

www.eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 754 - 30 ΝΟΕΜΒΡΗ 2013

1,30 ΕΥΡΩ

Παρά την υπονόμευση και τις πηλαγιοκοπήσεις
**Συνεχίζεται η απεργία
των διοικητικών
υπαλλήλων ΕΚΠΑ-ΕΜΠ**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Τρέχουν να κλείσουν
τη διαπραγμάτευση
με την τρόικα

**Οπως διέταξε
η Μέρκελ**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Κοινοβουλευτικές
καντρίλιες
με φόντο
την εξαθλίωση
της Υγείας**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Πρόταση ΣΥΡΙΖΑ για
Εξεταστική Επιτροπή

**Κουβέντα να
γίνεται...**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Κατέρρευσε
η σκευωρία
σε βάρος του
Τάσου Θεοφίλου**

ΣΕΛΙΔΑ 12

**Εργατική
εξαθλίωση στο
γερμανικό
«παράδεισο»**

ΣΕΛΙΔΑ 4

**Αναζητώντας τις δικές μας
ΚΟΚΚΙΝΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

30/11: Ημέρα αγοραστικής αποχής, ημέρα για κατάργηση θανατικής ποινής, Μπαρμπάντος: Ημέρα ανεξαρτησίας (1966), Φιλιππίνες: Ημέρα ηρώων (1863), Μπενίν: Εθνική γιορτή (1975) 30/11/1943: Επιδρομή ένοπλων ταγματασφαλιτών σε αθηναϊκά νοσοκομεία, επίθεση σε ανάπηρους 30/11/1947: Βίαιες διαδηλώσεις στην Παλαιστήνη 30/11/1967: Βόμβα στη στέγη κτιρίου υπουργείου Δικαιοσύνης, θάνατος διερχόμενης 1/12: Ημέρα κατά του AIDS, ημέρα φυλακισμένων, Πορτογαλία, Αζόρες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1640), Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918), Ρουμανία: Εθνική γιορτή, Κεντροαφρικανική Δημοκρατία: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 1/12/1893: Ο Χαρίλαος Τρικούπης ανακοινώνει στη βουλή «δυστυχώς επτωχεύσαμε» 1/12/1899: Πρώτη κυβέρνηση Εργατικών παγκοσμίως (Αυστραλία) 1/12/1944: Παραίτηση υπουργών ΕΑΜ από κυβέρνηση Παπανδρέου 1/12/1960: Σύγκρουση οικοδόμων-αστυνομικών (Αθήνα) 1/12/1970: Βόμβα καταστρέφει ελληνικό προξενείο Νάπολι (Ιταλία) 1/12/1997: Αθώωση Γιώργου Μπαλάφα για ανθρωποκτονία εισαγγελέα Θεοφανόπουλου 1/12/2001: Συνοριοφύλακες πυροβολούν δύο νεαρούς Αλβανούς (Θεσπρωτία), ο ένας νεκρός 2/12: Ημέρα για εξάλειψη δουλείας, Παναμερικανική ημέρα υγείας, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 2/12/1902: Οι βουλευτές Λεβίδης, Σμολένσκι και Βεσεντίνης επιλέγουν καθίσματα του άκρου της αριστερής πτέρυγας και ονομάζουν την ανεξάρτητη ομάδα τους «άκρα αριστερά» 2/12/1988: Βόμβες σε κτίριο ΕΛΚΕΠΑ, ΕΤΕπ και γραφεία ΕΟΚ (ΕΛΑ) 2/12/1992: Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος με ομόφωνη απόφαση ζητάει αποφυλάκιση χουντικών 3/12: Ημέρα ατόμων με αναπηρία 3/12/1936: Αγριές συμπλοκές CNT-KK Ισπανίας (Μαδρίτη) 3/12/1944: Δεκεμβριανά 4/12/1929: Η κυβέρνηση αρνείται χορήγηση δώρου Χριστουγέννων 4/12/1929: Εκτεταμένες συγκρούσεις απεργών τραμ με απεργοσπάστες και χωροφυλακή (Αθήνα) 4/12/1931: Προσπάθεια εισβολής αστυνομικών στα γραφεία της Ομοσπονδίας Αρτεργατών, πολλοί τραυματίες (Αθήνα) 4/12/1936: Είσοδος CNT στην ισπανική κυβέρνηση (υπουργεία Δικαιοσύνης, Εμπορίου, Υγείας και Βιομηχανίας) 4/12/1949: Αγροτικοί εργάτες ξεκινούν καταλήψεις αγροκτημάτων (Ιταλία) 4/12/1974: Ο Ζαν Πολ Σαρτρ επισκέπτεται στη φυλακή τον Αντρέας Μπάαντερ 4/12/1984: Τέσσερα παγιδευμένα αυτοκίνητα (Χαλάνδρι), νεκρός πυροτεχνουργός 4/12/1984: Συγκρούσεις αστυνομίας-διοδηλωτών για επίσκεψη Λεπέν («Κάραβελ»), 176 συλλήψεις 5/12: Ημέρα εθελοντισμού για κοινωνική-οικονομική ανάπτυξη, Αϊτή: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 5/12/1977: Συλλαμβάνονται μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών στα γαλλο-ελβετικά σύνορα οι Πέτερ Στολ και Τζουλιάνε Πλάμπτεκ (RAF) 5/12/1990: Η μεγαλύτερη απόδραση κρατουμένων στην Ελλάδα (81 από Κορυδαλλό).

● Προπαγάνδα Μπανανίας ●●● Είπε η Μέρκελ ότι βλέπει το ποτήρι μισογεμάτο και μας τρέλαναν στις... αναλύσεις ●●● Μόνο στα χρόνια του μοναρχοφασισμού γινόταν τέτοιου τύπου προπαγάνδα, κάθε που έλεγε κάτι κάποιος αμερικανός υπουργός ●●● Δήλωσε η Μέρκελ ότι δεν μπορεί να έχει μια χώρα την προεδρία και ταυτόχρονα να έχει εκκρεμότητες με την τρόικα, και ελήφθη ως εντολή ●●● Από την επομένη άρχισε η κωλοπιλάλα για άμεση συμφωνία με την τρόικα ●●● Ζιβάγκο φόρεσε ο Τσίπρας στο Γοργοπόταμο ●●● Η αβάσταχτη γελοiosότητα του πολιτικού σαλταδορισμού ●●● Τι του λείπει του ψωριάρη, χάντρα με μαργαριτάρι ●●● Ο Βενιζέλος οργάνωσε προπαγανδιστική φιέστα για να παρουσιάσει το λογότυπο και το κεντρικό σύνθημα της ελληνικής προεδρίας ●●● Μιας προεδρίας που ως θεσμός δεν σημαίνει (εδώ και χρόνια) τίποτα για την ΕΕ ●●● Να θυμίσουμε μόνο ότι στην Κύπρο επιβλήθηκε το σκληρό Μνημόνιο ενόσω κατείχε την προεδρία ●●● «Οση σχέση έχει το νερό με τη φωτιά, άλλη τόση σχέση έχει ο ΣΥΡΙΖΑ με τον σταλινισμό και τον ζα-

χαριδιασμό» δήλωσε ο Σκουρλέτης ●●● Σωστά! Τι σχέση μπορούν να έχουν τα ταϊράκια με επαναστάτες κομμουνιστές ηγέτες; ●●● Για να μιλήσουμε στη γλώσσα των μολοπουλοτατόπουλων, ούτε με μια τρίχα απ' τ' αρχίδια τους δε μπορούν να συγκριθούν ●●● Α μα πια ●●● Ασχοληθείτε με τους γελωτοποιούς και τις βιζιτούδες κι αφήστε ήσυχη την ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος ●●● Αν σας έχει απομείνει λίγη τσίπα, σταματήστε να λειτουργείτε σαν προβοκάτορες ●●● Αστοί πολιτικοί είστε, το ξέρουμε και το ξέρετε, αλλά έχουν και οι δικές μας αν(τ)ιχόες τα όριά τους ●●● Δεν

ανεχόμαστε τους κωλοπαιδισμούς σας ●●● Γκέγκε; ●●● Σε ποιον ανήκουν τα προσωνόμια «ατμομηχανή», «λεβέντης», «τίμιος», «συνεπής», «προσηλωμένος στους στόχους του»; ●●● Στον γίγαντα (λορ)Δάνη Τζαμτζή ●●● Και ποιους του τα προσέδωσε; ●●● Ο ίδιος ο γίγαντας τα προσδίδει στον εαυτό του, στην προσωπική ιστοσελίδα του ●●● Ο Μπουμπούκος δεν είναι πλέον μόνος του στη μνημονιακή αρένα ●●● Ο Χρυσοχοϊδης τρέχει να του κάνει παρέα ●●● «Ολοι οι οργανισμοί πρέπει να έχουν το απολύτως αναγκαίο προσωπικό και να παραμείνουν όσοι εργαζόμενοι χρειάζονται

πραγματικά», δήλωσε στο πρωινάδικο του Mega ●●● Το υπουργείο του θα έχει το μεγαλύτερο μερίδιο στο δεύτερο γύρο απολύσεων ●●● «Γραφικότητα» χαρακτήρισε μια ενέργεια των εργαζόμενων του Δρομοκαϊτίου ο υπουργός Υγείας ●●● Ποιος; Ο τηλεμαϊνάνος, ο μπουμπούκος! ●●● Είναι να μην τον πιάνει το παράπονο τον έγκλειστο νεοναζί τον Παπά; ●●● «Τώρα υπουργοποιούνται άλλοι, που είχαν τις ίδιες νεανικές επιλογές με μας», γράφει με αβάσταχτη πίκρα ●●● Γράφει ο ΣΥΡΙΖΑ στην πρόταση για σύσταση Εξεταστικής για το σκάνδαλο των υποβρυχίων ●●● «Η επιλογή του προσφορότερου αγοραστή των ΕΝΑΕ δεν έγινε με διαφανείς διαγωνιστικές διαδικασίες, αλλά αποτέλεσε το προϊόν προσωπικών επαφών Υπουργών με διευθυντικά στελέχη και ταξιδιών στο εξωτερικό» ●●● Το ταξίδι της Κατσέλη, με Παμπούκη και Νίκο Παπανδρέου, στο Αμπου ντάμπι πιάνεται ή δεν ανήκει σ' αυτή την κατηγορία; ●●● Ο Βενιζέλος ετοιμάζεται να σπεκουλάρει πάνω σ' αυτό το (πραγματικό) γεγονός ●

◆ Λίγο πριν ο Βενιζέλος πάθει... ίληγο και ακυρώσει την έκτακτη συνεδρίαση της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, η οποία θα καταδικάζε την οργάνωση αποστασίας από τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ, τσιράκια του τηλεφωνούσαν στους βουλευτές και τους εξηκούσαν ότι πρόθεση του προέδρου δεν ήταν να θέσει τα μέλη της ΚΟ ενώπιον διλημμάτων ή να τους αποσπάσει δήλωση νομιμοφροσύνης. Φαίνεται, όμως, ότι τα «γαλλικά» ήταν πολλά, οπότε ο Μπένι έπαθε «ίληγο» και η έκτακτη σύγκληση της ΚΟ παραπέμφθηκε στις ελληνικές καλένδες. Ήταν κι αυτή άλλη μια εν θερμώ αντίδραση του Μπένι, όπως εκείνη η μεταμεσονύχτια εμφάνισή του στο Ζάππειο τη νύχτα των βουλευτικών εκλογών του 2007, όταν ανακοίνωσε ότι διεκδικεί την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ, για να τον κάνει λίγο μετά μια χαμιά ο Γιωργάκης.

◆ «Οι συγγερόι δολοφόνοι αυτό που πέτυχαν στην πραγματικότητα είναι να επιτρέψουν στη Χρυσή Αυγή να εμφανίζεται ως θύμα και όχι ως θύτης, σε μια στιγμή από-

λυτης κοινωνικής και πολιτικής της απομόνωσης». Η δήλωση έγινε από τον Δένδια και είναι πανομοιότυπη με ανάλογο ύφους δηλώσεις που έγιναν από οργανώσεις της καθεστωτικής και αντικαθεστωτικής (με ή χωρίς εισαγωγικά) αριστεράς, αλλά και από ανώνυμους αντιεξουσιαστές (αν κρίνουμε από τα σημεία και τέρατα που διαβάσαμε στο Indymedia).

◆ Αν ο μπράβος που σκότωσε έναν ανυποψίαστο άνθρωπο, που συνόδευσε μια φίλη του για να ζητήσει τα δεδουλευμένα από το «υπό προστασία» μαγαζί, δεν ήταν «ομογενής από την Τσετσενία», αλλά μετανάστης οποιοσδήποτε εθνικότητας,

ποιοι θα ήταν ο μινιακός θόρυβος; Αναλογιστείτε περιστατικά του παρελθόντος και κάντε σύγκριση με τον τωρινό θόρυβο, ο οποίος ήταν χαμηλής έντασης και κράτησε ελάχιστα.

◆ Τρίτη, 26 Νοέμβρη: μέρα κρίσιμη για την απεργία των διοικητικών ΕΜΠ και ΕΚΠΑ. Έχει ήδη ενεργοποιηθεί η κίνηση πλαγιακόπησης από το καθηγητικό κατεστημένο των συγκλήτων. Πρωτοσέλιδο «Ριζοσπάστη»: ένα ταπεινό «χτύπημα», ουδέτερο, χωρίς κανένα χρωματισμό, που παραπέμπει στη σελίδα 15. Ποτέ δεν τη χώνεψε ο Περισσός αυτή την απεργία. Γι' αυτό και έκανε συνεχώς προτάσεις αποκλιμάκωσης,

και στους εργαζόμενους και στους φοιτητές. Μπορεί να έπεφταν στο κενό, αλλά αυτοί... βράχοι ακλόνητοι, επέμεναν να τις ξανακαταθέτουν.

◆ Σουπιά ο Τζερόνιμο, κανονίζει τις μπίζνες του δεσποταριάτου με το κράτος στα μουλωχτά, χωρίς θόρυβο. Σ' αυτή την κατηγορία εντάσσεται και η τροπολογία που πέρασε αθόρυβα από τη Βουλή ο... ευσεβής Αρβανι-

τόπουλος, η οποία από τη μια εξαιρεί τους παπιάδες από την «κινητικότητα» και από την άλλη απαγορεύει στο ΣΔΟΕ και κάθε άλλο ελεγκτικό μηχανισμό του κράτους να κάνει έλεγχο σε «μαγαζιά» της Εκκλησίας, αν δεν έχει προηγηθεί κοινή απόφαση των υπουργών Θρησκευμάτων και Οικονομικών. Τι να πρωτοθυμηθούμε; Το σκάνδαλο της ΜΚΟ «Αλληλεγγύη», το σκάνδαλο του Βατοπεδίου ή κάτι παλιότερα σκάνδαλα δεσποτατών;

◆ Ο Θαπατέρο συνέγραψε βιβλίο στο οποίο μιλά και για τα όσα τράβηξε ο Γιωργάκης στις Κάννες. Σιγά μη γράψει και για τα «γαλλικά» με τα οποία τον «έλουσε» ο Σαρκοζί. Τα έγραψαν τότε γαλλικές εφημερίδες, αλλά ένας πρώην πρωθυπουργός δεν μπορεί να τα επαναλάβει.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εάν το ερώτημά σας είναι το εάν πρόκειται να υπάρξει νέο μνημόνιο ή νέο δάνειο, θα ελεγα ότι δε θα υπάρξει ανάγκη για νέο μνημόνιο ή νέο πακέτο χρημάτων.

Αντώνης Σαμαράς

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Θα τα συζητήσουμε όλα στο συνέδριο. Απαραίτητη προϋπόθεση, όμως, είναι να φθάσουμε στο συνέδριο ως κόμμα και όχι ως ευρετήριο διαθέσιμων συνεργασιών.

Σπύρος Λυκούδης (ΔΗΜΑΡ)

Δεν μπορούμε να απευθυνόμαστε στον ΣΥΡΙΖΑ με εμμονές, εμπάθεια και ιδεοληψία, τη στιγμή που η ΔΗΜΑΡ έχει συνεργαστεί με τον ιδεολογικοπολιτικό αντίπαλο της Αριστεράς, το αντίστοιχο λαϊκό κόμμα της χώ-

ρας.

Νίκος Τσούκαλης (ΔΗΜΑΡ)

Η ΔΗΜΑΡ δεν μπορεί να είναι αιωνίως μια πολυφερνή νύφη, γιατί κάποια στιγμή θα γίνει άσηχημη γεροντοκόρη.

Γ. Πανούσης (ΔΗΜΑΡ)

Ενα μεγάλο τμήμα της ελληνικής αστικής τάξης βρίσκεται σε αδιέξοδο. Πληρώνει εξωφρενικά ποσά σε φόρους.

Η Καθημερινή

Η Κυβέρνηση πρέπει να δια-

σφαλίζει στις συζητήσεις που θα γίνουν, ότι ο προϋπολογισμός του 2014, δεν θα αναθεωρηθεί μετά την ολοκλήρωση της επισκόπησης του προγράμματος που αναμένεται το Δεκέμβριο ή τον Ιανουάριο. Γιατί η ελληνική οικονομία για να περάσει σε θετικό ρυθμό ανάπτυξης, έστω και οριακό, δεν μπορεί να το πετύχει με νέα δημοσιονομική προσαρμογή με βάση το δείκτη του διαρθρωτικού ελλείμματος έχει συντελεστεί. Αλλά το κυριότερο είναι, ότι η ελληνική κοινωνία δεν αντέχει άλλες περικοπές σε

μισθούς και συντάξεις και νέα φορολογικά βάρη.

Φίλιππος Σαχινίδης

Αν ήταν στο χέρι του Σαμαρά, θα ζητούσε την ίδια μέρα άφεση του χρέους. Όμως αυτό ακριβώς θέλει να αποτρέψει η Μέρκελ, που φοβάται πως μια τέτοια παραχώρηση θα ενίσχυε στις ευρωεκλογές τους πολέμιους του ευρώ.

Ζιντσίτσε Τσάιτουγκ

Δε θα εγκαταλείψω την Ιταλία, είναι η χώρα στην οποία βρίσκονται η οικογένειά μου, οι φίλοι μου και οι επιχειρήσεις

μου. Θα συνεχίσω να ηγούμαι του κόμματος της Φόρτσα Ιταλία, έστω και αν θα ήθελα να βοηθήσω τον Τρίτο Κόσμο.

Σίλβιο Μπερλουσκόνι

Ευχαριστούμε, κύριε υπουργέ, δεν θα πάρουμε! Αρκετά μας συνδράματε ως τώρα! Δεν θέλουμε άλλο να μας συνδράματε! Η χούντα, μέρες που είναι, έριξε την πύλη του Πολυτεχνείου. Εσείς με τις πολιτικές σας έχετε βαλθεί να ισοπεδώσετε, όχι μια πύλη, αλλά πλήρως τα ΑΕΙ.

Ρέα Δουλβερούδη (αν. καθηγήτρια ΕΚΠΑ)

Ειδήσεις βγάζει μόνο ο Στουρνάρας

Επειδή οι γκεμπελίσκοι του Μαξίμου και της Χ. Τρικού-Επη έβαλαν και πάλι μπροστά την προπαγάνδα των «κόκκινων γραμμών», εμείς θα σας ζητήσουμε να γυρίσουμε στη συνέντευξη του Στουρνάρα στον Πρετεντέρη, γιατί ο Στουρνάρας είναι ο μόνος που βγάζει ειδήσεις. Δε θα σταθούμε στον κυνισμό με τον οποίο εκφράζει τις απόψεις του (στην Ελλάδα δεν υπάρχει υπερφορολόγηση - ο φόρος στα ακίνητα είναι ο πιο δίκαιος φόρος), αλλά στην επί της ουσίας περιγραφή αυτών που σύντομα θα γίνουν πράξη.

Τι είπε ο Στουρνάρας για την απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων; Οτι «δεν είμαστε τρελοί να θέλουμε να γίνουν απολύσεις», αλλά και ότι «η Ελλάδα είναι η τελευταία χώρα που ο υπουργός Εργασίας έχει βέτο στις απολύσεις»! Κι ακόμη, ότι πρέπει «να αποφευχθούν φαινόμενα όπως της Πιρέλι και της Σόφτεξ που έκλεισαν τα

εργοστάσιό τους, επειδή δεν μπορούσαν να μειώσουν δραστικά το προσωπικό τους». Χρειαζόμαστε άλλη απόδειξη για να καταλάβουμε ότι πάμε σε νέο νόμο, χειρότερο απ' αυτόν της Κατσέλη;

Τι είπε ο Στουρνάρας για τους πλειστηριασμούς; Οτι η κυβέρνηση διεκδικεί μεταβατική περίοδο για την προστασία της πρώτης κατοικίας. Δηλαδή, ένα χρόνο ακόμη και με κριτήρια εισοδηματικά και άλλα.

Χρειάζεται μήπως να συμπληρώσουμε κάτι για το νέο χαράτσι στα ακίνητα; Είπαν ότι θα καταθέσουν το νόμο την Τετάρτη, μετά την Πέμπτη και στο τέλος τον έκλεισαν στο συρτάρι, επειδή έφτασε ένα e-mail από την τρούκα που έλεγε ότι δε συμφωνεί στα νούμερα. Αρα, το μοντέλο θα γίνει πιο επαχθές.

Το παζάρι συνεχίζεται, αλλά αφορά μόνο κάποιες λεπτομέρειες. Τα βασικά είναι συμφωνημένα.

■ Πρόταση ΣΥΡΙΖΑ για Εξεταστική Επιτροπή

Κουβέντα να γίνεται...

Για μια ακόμη φορά ο Βενιζελος προδόθηκε από τον κυκλοθυμικό χαρακτήρα του. Μόλις κατατέθηκε η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για το σκάνδαλο των υποβρυχίων, κάθησε και έγραψε μια δεκαεπίδη απάντηση (το ύψος προδίδει ότι την έγραψε ο ίδιος), επιθετική κατά του ΣΥΡΙΖΑ υποτίθεται, που όμως δεν κρύβει την ανακούφισή του, διότι η πρόταση δεν υποδεικνύει ως ερευνώμενο μόνο τον ίδιο, αλλά και όσους διέτελεσαν την επίμαχη περίοδο υπουργοί Αμυνας (πέραν του ήδη καταδικασμένου Τσοχατζόπουλου, τους Παπαντωνίου, Σπηλιωτόπουλο, Μείμαράκη, Παναγιωτόπουλο και Αβραμόπουλο). Πλέοντας σε πελάγη ανακούφισης, ο Βενιζελος επέδειξε και... μεγαλοθυμία, κατηγορώντας τον ΣΥΡΙΖΑ όχι ως ντίλερ συμφερόντων, όπως έλεγε πριν από λίγες μέρες στη Βουλή. Οι διατυπώσεις πλέον είναι πιο προσεχτικές: «*Τίθεται όμως πλέον- εξ αντικειμένου τουλάχιστον- ζήτημα εξυπηρέτησης από τον κ. Τσίπρα και το επιτελείο του- συγκεκριμένων συμφερόντων που συνδέονται με τις αμυντικές προμήθειες και την ναυπηγική βιομηχανία*» - «*Ο ΣΥΡΙΖΑ εφάπτεται εξ αντικειμένου με αυτούς που ήχθησαν λόγω της ακύρωσης των αρχικών συμβάσεων*».

Αυτό το «εξ αντικειμένου» δεν αποτελεί εκδήλωση μεγαλοθυμίας του Βενιζέλου (η μεγαλοθυμία του είναι άγνωστη ως συμπεριφορά). Κλεισίμο του μαπιού προς τον ΣΥΡΙΖΑ είναι για ένα «ντιλ» στη συζήτηση που θα γίνει στη Βουλή: εάν δεν ονοματίζετε εμένα ως φορέα του σκανδάλου, αλλά συνολικά τις κυβερνήσεις Σημίτη, Καραμανλή, Παπανδρέου, Παπαδήμου, Σαμαρά, τότε και εγώ θα λέω ότι «εξ αντικειμένου» ταυτίστε με κάποια συμφέροντα και όχι ότι τα πρακτορεύετε. Θα κάνουμε μια σκληρή κοινοβουλευτική αντιπαράθεση, αλλά χωρίς υπαινημούς ηθικού χαρακτήρα για πρακτόρευση συμφερόντων, μίζες και τα παρόμοια.

Δεν ξέρουμε τι στάση θα κρατήσει ο ΣΥΡΙΖΑ στη μία και μοναδική συζήτηση που θα γίνει (η πρόταση θα απορριφθεί πανηγυρικά, αφού στην κυβερνητική πλειοψηφία θα προστε-

θεί σίγουρα η ΔΗΜΑΡ και κάποιοι από τους ανεξάρτητους). Όταν, όμως, ο Βενιζελος εκφράζει τη χαρά του, γράφοντας ότι «*φτάσαμε έτσι, μετά από δυστοκία 40 και πλέον ημερών, σε ένα κείμενο που φυσικά δεν τολμά να στραφεί προσωπικά κατά του Ευάγγελου Βενιζέλου, που θέτει αόριστα, θεωρητικά ερωτήματα και αφορά όλη την περίοδο μέχρι σήμερα*», έχει δικιο τουλάχιστον ως προς τη σύγκρισή με τις προηγούμενες τοποθετήσεις του Τσίπρα στη Βουλή. Ο Τσίπρας έδειχνε αποκλειστικά τον Βενιζέλο, χαιρениτιζόμενος μάλιστα με τον Αβραμόπουλο και αφήνοντας στο απυρόβλητο τον Μείμαράκη (γι' αυτό ο τελευταίος δείχνει τέτοια αβροφροσύνη έναντι του ΣΥΡΙΖΑ ως πρόεδρος της Βουλής), ενώ η πρόταση μιλά για μια ολόκληρη περίοδο και μια σειρά κυβερνήσεις. Ο μόνος που ονοματίζεται, βέβαια, είναι ο Βενιζέλος, αλλά και πάλι με μεγάλη προσοχή και χωρίς σκανδαλογικούς «χρωματισμούς».

Ο Μπέτιν από την άλλη, ξέροντας ότι ο Σαμαράς αναγκαστικά θα τον στηρίξει, γράφει κοινοτοπώνηρα στην απάντησή του ότι «*η μόνη αντίρρηση της ΝΔ, όπως διατυπώθηκε από τον τότε αρμόδιο τομεάρχη και γραμματέα της ΚΟ κ. Κ. Τασούλα, εντοπιζόταν στην προτίμησή της τα δύο νέα υποβρύχια που παραγγέλθηκαν- αντί του εκσυγχρονισμού δύο παλιών, όπως προέβλεπε η αρχική σύμβαση του 2002- να είναι του παλαιού τύπου 209 και όχι του νέου τύπου 214. Στα πρακτικά της κοινοβουλευτικής Επιτροπής καταγράφονται οι λόγοι για τους οποίους το Ανώτατο Ναυτικό Συμβούλιο ζήτησε ομόφωνα τον τύπο 214 και γιατί αυτό είναι όχι μόνο επιχειρησιακά και λειτουργικά αλλά και οικονομικά συμφέρον για το δημόσιο*».

Αυτή ήταν η αντίρρηση της ΝΔ; Τότε πώς εξηγείται η παρακάτω δήλωση του Μιχαλάκη, το 2010; «*Ο κ. Βενιζέλος, ο οποίος υπήρξε βασικός συνήγορος του κ. Τσοχατζόπουλου στην Εξεταστική Επιτροπή για το σκάνδαλο των TOR-M1, δεν δικαιούται, πλέον, να σωπά. Είναι, άλλωστε, ο ίδιος που -το 2010- αναθεώρησε την επαχθή σύμβαση Τσοχατζόπουλου για τα υποβρύχια, αποδεχόμενος ακόμη*

επαχθέστερους όρους. Για παράδειγμα: δέσμευσε το Δημόσιο να καταβάλλει τα οφειλόμενα ποσά σε τακτές ημερομηνίες, χωρίς, όμως, να δεσμεύσει την κατασκευάστρια εταιρία για αντίστοιχη πρόοδο των εργασιών. Και χωρίς να προβλέψει εγγυητικές καλής εκτέλεσης ή έγκαιρης παράδοσης».

Ο Μιχαλάκης, βέβαια, εκπρόσωπος Τύπου της ΝΔ τότε, θα κάνει γαργάρα εκείνη τη δήλωση, οι βουλευτές της ΝΔ θα μουρμουρίσουν αλλά θα καταψηφίσουν την πρόταση μομφής, όμως ο ΣΥΡΙΖΑ θα κάνει σημαία του και αυτή και άλλες ανάλογο περιεχομένου δηλώσεις κατά του Βενιζέλου και του νόμου του, τον οποίο η ΝΔ καταψήφισε (υπερψήφισαν μόνο ΠΑΣΟΚ και ΛΑΟΣ). Μένοντας σ' αυτό το επίπεδο, προβλέπουμε ότι ο Βενιζέλος θα κάνει σημαία του την εμπλοκή της Κατσέλη, πρόθεση για την οποία μας προϊδεάζει: «*Ενα ακόμη οξύμωρο είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ στρέφεται κατά του νόμου του 2010, αλλά συνεργάζεται στενά πχ με την κ. Α. Κατσέλη που τον συνυπογράφει ως Υπουργός Ανάπτυξης, που ενέκρινε τη λύση ως μέλος του ΚΥΣΕΑ και της ΔΕΑΑ, που διαπραγματεύθηκε με τον κ. Σάφα εκκρεμότητες των εργαζομένων στα ναυπηγεία, που επισκέφθηκε το Άμπου Ντάμπι για μια πρώτη επαφή με τον κ. Σάφα ως επικεφαλής κυβερνητικού κλιμακίου χωρίς τη γνώση και τη συμμετοχή του ΥΠΕΘΑ*». Είμαστε περιέργοι ν' ακούσουμε πώς θ' αντικρούσει ο ΣΥΡΙΖΑ αυτές τις βολές Βενιζέλου, που θα τις εξαπολύσει αναλυτικότερα στη Βουλή.

Σκάνδαλο, φυσικά, υπάρχει. Το ερώτημα είναι γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ το θυμήθηκε τώρα και γιατί θυμήθηκε μόνον αυτό; Δε γνωρίζουμε τι πρυτάνευσε στην επιλογή, στόχος πάντως είναι η αποδόμηση του Βενιζέλου και η διάλυση του ΠΑΣΟΚ. Θα το πετύχουν; Οχι με τέτοιες κινήσεις. Αυτό που θα γίνει θα είναι μια υψηλών τόνων κοινοβουλευτική συζήτηση, που θ' απασχολήσει ένα απόγευμα τη Βουλή, χωρίς καν να εξάπτε το ενδιαφέρον από την πρόταση δυσπιστίας. Η πρόταση θα καταψηφιστεί και όλα θα γυρίσουν στην προηγούμενη κατάσταση, χωρίς κανείς να κερδίσει (άσε τι θα γράφουν οι φυλλάδες τους).

■ Παιχνίδι μπαλαντέρ

«Ευρετήριο διαθέσιμων συνεργασιών» χαρακτήρισε τη ΔΗΜΑΡ ο (τύποις) γραμματέας της Σπύρος Λυκούδης, καθώς τα στελέχη της έχουν μοιραστεί στα δύο, με τα μισά να προκρίνουν κυβερνητική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα μισά να την απορρίπτουν μετά βδελυγμίας. Εμείς, πάντως, έχουμε την υποψία ότι κάποιοι από τις αντι-συριζικές δηλώσεις δεν είναι και τόσο ειλικρινείς, αλλά κατευθύνονται από τον ίδιο τον Κουβέλη, που χτυπάει μια στο καρφί και μια στο πέταλο. Γιατί είναι δηλώσεις από στελέχη που συνασπίζονται γύρω από τον ίδιο και τον στήριξαν φανατικά σε κάθε κίνησή του μέχρι τώρα. Οπως ο εκπρόσωπος Τύπου Α. Παπαδόπουλος, φερειπείν, που συνέγραψε άρθρο για τα «Νέα», βάλλοντας εναντίον κάθε ιδέας συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ, καταλήγοντας με το ερώτημα: «*Όταν οι λόγοι που οδήγησαν στη διάσπαση του 2010 έχουν πολλαπλασιαστεί το 2013, είναι δυνατόν σήμερα να συζητά κανείς στα σοβαρά το ενδεχόμενο συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ;*».

Εκείνος που «συζήτησε σοβαρά» το ενδεχόμενο συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ ήταν, βέβαια, ο ίδιος ο Κουβέλης. Γι' αυτό και αμφιβάλλουμε αν ο Παπαδόπουλος θα μιλούσε με τέτοιο ύφος για τον πολιτικό του μέντορα. Αναλογιζόμενοι το χώρο που γράφτηκε το άρθρο (Συγκρότημα Ψυχάρη), μπορούμε να υποθέσουμε βάσιμα, πως εντάσσεται στην τακτική «αμοιόω-μαζεύω», που χρόνια τώρα εφαρμόζει ο Κουβέλης, για να μπορεί να το παίζει δίπορο. Αν δεν ισχύει αυτό, αν «πουθενάδες» όπως ο Παπαδόπουλος μιλούν με τέτοιο τρόπο για τον Κουβέλη, τότε τα πράγματα στη ΔΗΜΑΡ είναι πολύ χειρότερα απ' όσο φανταζόμαστε.

Πάντως, την ίδια στιγμή που λειβαδάς και σία συνεχίζουν με τους «58» και ο Παπαδόπουλος δηλώνει «ούτε με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ ούτε με τον ΣΥΡΙΖΑ», άλλα πολιτικά στελέχη, επίσης από χρόνια στενοί συνεργάτες του Κουβέλη, όπως ο Θ. Μαργαρίτης και ο Ν. Τσούκαλης υπερθεματίζουν, όχι υπέρ της συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ (έτσι απροκάλυπτα δεν το λέει κανένας τους), αλλά υπέρ της προοπτικής της κυβερνητικής συνεργασίας και με τον ΣΥΡΙΖΑ (προσθέτοντας τη γνωστή φλυαρία περί «όρων» κτλ.).

Αυτή ακριβώς είναι η γραμμή Κουβέλη. Να μπορεί να παίζει το ρόλο του μπαλαντέρ του πολιτικού συστήματος, διατεθειμένος για κυβερνητική συνεργασία είτε με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ είτε με τον ΣΥΡΙΖΑ. Για να παίζει ένα τέτοιο ρόλο, όμως, θα πρέπει πρώτο να σώσει τη ΔΗΜΑΡ ακέραιη και δεύτερο να τη βάλει στην επόμενη Βουλή. Ούτε το ένα είναι εύκολο ούτε το άλλο, γιατί στο μεν πρώτο (διατήρηση της ΔΗΜΑΡ ως ενιαίο κόμμα) υπεισέρχονται παράγοντες όπως οι προσωπικές φιλοδοξίες στελεχών, το παιχνίδι με τα ΜΜΕ, η διάθεση ισχυρών κέντρων να σωθεί το ΠΑΣΟΚ με αιμοδοσία από τη ΔΗΜΑΡ κ.ά., στο δε δεύτερο (είσοδος στη Βουλή) υπεισέρχεται ο παράγοντας ψηφοφόροι, που δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι δε θα ζαλιστούν από τις καντρίλιες του κυρ-Φώτη και δε θα του ριξουν δυο μεγαλοπρεπέστατες μούντζες.

■ Η καβάντζα και η φέτα

«Ακόμη κι αν υπάρχει η διαρροή ενός βουλευτή, υπάρχει πάντοτε ένα "μαξιλάρι", καθώς υπάρχουν άλλοι έτοιμοι να βοηθήσουν». Το είπε ο Σαμαράς στο Βερολίνο, μιλώντας στο συνέδριο της Seuddeutsche Zeitung, με στόχο προφανώς να καθησυχάσει τους γερμανούς αποικιοκράτες και να τους πείσει ότι έχουν γνώσιν οι φύλακες τους στη διοίκηση της ελληνικής αποικίας. Οτι έχουν την κοινοβουλευτική καβάντζα τους, από την οποία μπορούν ν' αντλούν βουλευτές προς αναπλήρωση όσων δραπέτεύουν από την κυβερνητική στάνη και αναζητούν την εξασφάλιση του μέλλοντός τους σε άλλα μαντριά.

Πρώτος στην καβάντζα, έτοιμος για επιστροφή στην κυβερνητική στάνη, είναι ο διαγραφείς από τη ΝΔ βουλευτής Κοζάνης Γ. Κασσιπής, ο οποίος ως γνήσιος εκπρόσωπος του βουνού και του λόγκου φωνάζει πως θα επιστρέψει μόνο όταν κερδηθεί η «μάχη της φέτας» με τους Καναδούς. Λεπτομέρεια: τη «μάχη της φέτας» την κέρδισε ήδη ο Μπαρόζο, συμφωνώντας με την καναδική κυβέρνηση (τίποτα καλύτερο δεν μπορούσε να κάνει), ότι οι καναδοί παραγωγοί λευκού τυριού δε θα γράφουν στους τενεκέδες «φέτα», αλλά «τύπου φέτας» ή κάτι παρόμοιο. Εκτός ΕΕ είναι ο Καναδάς, δεν ισχύουν γι' αυτόν τα ΠΟΠ της ΕΕ. Συντόμως, λοιπόν, ο Κασσιπής, ο οποίος ψήφισε «παρών» στην πρόσφατη πρόταση δυσπιστίας του ΣΥΡΙΖΑ, θα αναφωνήσει «νενικήκαμεν», θα το πει και στους κτηνοτρόφους της εκλογικής του περιφέρειας και θα ξαναπάρει τη θέση του στα έδρανα της ΝΔ.

Η καβάντζα, όμως, έχει και άλλους. Από Τέρενς Κουϊκ και Παυλάρα Χαϊκάλη μέχρι Τάκη Μελά και Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά. Αν χρειαστεί θα παίξουν κι αυτοί τον... σταθεροποιητικό τους ρόλο. Ετσι κι αλλιώς, από το 2010 έχουν συμβεί μεγάλες ανακατατάξεις στο πολιτικό σκηνικό και οι μεταπηδήσεις από κόμμα σε κόμμα έχουν πάψει να χαρακτηρίζονται «αποστασίες».

«Το πολιτικό σκηνικό μεταβάλλεται ριζικά, ενδεχομένως και ριζοσπαστικά. Αυτό έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον για εμάς», δήλωσε τη Δευτέρα στον «9,84» ο Ν. Βούτσος του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν αναφερόταν, προφανώς, στον Κασσιπή και τους άλλους της κυβερνητικής καβάντζας, αλλά στη Τζάκρη. Ενδεχομένως και τον Ντόλιο, τον βουλευτή του ΠΑΣΟΚ που δηλώνει ότι το ΠΑΣΟΚ δεν πρέπει να κλείνει τις πόρτες για μια ενδεχόμενη μελλοντική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ. Και μην αναρωτιέστε πόσο ριζοσπαστικές μπορεί να είναι οι πολιτικάντικες καντρίλιες της Τζάκρη ή του Ντόλιου. Εδώ ο Βούτσος έφτασε στο σημείο να πει, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ συντηρεί το θέμα της συνεργασίας με το κόμμα του Καμμένου, διότι «αν την είχαμε κόψει, θα είχαμε οδηγήσει έναν ολόκληρο κόσμο στην αγκαλιά του κ. Σαμαρά και της ΝΔ, όπως ενδεχομένως να οδηγηθούν μερικοί βουλευτές των ΑΝΕΛ. Από αυτή τη διεργασία, ενδεχομένως από αυτό το χώρο που τον ονομάζει κανείς λαϊκή δεξιά κ.λπ. και αναπαυδωγήηση μπορεί να υπάρξει και μια θετική στάση σε κρίσιμες στιγμές»!

Εργατική εξαθλίωση στο γερμανικό «παράδεισο» (3)

Οι αντεργατικές νομοθετικές ρυθμίσεις που πολιτογραφήθηκαν με τον τίτλο «Ατζέντα 2010» είχαν στον πυρήνα τους μια σαρωτική αλλαγή στις εργασιακές σχέσεις που είχαν διαμορφωθεί μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. **Ήταν η απάντηση του γερμανικού κεφαλαίου στην κρίση που πέρασε η Γερμανία στις αρχές της νέας χιλιετίας.** Τότε που η αναιμική ανάπτυξη της δεκαετίας του '90 μετατράπηκε σε απόλυτη στασιμότητα (το 2002), για να κατακυλλήσει η Γερμανία στην κρίση ένα χρόνο μετά (το 2003), όταν το γερμανικό ΑΕΠ σημείωσε μείωση κατά 0.4%.

Από την κρίση η Γερμανία βγήκε ουσιαστικά τρία χρόνια μετά, το 2006, με μια εντυπωσιακή, σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, αύξηση του ΑΕΠ κατά 4% περίπου. Η πρώτη πενταετία της νέας χιλιετίας, ωστόσο, σηματοδεύτηκε και από τη ραγδαία αύξηση της ανεργίας που το 2005 σκαρφάλωσε στο 11%¹¹.

Τις παραμονές των εκλογών του Σεπτεμβρίου του 2002, η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση Σρέντερ, προκειμένου να εξασφαλίσει τη δεύτερη θητεία της (πράγμα που έγινε), άρχισε να ψάχνει τρόπους για να διαχειριστεί αποτελεσματικότερα την κρίση. Για το σκοπό αυτό διόρισε μια επιτροπή με στόχο να κάνει προτάσεις για ριζικές αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις. Να πως περιέγραφε εκείνη την εποχή τις αντεργατικές ανατροπές που σχεδιάζονταν ένας ερευνητικός οργανισμός της ΕΕ: «*Ο Αύγουστος του 2002 είδε τη δημοσίευση μιας έκθεσης της επιτροπής Hartz, που διορίστηκε από τη γερμανική κυβέρνηση για να κάνει προτάσεις για μια ανταγωνιστική λύση στο επίμονο πρόβλημα της ανεργίας στη Γερμανία. Η επιτροπή έχει προτείνει ένα πρόγραμμα, που αν εφαρμοστεί, θα φέρει την πιο σαρωτική εδώ και δεκαετίες μεταρρύθμιση στην πολιτική της Γερμανίας στην αγορά εργασίας. Ο δηλωμένος σκοπός της επιτροπής ήταν να μειώσει στο μισό τον υφιστάμενο αριθμό των 4 εκατομμυρίων ανέργων μέσα σε τρία χρόνια*»¹².

Ως γνήσιος τεχνοκράτης ο Hartz (διετέλεσε μεγαλοστέλεχος της Volkswagen μέχρι το 2005, όταν παραιτήθηκε, για να καταλήξει μετά από κάποια χρόνια κατηγορούμενος για διαφθορά¹³) δεν είχε... φιλεργατικές αναστολές: «*Για να επιταχύνει τις μετακινήσεις σε θέσεις εργασίας και επομένως να περιορίσει τις δαπάνες για επιδόματα (σ.σ ανεργίας), η επιτροπή προτείνει ότι οι εργάτες πρέπει υποχρεωτικά να ενημερώνουν το τοπικό γραφείο εργασίας τη στιγμή που θα λάβουν την ειδοποίηση τερματισμού της εργασίας και να μην περιμένουν μέχρι να χάσουν τη δουλειά τους. Κάθε άνεργος θα έπρεπε να είναι προετοιμασμένος να αποδεχτεί δουλειά με χαμηλότερο μισθό από πριν ή να αντιμετωπίσει μία περικοπή στα επιδόματά του, ενώ οι νέοι και άγαμοι άνεργοι να αποδεχτούν τη μετακίνηση σπουδής στη χώρα για να εργαστούν ή να ρισκάρουν μια παρόμοια περικοπή (σ.σ. των επιδομάτων τους)*»¹⁴.

Ετσι κι έγινε. Μέσα σε δύο χρόνια (από το 2003 μέχρι το 2005), ψηφίστηκαν τέσσερις νόμοι βάσει των εκθέσεων της επιτροπής Hartz. Οι πρώτοι δύο (Hartz I & II) τέθηκαν σε ισχύ την 1η Γενάρη του 2003, ο Hartz III ένα χρόνο μετά (το 2004) και ο Hartz IV το

2005. Η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση παρουσίασε τους νόμους αυτούς σαν το ελιξίριο για το πρόβλημα της ανεργίας. **Αυτό όμως δεν ήταν παρά ένα προπαγανδιστικό τέχνασμα, για να περάσει τα ευρωπαϊκά σύνορα το αμερικάνικο μοντέλο. Το μοντέλο του μοιράσματος μιας θέσης εργασίας σε περισσότερα άτομα και φυσικά με λιγότερα λεφτά.**

Στην πρέσα οι άνεργοι

Όπως αναφέραμε στο προηγούμενο φύλλο, οι πρώτοι που στριμώχτηκαν από τους νόμους αυτούς ήταν οι άνεργοι. Αναγκάστηκαν να βρουν εργασία με χαμηλότερους μισθούς, γιατί τα επιδόματά τους πλέον πετσοκόπηκαν. Το πώς έγινε αυτό θα περιγράψουμε αμέσως παρακάτω.

Τα επιδόματα που έπαιρναν οι άνεργοι πριν από τις μεταρρυθμίσεις Hartz ήταν δύο. Πρώτον, το επίδομα ανεργίας, που ισοδυναμούσε με το 67% του τελευταίου μισθού, αν ο εργαζόμενος είχε παιδιά, ή 60%, αν δεν είχε, και χορηγούνταν για χρονική περίοδο από 6 μέχρι 32 μήνες, ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας του απολυμένου. Δεύτερον, το βοήθημα ανεργίας, το οποίο χορηγούνταν μετά τη λήξη του πρώτου επιδόματος και ισοδυναμούσε με το 57% του τελευταίου μισθού για όσους είχαν παιδιά ή 53% για όσους δεν είχαν. Το βοήθημα αυτό το έπαιρνε ο άνεργος αν εργαζόταν λιγότερο από 15 ώρες την εβδομάδα, κερδίζοντας το 20% του βοηθήματος ή 165 ευρώ το πολύ¹⁵. Για τη λήψη αυτού του βοηθήματος ο άνεργος δε θα έπρεπε να έχει αποταμιεύσεις πάνω από 520 ευρώ για κάθε έτος της ηλικίας του. Δηλαδή, ένας 40χρονος εργαζόμενος που έμενε άνεργος δικαιούνταν το βοήθημα ανεργίας μόνο αν οι αποταμιεύσεις του ήταν κάτω από (40x520=) 20.800 ευρώ, με μέγιστο όριο τα 33.800 ευρώ (ανεξαρτήτως ηλικίας).

Μη φανταστείτε ότι το βοήθημα αυτό ήταν τίποτα τρομερά λεφτά. Το 2004, το 60% των δικαιούχων του βοηθήματος ανεργίας έπαιρνε από 300 μέχρι 600 ευρώ το μήνα, ενώ μόλις ένα 30% έπαιρνε μέχρι 900 ευρώ¹⁶. Το δεύτερο βοήθημα δίνονταν για όσο χρόνο το δικαιούνταν ο άνεργος, δεν υπήρχε δηλαδή χρονικός περιορισμός όπως για το πρώτο. Αφορούσε δηλαδή τους μακροχρόνια ανέργους. Τα χρήματα για το βοήθημα αυτό προέρχονταν από εισφορές υπέρ ανέργων, που πλήρωναν όλοι οι εργαζόμενοι, αλλά και οι καπιταλιστές.

Όλα αυτά άλλαξαν από το 2005. Το επίδομα ανεργίας χωρίστηκε σε δύο μέρη. Το πρώτο, που ονομάστηκε επίδομα ανεργίας 1 (Arbeitslosengeld I ή ALG I), ήταν το παλιό επίδομα ανεργίας, το οποίο όμως άρχισε να δίνεται για σημαντικά λιγότερο χρόνο.

Από τους 32 μήνες που ήταν πριν, η μέγιστη χρονική περίοδος χορήγησης του επιδόματος ανεργίας έπεσε στους 24 μήνες. Επιπλέον, το μέγιστο χρονικό όριο επιδότησης των 24 μηνών ισχύει μόνο για τους εργαζόμενους άνω των 58 ετών, που κατέβαλαν ασφαλιστικές εισφορές τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Για εργαζόμενους οι οποίοι πλήρωναν ασφαλιστικές εισφορές μόνο για ένα από τα προηγούμενα τρία χρόνια, το επίδομα ανεργίας ALG I δίνεται μόνο για ένα εξάμηνο¹⁷.

Το δεύτερο επίδομα ονομάζεται επίδομα ανεργίας 2 (Arbeitslosengeld II ή ALG II) και απετέλεσε τη συγχώνευση του βοηθήματος ανεργίας με το κοινωνικό βοήθημα που δίνονταν σε νοικοκυριά με πολύ χαμηλά εισοδήματα. **Σε αντίθεση με το βοήθημα ανεργίας που ισχύει πριν το 2005, το ποσό του οποίου σχετιζόταν με τον τελευταίο μισθό (57% ή 53% του τελευταίου μισθού για εργαζόμενους με ή χωρίς παιδιά), το επίδομα ανεργίας ALG II αποσυνδέθηκε από το ύψος του μισθού και αποτελεί πλέον ένα φιλανθρωπικό βοήθημα που υπολογίζεται σύμφωνα με τα «ελάχιστα όρια διαβίωσης» (εκτός της στέγασης).** Ποια είναι αυτά; Το βασικό επίδομα είναι 382 ευρώ για άγαμους ή μόνους γονείς, ενώ σε περίπτωση ζευγαριού που και οι δύο δικαιούνται το ALG II, ο δεύτερος παίρνει 345 ευρώ. Για τα παιδιά και τους εφήβους που ζουν με τους γονείς τους το ποσό που δικαιούνται κυμαίνεται μεταξύ 224 ευρώ και 306 ευρώ για κάθε προστατευόμενο μέλος¹⁸. Το μέγιστο όριο των αποταμιεύσεων για να πάρει κανείς αυτά τα λεφτά έπεσε από τα 33.800 ευρώ, που ήταν πριν το 2005, στα 13.000 ευρώ και από τα 520 ευρώ ανά έτος ηλικίας στα 200¹⁹!

Ετσι, ένας άνεργος 40άρης θα πρέπει να έχει στην τράπεζα λιγότερα από 8.000 ευρώ για να δικαιούται το

ALG II. Θα πρέπει δηλαδή να έχει εξαντληθεί οικονομικά για να του δώσουν ένα φιλανθρωπικό βοήθημα που μετά βίας επαρκεί για στοιχειώδη διαβίωση. Σύμφωνα με το υπουργείο Εργασίας της Γερμανίας²⁰, το επίδομα ανεργίας II καλύπτει τη διατροφή, τις καθημερινές προσωπικές ανάγκες, τις δαπάνες επικοινωνίας και συμμετοχής στην πολιτιστική ζωή, το κόστος ηλεκτρισμού, μεταφορών και νοικοκυριού. Οι δαπάνες στέγασης δεν περιλαμβάνονται στο επίδομα αυτό, γιατί καλύπτονται χωριστά. Για παράδειγμα, μία άνεργη μητέρα με ανήλικο 15χρονο παιδί δικαιούται (382 + 306 =) 688 ευρώ το μήνα για να καλύψει όλες τις παραπάνω δαπάνες! Αυτά τα χρήματα ίσως να φαίνονται «πολλά» για τη σημερινή κινεζοποιημένη Ελλάδα, ας σκεφτούμε όμως ότι ο δείκτης τιμών καταναλωτή είναι στη Γερμανία περίπου 8% υψηλότερος σε σχέση με την Ελλάδα²¹.

Τσουχερά πρόστιμα

Πέρα από το πετσόκομμα των επιδομάτων ανεργίας, όσοι μένουν άνεργοι στη Γερμανία θα πρέπει να σπεύσουν να το δηλώσουν γρήγορα στο Γραφείο Εργασίας, γιατί αλλιώς τους περιμένουν τσουχερά πρόστιμα. Τα πρόστιμα ξεκινούν από 7 ευρώ για κάθε μέρα καθυστέρησης (όταν ο άνεργος δικαιούται μέχρι 400 ευρώ), ανεβαίνουν στα 35 ευρώ την ημέρα (όταν δικαιούται μέχρι 700 ευρώ) και φτάνουν τα 50 ευρώ την ημέρα (όταν ο άνεργος δικαιούται πάνω από 700 ευρώ)! Το ποσό του προστίμου περιορίζεται σε ένα διάστημα καθυστέρησης ίσο με 30 μέρες. Δηλαδή, ένας άνεργος που καθυστερεί να καταγράψει για 10 μέρες θα χάσει από το επίδομα ανεργίας του μέχρι και 500 ευρώ!

Ο στόχος αυτού του εξοντωτικού προστίμου είναι προφανής. Να αναγκαστεί ο άνεργος να καταγραφεί αμέσως στο Κέντρο Εργασίας, με απώτερο στόχο να εξασθηθεί να δουλέψει με χαμηλότερο μισθό σε κάποια από τις δουλειές που το τελευταίο θα του... προσφέρει.

Σημειώνει ένα ιδιωτικό ερευνητικό ινστιτούτο για θέματα εργασίας²²: «*Κατά τη διάρκεια των πρώτων τριών μηνών, οι άνεργοι μπορούν να απορρίψουν θέσεις εργασίας (σ.σ που τους «προσφέρει» το Γραφείο) που δίνουν λιγότερο από το 80% των προηγούμενων αποδοχών τους. Μπορούν να κάνουν το ίδιο για αμοιβές μέχρι το 70% των προηγούμενων αποδοχών τους μέχρι τον έκτο μήνα της ανεργίας. Τελικά, οι άνεργοι είναι υποχρεωμένοι μετά από έξι (6) μήνες ανεργίας να αποδεχτούν θέσεις εργασίας με εισοδήματα ίσα ή μεγαλύτερα από το επίδομα ανεργίας.*

Ταυτόχρονα, οι άνεργοι υποχρεώ-

θηκαν να αποδεχτούν ημερήσιο χρόνο μετακίνησης από και προς την εργασία τους μέχρι και 2.5 ώρες. **Αν δεν το αποδεχτούν αυτό, έχουν να αντιμετωπίσουν ποινές που ξεκινούν από τη μείωση του επιδόματος ανεργίας II κατά 30% μέχρι και την πλήρη απόλειά του, σε περίπτωση που αρνηθούν τρεις (οποιοσδήποτε) θέσεις εργασίας που θα τους «προσφέρει» το γραφείο Εργασίας μέσα σε ένα χρόνο**²³! Ο κανόνας που ισχύει είναι: «*Για τους δικαιούχους του επιδόματος ανεργίας II κάθε εργασία είναι εφικτή. Ένας μηχανικός μπορεί να δουλέψει ως συσκευαστής σε μεταφορικές ταινίες*»²⁴.

Μισή απασχόληση

Δεν ήταν, όμως, μόνο το στριμώγμα των ανέργων να βρουν δουλειά όπου να 'ναι και με αμοιβή όσο-όσο. Όπως αναφέραμε και στο προηγούμενο φύλλο, οι νόμοι Hartz ώθησαν στην αύξηση της μερικής απασχόλησης. Αυτό έγινε με τη δημιουργία των λεγόμενων mini & midi jobs. Βασικό χαρακτηριστικό αυτού του τύπου μισθωτής δουλειάς είναι ότι δεν έχει κατώτατο όριο αμοιβής, αλλά ανώτατο: το... ιλιγγιώδες ποσό των 400 ευρώ το μήνα! Για να γίνει πιο «δουλεαστικό» αυτό το εξευτελιστικό ποσό, οι νομοθέτες έδωσαν ένα «δωράκι» στους εργαζόμενους που θα διάλεγαν αυτή τη μορφή απασχόλησης. Τους απάλλαξαν από ασφαλιστικές εισφορές και φορολόγηση. Απαρτέγκλιτος όρος, οι εργαζόμενοι να αποδεχτούν συμφωνία ελαστικής εργασίας των 400 ευρώ το μήνα, ούτε ευρώ παραπάνω.

Αυτά ήταν τα mini jobs. Η απαλλαγή από ασφαλιστικές εισφορές δεν έκοβε το δικαίωμα της ιατρικής περίθαλψης ή της ασφάλειας έναντι ατυχήματος. Τους στερούσε όμως το δικαίωμα της σύνταξης, αφού τα χρόνια εργασίας στα mini jobs δεν υπολογίζονται για τη σύνταξη.

Σε όσους είχαν... υψηλότερες απαιτήσεις ο νέος νόμος έδωσε τη δυνατότητα να κερδίζουν κάτι παραπάνω (μέχρι και 800 ευρώ), πληρώνοντας όμως κάποιες ασφαλιστικές εισφορές. Αυτά τα ονόμασαν midi jobs. Οι καπιταλιστές θα πλήρωναν εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές και για τις δύο αυτές εργασίες (mini και midi jobs), που ισοδυναμούν με το 25% του μισθού, δηλαδή τρεις μονάδες πάνω από το ποσοστό που πλήρωναν μέχρι τότε (ήταν 22%)²⁵. Το συνολικό ποσό των εργοδοτικών εισφορών αυξήθηκε αργότερα στο 30% περίπου²⁶.

Εκ πρώτης όψεως φαίνεται ότι οι καπιταλιστές ζημιώθηκαν. Αυτό θα μπορούσε ίσως να ισχυριστεί κάποιος, αν παρέλειπε μια... λεπτομέρεια. Σύμφωνα με την προηγούμενη νομοθεσία, η ελαστική εργασία (είτε αφορολόγητη, κάτω των 325 ευρώ το μήνα, είτε φορολογησιμη) απαγορευόταν να υπερβαίνει τις 15 ώρες τη βδομάδα. **Με το νέο νόμο αυτός ο περιορισμός στις ώρες εργασίας εξαφανίστηκε! Ο εργαζόμενος στα mini jobs μπορεί να εργάζεται για ένα χρονικό διάστημα στον καπιταλιστή που τον προσέλαβε (για όσο τον χρειάζεται) και για ένα άλλο χρονικό διάστημα να μην εργάζεται καθόλου. Με αυτό τον τρόπο, όχι μόνο χάνεται κάθε κανονικότητα στην εργασία, αλλά ο καπιταλιστής έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει την εργατική δύναμη έτσι που να μην του ξεφύγει και η τελευταία ικμάδα της και φυσικά να μην πληρώ-**

■ Μετά τη συμφωνία Ιράν – Δύσης

Νέα δεδομένα στη σκακιέρα της Μέσης Ανατολής

Παρότι η προσωρινή συμφωνία μεταξύ του Ιράν και των πέντε μόνιμων μελών του Συμβουλίου Ασφάλειας του ΟΗΕ (συν τη Γερμανία), που υπογράφηκε στις 24 Νοέμβρη στη Γενεύη, δεν προδιαγράφει αναγκαστικά μετά την παρέλευση του εξαμήνου την κατάληξη σε μια οριστική συμφωνία για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, συνιστά αναμφίβολα ένα σημαντικό πολιτικό γεγονός με πολλές προεκτάσεις. Και μόνο το γεγονός ότι με τη συμφωνία αυτή αναβαθμίζονται οι σχέσεις των ΗΠΑ με το Ιράν, δεδομένου ότι δεν υπήρχαν καθόλου επίσημες σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών από το 1980, μετά την κατάληψη της αμερικανικής πρεσβείας στην Τεχεράνη από ιρανοφίλους φοιτητές και τη σύλληψη 52 διπλωματών ως ομήρων, είναι ενδεικτικό της πολιτικής σημασίας της συμφωνίας και δικαιολογεί, εκτός των άλλων, τους χαρακτηρισμούς της από διε-

θνείς αναλυτές ως μεγάλης διπλωματικής επιτυχίας του Μπαράκ Ομπάμα.

Η προσωρινή συμφωνία προβλέπει τη μη επιβολή νέων κυρώσεων για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, την άρση μέτρων κυρώσεων στην αυτοκινητοβιομηχανία, στη βιομηχανία πετροχημικών, στο εμπόριο χρυσού και ευγενών μετάλλων καθώς και στις τραπεζικές συναλλαγές για την αγορά τροφίμων, φαρμάκων ιατρικού εξοπλισμού και για την αποστολή εμβασμάτων σε ιρανοφίλους φοιτητές που σπουδάζουν στο εξωτερικό, γεγονός που υπολογίζεται ότι θα ωφελήσει την ιρανική οικονομία κατά 7 δισ. δολάρια. Επίσης επιτρέπει τις πωλήσεις πετρελαίου στο σημερινό επίπεδο.

Σε αντάλλαγμα, το Ιράν δεσμεύεται να περιορίσει τον εμπλουτισμό ουρανίου μέχρι το επίπεδο του 5%, πολύ πιο κάτω

από τη στάθμη που απαιτείται για την κατασκευή ατομικής βόμβας, καθώς και να εξουδετερώσει το απόθεμα ουρανίου εμπλουτισμένο σε ποσοστό 20% που διαθέτει, είτε εξασθενίζοντας την περιεκτικότητά του είτε μετατρέποντάς το σε καύσιμο πυρηνικών αντιδραστήρων που παράγουν ραδιενεργά ισότοπα για ιατρικούς σκοπούς. Επιπλέον, δεσμεύεται να επιτρέψει καθημερινούς ελέγχους του πυρηνικού του προγράμματος. Ωστόσο, η συμφωνία της Γενεύης επιτρέπει στο Ιράν να διατηρήσει τα βασικά στοιχεία του πυρηνικού του προγράμματος, μεταξύ των οποίων όλους τους μηχανισμούς φυγοκέντρησης, που χρησιμοποιούνται για τον εμπλουτισμό ουρανίου, χωρίς όμως τη δυνατότητα να τους αξιήσει ή να τους αντικαταστήσει με καινούργιους. Ο όρος αυτός της συμφωνίας αποτελεί ένα από τα βασικά επιχειρήματα του Ισραήλ εναντίον της συμφωνίας,

η οποία χαρακτηρίστηκε από τον Νετανιάχου «ιστορικό λάθος της διεθνούς κοινότητας».

Ποιοι λόγοι οδήγησαν τώρα σ' αυτή τη συμφωνία; Γιατί ο Λευκός Οίκος δεν υιοθέτησε το αίτημα του Ισραήλ και της Σαουδικής Αραβίας να «κόψει το κεφάλι του ιρανικού φιδιού» και γιατί έβαλε στο συρτάρι τις δικές του απειλές για στοχευμένα πολεμικά πλήγματα στις πυρηνικές εγκαταστάσεις του Ιράν;

Είναι φανερό ότι ο Λευκός Οίκος δεν ήθελε και δεν μπορούσε να ανοίξει ένα νέο μέτωπο, με απρόβλεπτες συνέπειες, σε μια τόσο εύφλεκτη περιοχή, όπου η συνεχιζόμενη εμφύλια αλληλοσφαγή στο Ιράκ και ο εμφύλιος πόλεμος στη Συρία απειλούν με αποσταθεροποίηση και επέκτασή του πολέμου τις γειτονικές χώρες, θέτοντας σε σοβαρό κίνδυνο την ίδια την ασφάλεια του Ισραήλ. Στις συνθήκες αυτές, το ιρανικό καθεστώς μπορεί να λει-

τουργήσει ως διαμεσολαβητικός παράγοντας σταθεροποίησης τόσο στο Ιράκ, λόγω των στενών σχέσεών του με τα κέντρα εξουσίας και της επιρροής που διαθέτει στο σιιτικό πληθυσμό, που είναι η πλειοψηφία στη χώρα, όσο και στο συριακό εμφύλιο, λόγω των στενών δεσμών του με το καθεστώς Ασαντ και την οικονομική και στρατιωτική υποστήριξη που του προσφέρει. Συνεπώς, μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά για την εξεύρεση μιας εναλλακτικής μεταβατικής λύσης μέσω των διαπραγματεύσεων που προωθούν ΗΠΑ και Ρωσία, με επόμενο σταθμό τη σύνοδο της «Γενεύης 2» στις 22 Γενάρη.

Από τη στιγμή που η «στρατιωτική λύση» σ' αυτή τη φάση εγκαταλείπεται, δρομολογείται η διπλωματική προσέγγιση με το ιρανικό καθεστώς (παρασκηνικά ξεκίνησε από τον περασμένο Μάρτιο επί προεδρίας Αχμεντινετζάντ), προκειμένου να ανοί-

ξει ο δρόμος για την αμερικανική διείσδυση στη χώρα, η οποία σημειωτέον έχει συνάψει στρατηγική οικονομική και στρατιωτική συνεργασία με τη Ρωσία και έχει στενές οικονομικές σχέσεις με την Κίνα.

Το Ιράν κατέχει το 10% των παγκόσμιων αποθεμάτων πετρελαίου και το 15% φυσικού αερίου. Είναι ο τέταρτος παραγωγός πετρελαίου στον κόσμο και η παραγωγή του αντιστοιχεί στο 11% της συνολικής παραγωγής των χωρών του ΟΠΕΚ. Συνεπώς, αποτελεί τεράστιο δεξαυα για τους αμερικανικούς πετρελαϊκούς κολοσσούς, που ανυπομονούν να αρπάξουν μερίδιο της πίτας επενδύοντας και στον εκσυγχρονισμό του πεταλαιωμένου εξοπλισμού και στην εξόρυξη. Έχει επίσης τεράστια γεωστρατηγική σημασία, γιατί ελέγχει τον Περσικό Κόλπο και τα Στενά του Ορμούζ, μέσω των οποίων μεταφέρεται το 90% των

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 15

■ Μπαγκλαντές

Νίκη των εργατών

Με νίκη έληξε η μεγάλη απεργία των εργατών της κλωστοϋφαντουργίας στο Μπαγκλαντές. Κυβέρνηση και εργοδότες αναγκάστηκαν να δεχτούν αύξηση κατά 77% των μισθών των ανειδίκευτων εργατών που πίνουν δουλειά για πρώτη φορά. Έτσι, ο μισθός τους έφτασε τα 68 δολάρια το μήνα, από 38 που ήταν πριν την απεργία, αρκετά κάτω όμως από τα 108 που ήταν το αίτημα των απεργών. Επίσης, οι απεργιοί πέτυχαν αύξηση 5% το χρόνο σε όλους τους μισθούς, χωρίς διάκριση μεταξύ ειδικευμένων και ανειδίκευτων. Εκτός από την αύξηση στον κατώτατο μισθό, οι εργάτες πέτυχαν και τη χορήγηση επιδόματος ενοικίου και μεταφορών, καθώς και την παροχή βασικής υγειονομικής περιθαλψής, το κόστος των οποίων θα επιβαρύνει τον εργοδότη.

Σίγουρα οι κατακτήσεις αυτές δεν σώζουν τους εργάτες στο Μπαγκλαντές από την έοχλη εξαθλίωση στην οποία ζουν, διδάσκουν όμως την παγκόσμια εργατική τάξη ότι μόνο μέσα από τον ανυποχώρητο αγώνα, που δεν περιορίζεται αλλά σπάει τα όρια της αστικής νομιμότητας, μπορεί να δει βελτίωση της ζωής της.

■ Αίγυπτος

Δρακόντειος νόμος για τις διαδηλώσεις

Στο στόχαστρο της στρατιωτικής χούντας που κυβερνά την Αίγυπτο δεν είναι πια μόνο οι «προμοκράτες» και «υπονομευτές του κράτους» Αδελφοί Μουσουλμάνοι. «Εχθροί του έθνους», «πέμπτη φάλαγγα» και «ξένος δάκτυλος» είναι τώρα όλοι όσοι τολμούν να αμφισβητήσουν και να αντισταθούν στην πολιτική της. Αστοφιλελεύθερο, σοσιαλδημοκράτες, νεολαιϊστικές πολιτικές και κοινωνικές αλογικότητες διάφορων αποχρώσεων, που είχαν πάρει μέρος στη λαϊκή εξέγερση του 2011, που ανέτρεψε το Μουμπάρακ, και αντιπρόκειται για να περισώσουν κάποιες από τις κατακτήσεις της εξέγερσης που σαρώνονται από τον οδοστρωτήρα της στρατιωτικής χούντας. Ο νόμος για τις διαδηλώ-

σεις που υπογράφηκε από το διορισμένο προσωρινό πρόεδρο της χώρας Αντλι Μανσούρ, στις 24 Νοέμβρη διαλύει και τις τελευταίες αυταπάτες σε όσους αντιμετώπισαν με ανοχή το στρατιωτικό πραξικόπημα που ανέτρεψε τον Μόρσι και το πρωτοφανές όργιο καταστολής που ακολούθησε.

Ο νόμος αποτελείται από 25 άρθρα. Ενδεικτικά, το άρθρο 5 απαγορεύει κάθε πολιτική συγκέντρωση σε οίκοι λατρείας, στη γύρω περιοχή ή σε κτίρια που συνδέονται μ' αυτούς. Επιπλέον, απαγορεύει να χρησιμοποιούνται οίκοι λατρείας ως σημεία συνάντησης για πορείες. Το άρθρο 6 απαγορεύει στους συμμετέχοντες σε διαμαρτυρίες, συγκεντρώσεις ή πορείες να φέρουν όπλα, εκρηκτικά, πυ-

ροτεχνήματα ή άλλα αντικείμενα, τα οποία μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο ανθρώπους, κτίρια ή αγαθά. Απαγορεύει επίσης στους συμμετέχοντες να φορούν μάσκες για να κρύβουν το πρόσωπό τους. Το άρθρο 7 απαγορεύει τη διατάραξη της γενικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξης, της παραγωγής καθώς και το κάλεσμα για διακοπή της παραγωγής (απαγόρευση των κρούσεων). Απαγορεύει επίσης πράξεις που μπορεί να έχουν επιπτώσεις στις δημόσιες υπηρεσίες, στις μεταφορές ή στη ροή της κυκλοφορίας (προφανώς κλείσιμο δρόμων), καθώς και επιθέσεις στις δυνάμεις ασφαλείας και επιθέσεις που μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο ανθρώπους, δημόσια ή ιδιωτικά περιουσιακά στοιχεία.

Ο νόμος επιτρέπει δημόσιες συγκεντρώσεις άνω των 10 ατόμων μόνο για μη πολιτικούς λόγους! Απαιτεί από τους οργανωτές κάθε δημόσιας συγκέντρωσης, διαμαρτυρίας, πορείας ή γενικής συλλέουσας την υποβολή γραπτής ειδοποίησης στο πλησιέστερο αστυνομικό τμήμα τουλάχιστον τρεις μέρες νωρίτερα. Αν πρόκειται για εκλογική συγκέντρωση απαιτούνται 24 ώρες. Η ειδοποίηση πρέπει να αναφέρει τον τόπο της συγκέντρωσης, την πορεία που θα ακολουθήσει, την ώρα που θα αρχίσει και θα τελειώσει, τα αιτήματα που θέτει και τα συνθήματα που θα χρησιμοποιήσει, καθώς και όλα τα στοιχεία των οργανωτών.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 15

ναι όταν δεν έχει δουλειά. Η απόλυτη εκμετάλλευση δηλαδή.

Δεν ήταν, βέβαια, η πρώτη φορά που μια τέτοια μορφή απασχόλησης χρησιμοποιούνταν σε μαζική κλίμακα για να καλύψει την ανεργία. Το ίδιο είχε γίνει στις αρχές της δεκαετίας του '90, όταν, «μετά την εννοποίηση, τα μέτρα ενεργητικής αγοράς εργασίας έπαιξαν ένα σημαντικό ρόλο στην ανακούφιση των κοινωνικών συνεπειών από την αποσύνθεση της οικονομίας στην Ανατολική Γερμανία. Το 1991, το ένα τρίτο του εργατικού δυναμικού της Ανατολικής Γερμανίας είχε συμμετάσχει σε ένα πρόγραμμα ενεργητικού μέτρου, κυρίως στην κατάρτιση και τα σχήματα δημιουργίας θέσεων στο δημόσιο»⁹¹. Όμως, τώρα δεν πρόκειται για κάποιο «έκτακτο μέτρο», αλλά για κάτι που ήρθε για να μείνει. Και εξαπλώθηκε ταχύτατα. Σε ορισμένους επαγγελματικούς κλάδους, όπως η καθαριότητα στη βιομηχανία, οι μισοί σχεδόν εργαζόμενοι (το 47.3%) ήταν το 2004 mini jobbers, ενώ στο

εμπόριο το ποσοστό έφτανε στο 26.3%⁹².

Αν όμως το στρίψωμα των ανέργων και η εξάπλωση της μερικής απασχόλησης (ενέργειες που τα ονομάζουν «ενεργητικά μέτρα» μείωσης της ανεργίας, σε αντίθεση με τα «παθητικά», που είναι τα επιδόματα στους ανέργους) ήταν η μία πλευρά των αντεργατικών ανατροπών, υπάρχει και η άλλη πλευρά. Αυτή έχει να κάνει με την «κανονική εργασία». Γι' αυτή θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο.

Παραπομπές

1. Παγκόσμια Τράπεζα – Οικονομικά στοιχεία για την Γερμανία από το 1961 μέχρι το 2012 (http://api.worldbank.org/datafiles/DEU_Country_MetaData_en_EXCEL.xls).

2. Πρόταση σαρωτικού εκσυγχρονισμού της αγοράς εργασίας - Άρθρο του Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τις Συνθήκες Εργασίας και Διαβίωσης (Eurofound) – 22/9/2002 (<http://www.eurofound.europa.eu/eiro/2002/09/feature/de0209205f.htm>).

3. Ο Hartz κατηγορήθηκε για διαφθορά το 2007. Παραδέχτηκε μέσω των δικηγόρων του ότι λάδωσε με 1.9 εκατομμύρια ευρώ τον Κλάους Βόλκερτ, που ήταν πρόεδρος του συνδικάτου της VW! Στις κατηγορίες που του αποδόθηκαν ήταν και ορισμένες «φοζ» περιεχομένου, οι οποίες όμως δεν στοιχειοθετήθηκαν επαρκώς και κατέρρευσαν στο δικαστήριο, όπως ότι πλήρωνε πόρνες με έξοδα της εταιρείας για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε διαμερίσματα επίσης της εταιρείας (<http://news.bbc.co.uk/2/hi/business/6269113.stm>).

4. Πριν και μετά τις μεταρρυθμίσεις Hartz: Οι επιδόσεις της Πολιτικής Ενεργητικής Αγοράς Εργασίας στη Γερμανία (Before and After the Hartz Reforms: The Performance of Active Labour Market Policy in Germany) - Εκθεση του Ινστιτούτου Μελετών Εργασίας IZA (<http://ftp.iza.org/dp2100.pdf>).

5. Κέντρο Ευρωπαϊκών Οικονομικών Ερευνών (ZEW) - Discussion Paper No. 08-006 - Distributional and Behavioural Effects of the German Labour Market Reform ([ftp://ftp.zew.de/pub/zew-docs/dp/dp08006.pdf](http://ftp.zew.de/pub/zew-docs/dp/dp08006.pdf)).

6. Ομοσπονδιακό Πρακτορείο Εργασίας – Διευκρινίσεις για το επίδομα ανεργίας II (http://www.arbeitsagentur.de/nv_426242/EN/Navigation/zentral/Leistungen/Arbeitslosengeld-II/Arbeitslosengeld-II-Nav.html).

7. Αναλυτική παρουσίαση όλων των νόμων Hartz μπορεί να βρει (δυστυχώς μόνο στα γερμανικά) στο <http://www.hartz-iv-iii-ii-i.de/>. Αναλυτική αναφορά στα επιδόματα που ισχύουν σήμερα στη Γερμανία, στο κείμενο του υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Θεμάτων (http://www.bmas.de/SharedDocs/Downloads/DE/PDF-Publikation/a998-social-security-at-a-glance-total-summary.pdf?__blob=publicationFile).

8. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat (http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/Comparative_price_levels_of_consumer_goods_and_services), ο Δείκτης Τιμών Καταναλωτή στη Γερμανία είναι στο 103% του μέσου δείκτη των 27 χωρών της ΕΕ, ενώ στην Ελλάδα βρίσκεται στο 95%.

9. Employment Regulation and Labor Market Policy in Germany, 1991-2005» - Ινστιτούτο Μελετών Εργασίας IZA (<http://ftp.iza.org/dp2505.pdf>).

10. Δέκα χρόνια της «Ατζέντας 2010» - Μια μεταρρύθμιση με αποτελέσματα και παρενέργειες - Αφιέρωμα από το κανάλι ARD-1 της γερμανικής τηλεόρασης (http://www.tagesschau.de/inland/agen-dazwanzigzehnhintergrund100~_page-2.html).

11. Work Incentives and Labor Supply Effects of the "Mini-Jobs Reform" in Germany (Κίνητρα για εργασία και επιπτώσεις στην απασχόληση από τη μεταρρύθμιση των mini jobs στη Γερμανία) - Discussion paper No. 438, Βερολίνο, Σεπτέμβρη 2004. Γερμανικό Ινστιτούτο Οικονομικών Ερευνών (DIW) (http://www.diw.de/documents/publikationen/73/diw_01.c.42409.de/dp438.pdf).

12. Η ιστοσελίδα των mini jobs υπολογίζει αναλυτικά τις εργοδοτικές εισφορές (<http://www.minijob.de/en/kosten-und-abgaben-rechner-fuer-400-euro-jobs>).

13. Γερμανία: Ευελικτες μορφές απασχόλησης: «πολύ άτυποι» συμβατικοί διακανονισμοί (<http://www.eurofound.europa.eu/ewco/studies/t0812019s/de0812019q.htm>).

Κόκκινες γραμμές

Τρέχει ο κυβερνητικός θιάσος να κλείσει τις εκκρεμότητες με την τρόικα. Γιατί η φράου Ανγκελα διέταξε δημοσίως τον Αντωνάκη, με τη γνωστή τευτονική... κομψότητα: δεν γίνεται να έχετε την προεδρία της ΕΕ και ταυτόχρονα να έχετε εκκρεμότητες για την επόμενη δόση.

Το πακέτο έχει απ' όλα. Απολύσεις (4.000 μέχρι τα τέλη του χρόνου κι άλλες 11.000 το 2014), διαθεσιμότητες (άλλες 12.500), «ξαφνικό θάνατο» επιχειρήσεων και φορέων, πλήρη απελευθέρωση απολύσεων στον ιδιωτικό τομέα, νέο πετσόκομμα επικουρικών συντάξεων και εφάπαξ, πλήρη εξασφάλιση της δημόσιας υγείας (ακόμη και οι ψυχικά πάσχοντες θα πεταχτούν στο δρόμο), χαράτσι στα ακίνητα, αύξηση της τιμής στα εισιτήρια, τιμωρία 1 ευρώ σε όποιον αρρωστήσει και ο γιατρός του γράψει φάρμακα και 25 ευρώ σε όποιον αρρωστήσει βαρύτερα και οι γιατροί κρίνουν απαραίτητη την εισαγωγή του στο νοσοκομείο.

Αυτά προς το παρόν. Γιατί δεν τελειώσαμε. Ηδη έχουν πέσει στο τραπέζι και συζητούνται κάποιες καταπληκτικές ιδέες, όπως το πετσόκομμα των συντάξεων ανάλογα με την περιουσιακή κατάσταση των συνταξιούχων!

Στο μεταξύ, εμείς, καθισμένοι στους καναπέδες μας, παρακολουθούμε το κοινοβουλευτικό θέαμα. Σαμαράς και Βενιζέλος τραβάνε πάλι «κόκκινες γραμμές» και περιμένουν την επάνοδο των τρώικανών με... άγριες διαθέσεις. Ο Τσίπρας προκαλεί συνεχώς ψηφοφορίες με σαματά, μπας και βρεθεί καμιά Τζάκρη ακόμη να την κάνει από το πράσινο μαντρί. Κι ο Σαμαράς, με σαδιστική διάθεση, ανακοινώνει από το Βερολίνο ότι έχει καβάντζα βουλευτών έτοιμων ν' αναπληρώσουν την κάθε παστρικό-Θοδώρα που θα την κάνει.

Τις δικές μας κόκκινες γραμμές τις τραβάμε μόνο στα λόγια. Λέμε τι δεν μας αρέσει, τι μας οργίζει. Και οι περισσότεροι περιμένουν τις επόμενες εκλογές με την ελπίδα ότι μπορεί ν' αλλάξει η φορά των πραγμάτων. Το παρελθόν δεν τους έχει διδάξει τίποτα. Η ίδια πλειοψηφία, ακινητοποιημένη από το σύνδρομο της ήττας, δεν κουνάει το δαχτυλάκι της για να στηρίξει την απεργία των διοικητικών υπαλλήλων των ΑΕΙ, που είναι η μόνη που πραγματικά στρίμωξε την κυβέρνηση.

Κόκκινες γραμμές στον αέρα δεν τραβιούνται. Αυτές πρέπει να χαραχτούν ανεξίτηλα στους δρόμους και τα πεζοδρόμια, ακόμη και με αίμα αν χρειαστεί. Χρειαζόμαστε οργάνωση κι αγώνα αποτελεσματικό για να σπάσει το σύνδρομο της ήττας. Πρέπει ο εργαζόμενος να στηριχτεί στα πόδια του, να αποκτήσει εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του. Οι πρωτοπόροι εργάτες, όμως, δεν πρέπει να περιμένουν πότε θα γίνει αυτό. Δεν πρέπει να σέρνονται πίσω από το αυθόρμητο. Παράλληλα πρέπει ν' αρχίζουν να χαράζουν την πιο χοντρή κόκκινη γραμμή, να καταπιαστούν με το καθήκον της πολιτικής τους οργάνωσης.

Ελληνική Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Hellenic Presidency of the Council of the European Union

Présidence Hellénique du Conseil de l'Union Européenne

Πού πάς καρβάκι με τέτοιον καιρό; Αυτό (ή κάτι ανάλογο) έρχεται στο νου όποιου δει το λογότυπο της ελληνικής προεδρίας. Και δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί παράγονται τέτοιοι συνειρμοί. Ο Μπέινι, όμως, έχει άλλη άποψη. Γι' αυτό και οργάνωσε ολόκληρη φιέστα την περασμένη Δευτέρα, με προσκεκλημένους τους πρεσβευτές των κρατών-μελών της ΕΕ, δεσμικούς παράγοντες και παρατρέχουμενους (για να 'ναι εξασφαλισμένη και η απαραίτητη πλάκα). Και τράβηξε ένα λογύδριο «τελειώνοντας» τους. Και τι δεν είπε στο φλύαρο αυτό λογύδριο. Ξεπέρασε και τις παπάρες που έλεγε η Αγγελουπούλινα την περίοδο των ολυμπιακών αγώνων. Επιλέγουμε μια από τις χαρακτηριστικές παπάρες του: «Θέλαμε μια ρεαλιστική νότα αισιοδοξίας. Πρέπει οι Έλληνες να ασκήσουν το δικαίωμα στην αισιοδοξία!» Φάτε μάτια καρβάκια και κοιλιά περίδρομο! Κοιτάξτε το σήμα με το γαλάζιο φόντο, βυθιστείτε στην εικονική πραγματικότητα που σας σερβίρουν τα κυβερνητικά καθάρματα και γίνετε αισιόδοξοι. Με τέτοια αισιοδοξία θα γίνετε ακίνδυνοι γι' αυτούς και το σύστημα που υπηρετούν σαν πιστά μαντρόσκυλα.

■ Αβάντα υποτακτικού

Δε θα υπάρξει νέο δάνειο και νέο Μνημόνιο, είπε ο Σαμαράς στο Βερολίνο, παρουσία της Μέρκελ, η οποία απέφυγε να πει κάτι ανάλογο, παραπέμποντας τα πάντα στο δεύτερο εξάμηνο του 2014. Τότε γιατί βιάστηκε να ξεφουρνίσει αυτή τη μπουρδα ο Σαμαράς, όταν ξέρεi ότι δε θα γίνει; Για λόγους εσωτερικής σκοπιμότητας, θα έλεγε κάποιος και δε θα είχε άδικο. Υπάρχει, όμως, και μια άλλη διάσταση. Ο Σαμαράς έσπευσε ως υποτακτικός να αβαντάρει την προεκλογική καμπάνια της Μέρκελ για τις ευρωεκλογές του ερχόμενου Μάη. Ποιος είναι ο βασικός αντίπαλος της Μέρκελ; Όχι οι σοσιαλδημοκράτες, τους οποίους σύντομα θα έχει ως εταίρο στην κυβέρνηση της. Ούτε η ανυπόλητη Die Linke ή οι Πράσινοι, που θα κοιτάξουν να πάρουν ψήφους από τους κυβερνητικούς πλέον σοσιαλδημοκράτες. Βασικός αντίπαλος της Μέρκελ είναι οι λεγόμενοι ευρωσκεπτικιστές, οι οποίοι απειλούν να της κόψουν ψήφους από τα δεξιά, παίζοντας το χαρτί του γερμανικού εθνικισμού έναντι των «άσωτων» του Νότου που τους «ταΐζουν» οι «ενάρετοι» Γερμανοί. Η Μέρκελ δε θέλει καμιά συζήτηση για νέα «προγράμματα διάσωσης» για τις υπερχρεωμένες χώρες και ο Σαμαράς έσπευσε να πει τη μπουρδα του για να της κάνει αβάντα. Φυσικά, όταν έρδει το δεύτερο εξάμηνο του 2014 κι αρχίσει η συζήτηση για το νέο δάνειο (και τη νέα σκληρή επιτήρηση), κανένας εκτός Ελλάδας δε θα θυμάται τη μπουρδα του Σαμαρά.

■ Μπανανία

Το να σου δίνει γραμμή η Μέρκελ πάει κι έρχεται, όταν όμως σου δίνουν οι τεχνοκράτες της τρόικας, ανοιχτά και απροκάλυπτα και μάλιστα καμαρώνεις γι' αυτό, τότε παραδέχεσαι ευθέως ότι αποτελείς κυβέρνηση Μπανανίας και όχι τυπικά ανεξάρτητης χώρας.

Είναι γνωστό πως η κυβέρνηση Σαμαρά κατέθεσε έναν κρατικό προϋπολογισμό - κωλόχαρτο, χωρίς η τρόικα να έχει συμφωνήσει στα μεγέθη. Πριν καν μιλήσει η Μέρκελ, παρουσία του Σαμαρά, και πει ότι

■ Κυβερνησιμός

Η ειδησεογραφία από τη Γερμανία κατακλύζεται από τις εν εξελίξει διαπραγματεύσεις ανάμεσα σε χριστιανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες για το σχηματισμό κυβέρνησης «μεγάλου συνασπισμού». Ετσι, κάποιες άλλες ειδήσεις περνούν σε δεύτερη μοίρα. Όπως για παράδειγμα η ειδηση ότι οι σοσιαλδημοκράτες δεν αποκλείουν πλέον «από άποψη αρχών» την κυβερνητική συνεργασία με τη Linke. Στο συνέδριο της Λειψίας κατατέθηκε από την ηγεσία του SPD και εγκρίθηκε απόφαση, σύμφωνα με την οποία θα είναι δυνατή η κυβερνητική συνεργασία με τη Linke μετά τις εκλογές του 2017, υπό τον όρο βέβαια ότι η Linke θα ακολουθεί μια «υπεύθυνη ευρωπαϊκή και εξωτερική πολιτική στα πλαίσια των διεθνών μας δεσμεύσεων».

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι η ηγεσία του SPD αναζητά ένα αριστερό άλλοθι για την κυβερνητική συνεργασία με τη Δεξιά. Δεν είναι έτσι, όμως. Είναι η Linke που εξέφρασε τη μεγάλη χαρά της. «Κάλλιο αργά παρά ποτέ», σχολίασε την απόφαση του SPD ο πρόεδρος της ΚΟ της Linke Γκίζι. «Οι σοσιαλδημοκράτες, οι πράσινοι και η Linke πρέπει να αξιοποιήσουν την πλειοψηφία που έχουν στην καινούρια Βουλή για μια συμμαχία διαμόρφωσης πολιτικής», έσπευσε να δηλώσει ο... βιαστικός πρόεδρος του κόμματος Ρίξινγκερ. Μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έκανε κανένα σχόλιο. Τι να πει; Ότι οι ομογάλακτοί τους στη Γερμανία κατοικούνται από τη χαρά τους επειδή οι σοσιαλδημοκράτες δεν αποκλείουν (στο μέλλον) κυβερνητική συνεργασία μαζί τους;

δεν πειράζει, διότι ο προϋπολογισμός μπορεί να διορθωθεί αργότερα (!), είχε φροντίσει ο Στουρνάρας να πει (όχι επίσημα, αλλά ως «υψηλόβαθμη πηγή του υπουργείου Οικονομικών»), ότι ναι μεν τα μεγέθη του προϋπολογισμού δεν έχουν συμφωνηθεί με την τρόικα, όμως οι τρώικανοί «αποδέχονται ότι δεν είναι κείμενο εκτός τόπου και χρόνου!» Ετσι, διαλύθηκε πριν καλά-καλά αναπτυχθεί η προπαγάνδα του Μαξίμου, ότι δήθεν ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο «πάρνουν πάνω τους» τον προϋπολογισμό και δεν πρόκειται να ζητήσουν τη γνώμη της τρόικας για να τον καταθέσουν.

Συμπεριφορά έναντι Μπανανίας επέδειξε και ο Ολι Ρεν, που έβαλε τον επί του Τύπου εκπρόσωπό του Σάιμον Ο'Κόννορ να δηλώσει στους δημοσιογράφους, ότι ο προϋπολογισμός που κατέθεσε η ελληνική κυβέρνηση δεν έχει την έγκριση της τρόικας και ότι πολλά ζητήματα είναι ανοιχτά λόγω της εκκρεμότητας επί του δημοσιονομικού κενού του 2014. Αν παραστεί ανάγκη, τόνισε ο εκπρόσωπος του Ρεν, θα ψηφιστεί συμπληρωματικός προϋπολογισμός.

■ Φιμωτρο

Η καταγγελία έγινε από την ΑΔΕ-ΔΥ και συνοδεύεται απ' όλες τις αποδείξεις. Με το υπ' αριθμ. 90507/30-10-2013 έγγραφο της Διεύθυνσης Διοικητικού ο ΟΑΕΔ απαγορεύει στους υπαλλήλους κάθε ενημέρω-

ση για θέματα που αφορούν την ανεργία και τα προγράμματα του ΟΑΕΔ, αν προηγουμένως δεν πάρουν έγκριση από τη διοίκηση. Ο λόγος είναι προφανής. Θέλουν να κρατήσουν τα στοιχεία επαφράγιστο μυστικό, για να μπορεί ο Βρούτσης να κάνει τα γελοία προπαγανδιστικά του παιχνίδια. Και βέβαια, οι υπάλληλοι του ΟΑΕΔ δεν πρέπει να πειδαρχήσουν σ' αυτή την απόφαση φίμωσής τους. Δεν έχουν απλά δικαίωμα, έχουν υποχρέωση να ενημερώνουν αυτοί, οργανωμένα, για όλα τα στοιχεία που καταγράφει ο ΟΑΕΔ.

■ Περι αποστασίας

Το είπε πρώτα ο Σκουρλέτης: «Αν θα έπρεπε κανείς να μιλήσει για κάποιον ο οποίος είναι αποστάτης είναι ο Ευ. Βενιζέλος πρώτα απ' όλα απέναντι και στις ιδρυτικές αρχές του κόμματος του οποίου προΐσταται, αλλά θα έλεγα και στα όσα έχει υποστηρίξει πολύ πρόσφατα ως πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ στις τελευταίες έστω εκλογές». Το επανέλαβε ο Στρατούλης: «Όσον αφορά τη λεγόμενη αποστασία, αυτά είναι βαρείς χαρακτηρισμοί που λέγονται για τον ΣΥΡΙΖΑ από το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ. Καταρχάς, το ίδιο το ΠΑΣΟΚ έχει αποστατήσει από τις προεκλογικές δεσμεύσεις του».

Τι μας λένε τα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ; Εγκαλούν το ΠΑΣΟΚ για... αποστασία από τις θέσεις του! Ξέρουν μήπως οποιοδήποτε αστικό κόμμα που να μην έχει παραβεί αυτά που λέει προεκλογικά; Να τους θυμίσουμε μήπως το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου, που τόσο θαυμάζουμε; Τότε να δεις... αποστασία. Κι όμως, κατηγορούν το σημερινό ΠΑΣΟΚ ότι δεν έχει καμιά σχέση με το τότε ΠΑΣΟΚ, ενώ πρόκειται για το ίδιο κόμμα, που συμπεριφέρεται διαφορετικά ανάλογα με τις ανάγκες που έχει το σύστημα. Αντί, λοιπόν, να αποκαλύψουν την απατενιστική φύση των αστικών κομμάτων, κάνουν παιχνίδια προπαγάνδας, σπέρνοντας σύγχυση στον ελληνικό λαό και χωρίζοντας τους ηγέτες των αστικών κομμάτων σε «συνεπείς» και «ασυνεπείς». Δεν περιμέναμε τίποτα διαφορετικό, βέβαια. Αστικό-σοσιαλδημοκρατικό κόμμα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, αστική αντιπολίτευση θα ασκήσει.

■ Συνταγή επιτυχίας

Η 32χρονη Ευδοξία Παπαγεωργίου διορίστηκε διοικήτρια στο Γενικό Νοσοκομείο Σπάρτης. Ποια είναι τα τυπικά της προσόντα; Έχει τελειώσει ένα οικονομικό τμήμα του Πανεπιστημίου Πάτρας και κάνει μεταπτυχιακό στα Συστήματα Διασφάλισης Ποιότητας (ακόμα δεν το 'χει τελειώσει). Επαγγελματικά έχει εργαστεί ως εκπαιδευτρια σε ένα δημόσιο ΙΕΚ και σε ένα ΚΕΚ.

Έχει, όμως, άλλα προσόντα, τα οποία είναι τα μόνα ουσιαστικά. Είναι δεξιά και καλαματιανή. Έχει διατελέσει μέλος της ΟΝΝΕΔ Μεσσηνίας, μέλος της ΚΕ της ΟΝΝΕΔ, υπεύθυνη γυναικών ΝΟΔΕ, μέλος της ΠΕ της ΝΔ και «ειδική σύμβουλος» του δημάρχου Καλαμάτας. Με τέτοια προσόντα, δικαιώς και προπαντός αξιοκρατικά διορίστηκε διοικήτρια κρατικού νοσοκομείου.

■ Ρόμπα και ρόμπες

Ρόμπα τον έκαναν τον «πολύ» Σεραφεΐμ Κοτρώτσος οι απλήρωτοι εργαζόμενοι της εφημερίδας που εξέδωσε κάποτε. Ρόμπες έγιναν, όμως, και όσοι μαζεύτηκαν για να τον τιμήσουν ως... αντιμνημονιακό συγγραφέα. Δεν ήταν μόνο μισή ντουζίνα βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ (με τον Παπαδημιούλη στο πάνελ, παρέα με τον Κωνσταντόπουλο, επικεφαλής της επιτροπής «σοφών» του ΣΥΡΙΖΑ), αλλά και δημοσιογράφοι όπως ο Δελαστικός και ο Μπογιόπουλος, τα ονόματα των οποίων πληροφορηθήκαμε από τους απολυμένους και απλήρωτους που έκαναν την παρέμβαση. Τι γύρευαν εκεί; Δεν πήγαν να τιμήσουν τον Κοτρώτσο. Τα μεγάλα αφεντικά πήγαν να τιμήσουν. Τον Λιβάνη, που εξέδωσε το βιβλίο, και τον Χατζηνικολάου, που ήταν συντονιστής και έχει τον Κοτρώτσο στο συγκρότημα που διατηρεί μαζί με τον Κουρή.

Οι εργαζόμενοι τους έκαναν όλους ρόμπες, η βιβλιοπαρουσίαση δεν έγινε και οι ρόμπες δήλυναν ότι «δεν ήξεραν!» Αλήθεια, τόσο μεγάλη είναι η δημοσιογραφική πιάτσα που δεν ξέρετε τι σκελετούς κρύβει στη ντουλάπα του ο κάθε Κοτρώτσος; Δεν τον θυμόσατε, άραγε, ως δεξί χέρι της Αγγελοπουλίνας στην επιτροπή διοργάνωσης των ολυμπιακών αγώνων του 2004; Δεν τον θυμόσατε διευθυντή του «Ελεύθερου Τύπου», με τον οποίο η Αγγελοπουλίνα πήγε να καθιερωθεί ως μεγάλος πολιτικός παράγοντας; Δεν τον θυμόσατε να μη δημοσιεύει φωτογραφία-ποικουμένο του τράβηξε στις 7 Δεκεμβρίου του 2008 φωτορεπόρτερ της εφημερίδας (πρόκειται για τη γνωστή φωτογραφία του ΜΑΤΑ που σκοπεύει με το πιστόλι διαδηλωτές, την επαύριο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου) και μετά, όταν η φωτογραφία έκανε το γύρο του κόσμου, να απολύει τον φωτορεπόρτερ; Δεν τον θυμόσατε να αφήνει όλο τον κόσμο απλήρωτο όταν έκλεισε την εφημερίδα που πήγε να βγάλει ως εκδότης; Όλα αυτά ξεχάστηκαν, επειδή ο Κοτρώτσος βαπτίστηκε στην «αντιμνημονιακή» κολυμβήθρα του Σιλβάμ, έγινε γκεσέμι ενός «ιδιόμορφου» εθνικισμού και υπηρετεί νέα αφεντικά;

Αιδώς, αχρείοι προβοκατορολόγοι

Μετά τη δημοσίευση της προκήρυξης, με την οποία οι **Μαχόμενες Λαϊκές Επαναστατικές Δυνάμεις** ανέλαβαν την ευθύνη για την εκτέλεση των δύο μελών των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου, θα περίμενε κανείς ότι οι προβοκατορολόγοι, που τόσα εμετικά είχαν γράψει τις προηγούμενες μέρες, θα μαζεύονταν ή ότι κάποιος απ' αυτούς θα προσπαθούσαν να αντιπαρατεθούν πολιτικά και ιδεολογικά με το περιεχόμενο της προκήρυξης. Δεν συνέβη τίποτα από τα δύο. Αντίθετα, είχαμε ένα νέο γύρο ακόμη πιο χυδαίας προβοκατορολογίας, η οποία συνέκλινε στο ότι η οργάνωση δεν υπάρχει και ότι η προκήρυξη έχει γραφτεί από μυστικές υπηρεσίες! Ένα γύρο χυδαίας προβοκατορολογίας που τον είδαμε να δημοσιεύεται ακόμη και στις στήλες του *Indymedia*, στις οποίες η αντίσταση στην προβοκατορολογία και η υπεράσπιση—από άποψη αρχών—της ενέργειας ήταν από πολύ χαλαρές μέχρι ανύπαρκτες!

Και τι δεν γράφτηκε. Μέχρι και υφολογική ανάλυση της προκήρυξης έκαναν ορισμένοι γελοίοι, αποσιτώντας λέξεις, φράσεις, συντακτικά σχήματα, θεωρώντας ότι έτσι παρουσιάζαν... αποδεικτικό έργο. Κάποιοι άλλοι αναφέρονταν στο απλό-λαϊκό ύφος της προκήρυξης (φαίνεται πως μια οργάνωση του αντάρτικου πόλης απαγορεύεται να χρησιμοποιεί τέτοιο ύφος), για να καταλήξουν ότι σίγουρα την έγραψαν ασφαλίτες. Ο ένας έγραφε το κοντό του κι ο άλλος το μακρύ του, αποκαλύπτοντας τον πανικό τους. Όσο δεν είχε αναληφθεί ευθύνη για την ενέργεια, μπορούσαν να επικαλούνται διάφορα ψευδοπολιτικά παραμύθια. Η ανάληψη ευθύνης τους έκοψε τα πόδια, διότι έπρεπε να αντιπαρατεθούν όχι απλά με μια επαναστατική ενέργεια, αλλά και με την πολιτική επιχειρηματολογία αυτών που την πραγματοποιήσαν. Αντί, λοιπόν, να πάρουν έντιμα θέση, επέλεξαν να κατρακυλήσουν στο έσχατο σκαλί της πολιτικής αθλιότητας, μιλώντας για πράκτορες και ασφαλίτες.

Δεν πρόκειται να ασχοληθούμε με τα εμετικά (και γελοία συνάμα) που γράφτηκαν. Ούτε με τα ξεράσματα κάποιων ορφανών του Περισού, όπως ο Μπογιόπουλος, που από την ιστοσελίδα του Χατζηνικολάου αυτή τη φορά έκανε τη γνωστή κοπτοραπτική στο έργο του Λένιν, λογοκρίνοντας τον με τον τρόπο που επί δεκαετίες διδάχτηκε να κάνει στο «Ριζοσπάστη». Δυο λόγια μόνο. Το σύγχρονο αντάρτικο πόλης στη μεταχουντική Ελλάδα αναπτύσσεται επί σχεδόν τέσσερις δεκαετίες. Σ' αυτή την ιστορική διαδρομή εμφανίστηκαν πολλές οργανώσεις και όχι μόνο η 17Ν, ο ΕΛΑ, ο ΕΑ, η Σέχτα Επαναστατών, η ΣΠΦ. Οργανώσεις με διαφορετικές ιδεολογικές και πολιτικές αναφορές, με διαφορετικό λόγο, με διαφορετικό τρόπο δράσης επιχειρησιακά. Κάθε φορά, οι προβοκατορολόγοι επέλεξαν διάφορες δευτερεύουσες πλευρές, χρησιμοποιούσαν υλικό ακόμη και από τα παπαγαλάκια της αστικής δημοσιογραφίας, για να καταλήξουν πάντοτε στο ίδιο συμπέρασμα: προβοκάτορες, άνθρωποι των μυστικών υπηρεσιών. Όσες φορές, όμως, πιάστηκαν μέλη οργανώσεων του

αντάρτικου πόλης και ανέλαβαν περιφρανα την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στις οργανώσεις τους, τα εμέσματα των προβοκατορολόγων γύρισαν και τους έλουσαν. Δεν κωλώνουν, όμως, την ίδια δουλειά συνεχίζουν και τώρα.

Γιατί; Γιατί στην ουσία διαφωνούν με τη δράση του αντάρτικου πόλης. Δεν διαφωνούν από άποψη τακτικής, που θα ήταν μια θεμιτή διαφωνία, αλλά τοποθετούν το ένοπλο «απέναντι», το θεωρούν εχθρό, το τοποθετούν έξω από το ευρύτερο επαναστατικό κίνημα, του οποίου αποτελεί **αναπόσπαστο μέρος**. Μ' αυτή την τοποθέτηση, όμως, βγάζουν οι ίδιοι τον εαυτό τους έξω από το επαναστατικό κίνημα. Λασπολογώντας μια δίκαιη επαναστατική πράξη, το μόνο που κάνουν είναι να παραδίνουν τα διαπιστευτήριά τους στην αστική εξουσία, δείχνοντας ότι ο αντιφασισμός τους περικλείεται ασφυκτικά από τα όρια που αυτή η εξουσία ορίζει.

Και για να τελειώνουμε, κύριοι προβοκατορολόγοι. Αν λειτουργούσαμε ως φιλολογικοί κριτικοί, θα βρίσκαμε πολλά συντακτικά λάθη στην προκήρυξη των ΜΛΕΔ. Όμως ένα τέτοιο κείμενο δεν κρίνεται φιλολογικά, κρίνεται **πολιτικά**. Τι λέει πολιτικά αυτό το κείμενο; Το λέει στην πρώτη κιόλας παράγραφο του, μετά το τοπίο του Ντουρούπ: «Οι **Μαχόμενες Λαϊκές Επαναστατικές Δυνάμεις** αναλαμβάνουν την ευθύνη για τις πολιτικές εκτελέσεις των φασιστών-μελών του νεοναζιστικού κόμματος *Χρυσή Αυγή* που είχαν αναλάβει περιφρούρηση στα γραφεία του βόρειου τομέα Αθηνών, στο Νέο Ηράκλειο. Η επίθεση έγινε ως αντίποινα για την δολοφονία του Παύλου Φύσσα στο Κερασίμι από τον χρυσαυγίτη Ρουπακιά και άλλα καθάρματα-μέλη του νεοναζιστικού κόμματος. Η επίθεση είναι επίσης αφιερωμένη στο απαξιωμένο προλεταριάτο από την Αφρική και την Ασία, στον κάθε μεταναστή που λησταιρείται, που είναι διαρκής ρατσιστικός στόχος για να αποτελέσει το φτηνό εργατικό δυναμικό. Η δολοφονία Φύσσα αποτελεί σημείο καμπής, αφού αποτέλεσε το αποκορύφωμα της δολοφονικής καμπάνιας της Χρυσής Αυγής, που τα τελευταία δύο χρόνια και ιδιαίτερα μετά την είσοδό της στο αστικό κοινοβούλιο, έχει επιδοθεί συστηματικά σε δολοφονίες και ξυλοδαρμούς μεταναστών εργαζομένων, ξυλοδαρμούς και βιαιοπραγίες κατά αριστερών και αντιεξουσιαστών, και όλα αυτά με την πλήρη κάλυψη της "δημοκρατικής" αστυνομίας».

Τα υπόλοιπα είναι η ανάλυση της οργάνωσης για το φασιστικό φαινόμενο και την άνδρωσή του στην Ελλάδα (αλήθεια, εσείς οι... βαθυστόχαστοι αναλυτές, διαφωνείτε με αυτή την ανάλυση, που καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της προκήρυξης;) και γενικότερα για το κοινωνικό και πολιτικό γήνεσθαι και τα προτάγματά του. Πείτε, λοιπόν, καθαρά αν διαφωνείτε με αυτή την πρώτη παράγραφο της προκήρυξης, που αφορά την ενέργεια. Καταδικάζετε αυτό το σκεπτικό ή όχι;

Σε ό,τι μας αφορά, λίγα έχουμε να συμπληρώσουμε στα όσα γράψαμε μετά την εκτέλεση των νεοναζι.

Γράφαμε στο φύλλο της 9ης του Νοεμβρίου: «*Δε θα έπρεπε οι πραγματικοί αντιφασίστες, ακόμα κι αν διαφωνούσαν πολιτικά, να ξεκαθαρίσουν τουλάχιστον το ηθικό ζήτημα, ώστε να χτυπήσουν το κύμα συμπάθειας που για τους δικούς της λόγους πήγε να σηκώσει η αστική προπαγάνδα; (...) Θα ανακοπεί η ανάπτυξη του αντιφασιστικού κινήματος. Γιατί άραγε; Τι σόι κίνημα είναι αυτό, που επειδή κάποιος αντιφασίστας (αν πρόκειται για πολιτική πράξη) εκτέλεσαν δύο μέλη των ναζιστικών ταγμάτων εφόδου, εκδικούμενοι όχι μόνο τη δολοφονία του Π. Φύσσα, αλλά και τις δολοφονίες μεταναστών, τα μαχαρώματα και τα λιντσαρίσματα, βάζει την ουρά στα σκέλια; Γιατί να μη συνεχίσει τη δράση του, παράλληλα με τη δράση άλλων αντιφασιστών, που επιλέγουν να ανεβάσουν τον πήχη της πολιτικής έντασης, φτάνοντας μέχρι την ένοπλη βία;».* Πλέον, μπορούμε να μιλήσουμε με θετικό τρόπο, αφού κάθε ερωτηματικό ως προς τον πολιτικό χαρακτήρα της ενέργειας διαλύθηκε.

Μια οργάνωση του αντάρτικου πόλης εκτέλεσε δυο μέλη των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου, ως αντίποινα για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και το γενικότερο δολοφονικό όργιο των νεοναζι. **Ηθικά** δεν μπορεί κανένας αντιφασίστας να καταδικάσει αυτή την πράξη. Και έχει χρέος κάθε αντιφασίστας να τοποθετηθεί πρώτα ηθικά (γιατί όλοι οι φορείς της αστικής ιδεολογίας—κόμματα, ΜΜΕ, διανοούμενοι—, από τη δεξιά μέχρι την καθεστωτική αριστερά, προχώρησαν σε ηθική καταδίκη) και μετά από άποψη πολιτικής τακτικής. Υπάρχει αντιφασίστας που θεωρεί ότι διαπράχθηκε μια «στυγερή δολοφονία»; Υπάρχει κομμουνιστής που ξεχνά το «killing is no murder» («η θανάτωση δεν είναι έγκλημα») του Λένιν;

Ούτε από άποψη **πολιτικής τακτικής** είναι καταδικαστέα αυτή η ενέργεια. Και το λέμε εμείς που έχουμε μια διαφορετική πολιτική τακτική και στο ζήτημα της ανάπτυξης του αντιφασισμού και γενικότερα στο ζήτημα της ανάπτυξης του κινήματος της επαναστατικής ανατροπής. Έχουμε και με άλλες ευκαιρίες γράψει, ότι για μας ζητούμενο είναι η ανάπτυξη της ταξικής-επαναστατικής συνειδησης και αυτό δεν έχει να κάνει με τα μέσα πάλης που χρησιμοποιούνται, αλλά με την αποτελεσματικότητα ως προς αυτόν τον στόχο. Γιατί, όμως, να θεωρήσουμε εχθρική, ανταρσιβιστική, ακόμα και βλαβερή μια ένοπλη αντιφασιστική ενέργεια, **στις σημερινές συνθήκες του κινήματος**; Μήπως αυτή η ενέργεια εμποδίζει την αγωνιστική δραστηριότητα των εργαζομένων και νεολαϊστικών μαζών; Μήπως ανακόπτει κάποιο ρεύμα μαχητικού αντιφασισμού; Μήπως εμποδίζει την ανάπτυξη του υπαρκτού αντιφασιστικού ρεύματος που έχει περισσότερο καταγγελητικό χαρακτήρα και δραστηριότητα ζύμωσης; Ούτε ένα στοιχειωδώς σοβαρό επιχείρημα υπέρ αυτής της άποψης δεν ακούσαμε. Αντίθετα, βλέπουμε την καταγγελία της ενέργειας να λειτουργεί ως «ευαγγέλιο» ενός μικροαστικού αντιφασισμού που αναζητά προστασία από τον επίσημο αστικό (κρατικό) «αντιφασισμό».

«Εφυγε» ο Γιώργος Αντώνος

Στα 70 του χρόνια «έφυγε» την περασμένη Πέμπτη και κηδεύτηκε χτες ο Γιώργος Αντώνος, ένας σεμνός άνθρωπος που σε όλη του τη ζωή έμεινε συνεπής στην ιδεολογία του διαλεκτικού και ιστορικού υλισμού, του μαρξισμού-λενινισμού.

Γεννημένος σ' ένα χωριό του Αγρινίου από γονείς ανπιστασιακούς, μετακόμισε με όλη την οικογένειά του στην Αθήνα, όπου έζησε σε συνθήκες ανεπίπτως φτώχειας, αλλά και αγωνιστικής ανάτασης. Αυτές οι συνθήκες τον σημάδεψαν. Δουλεύοντας και σπουδάζοντας τη νύχτα, κατάφερε να εισαχθεί στο Μικρό Πολυτεχνείο, από το οποίο και αποφοίτησε. Η επαγγελματική καριέρα δεν τον «χάλασε», δεν τον έκανε να ξεχάσει. Παρέμεινε πάντα πιστός στο όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Η «Κόντρα» έχασε έναν πιστό φίλο και συνοδοιπόρο. Στη σύζυγο και τα τρία αγόρια του εκφράζουμε τα πιο θερμά μας συλλυπητήρια.

Η Υγεία στην κλίνη του Προκρούστη

Τί έμεινε στον μη ενημερωμένο Έλληνα από την πενήνήμερη κλωστοπατινάδα κυβέρνησης -ΣΥΡΙΖΑ για το θέμα της τιμολόγησης των φαρμάκων. Οι αλληλοκατηγορίες για εξυπηρέτηση φαρμακευτικών εταιριών. Όταν παίζεις στο γήπεδο του Μπουμπούκου, θέλεις δε θέλεις θα παίξεις με τους όρους του. Κι όταν όχι μόνο δεν έχεις πρόταση, αλλά δε διατάξεις να πάρεις το μέρος των αδίστακτων ελλήνων φαρμακοβιομηχανών, σ' έναν καυγά που δεν έχει καμιά σχέση με τις λαϊκές ανάγκες στην Υγεία, αναγκαστικά θα λουστεις τις υποψίες για διαπλοκή. Τις ίδιες που εξαπολύεις ενάντια στον αντίπαλό σου. Η απόλυτη αδυναμία του ΣΥΡΙΖΑ να πείσει για την άποψή του φάνηκε όχι από το κοινοβουλευτικό σόου, αλλά από το γεγονός ότι επιστρατεύτηκε ο ίδιος ο Τσίπρας για να απαντήσει –με συνέντευξη Τύπου– στον ξεσαλωμένο Μπουμπούκο! Λες και δεν υπήρχαν αρμόδια στελέχη να κάνουν αυτή τη δουλειά.

Την ίδια στιγμή, έμειναν στο σκοτάδι οι κινητοποιήσεις που ξεκίνησαν στον ΕΟΠΥΥ και στα δημόσια ψυχιατρεία. Στον ΕΟΠΥΥ που αποτελεί μια ακόμη δεξαμενή για διαθεσιμότητες και απολύσεις, καθώς θα μετατραπεί σ' έναν άθλιο φορέα αγοράς υπηρεσιών υγείας από τον ιδιωτικό τομέα, έτσι που ν' αναγκάζονται οι ασφαλισμένοι να βάζουν πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για να καλύψουν τις πιο στοιχειώδεις ανάγκες τους. Στα δημόσια

ψυχιατρεία, που επίσης αποτελούν δεξαμενή για διαθεσιμότητες και απολύσεις. Στο όνομα της «αποασυλοποίησης» θα συρρικνωθούν, μέχρι να κλείσουν το 2015, για να πεταχτούν οι ψυχικά πάσχοντες βορά στους εμπόρους των ιδιωτικών κλινικών και των «δομών» των ΜΚΟ.

Αυτά και πολλά άλλα έμειναν στο μισοσκόταδο. Εκείνο που κυριάρχησε ήταν οι καταγγελίες του Μπουμπούκου ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν τον αφήνει να μειώσει τις τιμές των φαρμάκων και οι κόντρα-καταγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ, ότι ο Μπουμπούκος καταστρέφει την ελληνική φαρμακοβιομηχανία. Η ουσία και της «μάχης» του φαρμάκου» έμεινε επίσης στο μισοσκόταδο.

Ποιος είναι ο στόχος της κυβέρνησης; Να μειώσει την κρατική φαρμακευτική δαπάνη. Προσέξτε, όχι τη φαρμακευτική δαπάνη συνολικά, αλλά την κρατική φαρμακευτική δαπάνη. Πώς επιτυγχάνεται αυτό; Με την αθρόα εισαγωγή των περιβόητων γενόσημων. Όχι γενόσημων που είναι δοκιμασμένα και τα εμπιστεύονται οι γιατροί, αλλά γενόσημων από τις πιο απίθανες «πριτοκοσμικές» χώρες, που μοναδικό «προσόν» τους είναι η χαμηλή τιμή. Αυτά τα φάρμακα θ' αποτελούν τη βάση για τη «δωρεάν» φαρμακευτική περιθάλψη των ασφαλισμένων. Μέχρι τώρα, αν ο ασθενής προτιμούσε ένα «επώνυμο» φάρμακο, μοιραζόταν τη διαφορά με τον ΕΟΠΥΥ. Πλέον, την πληρώνει ολόκληρη από την τσέπη του. Όσο πιο φτηνό

γενόσημο μπαίνει σε μια κατηγορία, τόσο μικραίνει η φαρμακευτική δαπάνη για τον ΕΟΠΥΥ, ενώ ισόποσα μεγαλώνει η φαρμακευτική δαπάνη για τον ασθενή. Γιατί; Γιατί ο ασθενής είτε παίρνει για καιρό ένα φάρμακο και δε θέλει να τ' αλλάξει με κάποιο άγνωστο γενόσημο, είτε θ' ακούσει το γιατρό που θα του πει ότι είναι καλύτερα να πάρει το επώνυμο φάρμακο, γιατί το άγνωστο γενόσημο δεν το ξέρει, ούτε έχει βρει κάτι σχετικά μ' αυτό στη βιβλιογραφία.

Έτσι, ακόμα και ο φτωχός θα κόψει από αλλού και θα πάρει το ακριβότερο φάρμακο, πληρώνοντας τη διαφορά από την τσέπη του. Μόνο ο εντελώς εξαθλιωμένος θα πάρει το άγνωστο γενόσημο και θα πληρώσει μόνο τη συμμετοχή. Λένε πως με την υγεία και το φάρμακο δεν πρέπει να παίζουμε. Η κυβέρνηση, όμως, παίζει ένα επικίνδυνο, εγκληματικό παιχνίδι. Μπορεί ο «επιμελέστατος» Λιντζέρης του ΕΟΦ (αποτυχώντας ως υποψήφιος του ΠΑΣΟΚ, πήρε ως δώρο την προεδρία του ΕΟΦ) να διαβεβαιώνει ότι όλα τα φάρμακα ελέγχονται, όμως οι εργαζόμενοι του ΕΟΦ καταγγέλλουν: «Ο ΕΟΦ ανταποκρίνεται ΟΡΙΑΚΑ στα καθήκοντά του λαμβάνοντας υπόψη τις αυξημένες αρμοδιότητές του και δεδομένης της σοβαρής υποστελέχωσης του. Ενδεικτικά αναφέραμε τη συρρίκνωση του Οργανισμού από 260 υπαλλήλους στους 150 και την απώλεια εξειδικευμένου επιστημονικού δυναμικού,

χωρίς τη δυνατότητα αναπλήρωσής του». Με το μισό προσωπικό υπάρχει περίπτωση να κάνουν περισσότερους ελέγχους; Ολίγα τα άγνωστης προέλευσης γενόσημα μπορεί να είναι χαμηλής αποτελεσματικότητας, μπορεί να προκαλέσουν πρόβλημα με το «περίβλημα» της δραστικής ουσίας, όπως προειδοποιούν γιατροί που κάθε άλλο παρά «φακελάκηδες» είναι.

Σε ό,τι αφορά τα μονοπάτια, που ελέγχουν την αγορά με τα ακριβά φάρμακα, η τιμολογική τους πολιτική δεν αγγίζεται, γιατί όπως αναφέρει το μπουμπούκειο υπουργείο, «ενέχει ένα σοβαρό κίνδυνο απόσυρσης φαρμάκων για 2 λόγους: Οι τιμές στην Ελλάδα χρησιμοποιούνται για να καθοριστούν οι τιμές σε 16 χώρες παγκοσμίως. Σε κάθε μείωση κατά 10% των τιμών στην Ελλάδα η φαρμακευτική βιομηχανία έχει απώλεια παγκοσμίως 2 δισ. δολάρια. Για να προστατέψει αυτές τις πωλήσεις θα αποσύρει τα φάρμακα από την Ελλάδα, όταν οι τιμές μειωθούν απότομα. Επίσης όταν τα φάρμακα γίνονται πολύ φθηνά με οριζόντιες περικοπές οι χονδρέμποροι τα εξαγουν σε άλλες χώρες και δημιουργούνται ελλείψεις, αλλά επίσης υπάρχει κίνδυνος και πάλι απόσυρσης από τις εταιρείες προκειμένου να προστατεύουν τις πωλήσεις τους σε άλλες ακριβότερες αγορές». Νομίζουμε ότι δεν χρειάζεται κανένα δικό μας σχόλιο. Το φάρμακο είναι απλώς ένα εμπόρευμα λένε.

Περνοδιαβαίνει τα Μέσα ο Αρβανιτόπουλος για να διαβεβαιώσει ότι τέλειωσε η αγωνία για τους 2.500 εκπαιδευτικούς τεχνικών ειδικοτήτων, τους οποίους πέταξε στον επικίνδυνο δρόμο της διαθεσιμότητας, μέσα σε μια νύκτα το καλοκαίρι, καταργώντας με μια υπογραφή 52 ειδικότητες των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ. Τούτο δεν το κάνει τυχαία. Δεν αποσκοπεί στο να παραπλανήσει μόνο την εργαζόμενη κοινωνία, το κάνει για να παραπλανήσει και τους διοικητικούς υπάλληλους του ΕΚΠΑ και του ΕΜΠ, που απεργούν αυτή την περίοδο επειδή βρίσκονται και αυτοί ακριβώς μπροστά στον ίδιο Καιάδα.

Με ανακοίνωσή της η ΟΛΤΕΕ (Ομοσπονδία Λειτουργών Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης) διαλύει τα ψεύδη που εξακοντίζει ασύστολα ο υπουργός Παιδείας.

Ιδού χαρακτηριστικά αποσπάσματα από την ανακοίνωση:

«Στις 22-11-2013, τέσσερις μήνες ακριβώς από την ημέρα που ο Υπουργός Παιδείας έθεσε σε διαθεσιμότητα 2.500 εκπαιδευτικούς τεχνικών ειδικοτήτων, (με το άρθρο 82 του ν. 4172/2013 (22 Ιουλίου) και ενώ απομένουν άλλοι 4 μήνες μέχρι να απολυθούν, ο Υπουργός "μας" εμφανίστηκε σε πρωινή τηλεοπτική εκπομπή καναλιού πανελλαδικής εμβέλειας και δήλωσε επί λέξει τα εξής:

"1.900 εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα, οι 1.300 ΗΔΗ έχουν ΑΠΟΡΡΟΦΗΘΕΙ από άλλες δομές κατάρτισης του Υπουργείου..." "ΗΔΗ οι 1.300 ΑΠΟΡΡΟΦΗΘΗΚΑΝ σε δομές κα-

τάρτισης, βγήκαν οι Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις..." (Κ.Υ.Α.) «...τώρα πάμε στους υπόλοιπους 600... Αρα λοιπόν ΤΕΛΕΙΩΣΑΜΕ με τους 1.300 και τώρα βλέπουμε τι μπορεί να γίνει με τους υπόλοιπους... δεν θα απορροφηθούν όλοι ... προσπαθούμε ...ΚΑΙ τους υπόλοιπους σε άλλους φορείς του Δημοσίου..." "..." προσέχω πολύ τα λόγια μου..."

Δημοσιογράφος: "Υπάρχουν τα ονόματά τους που λένε πού παν αυτοί οι άνθρωποι;"

"ΑΠΟΛΥΤΑ. Έχουν βγει Κ.Υ.Α. Βεβαίως. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑ !" "Εάν δεν έχουν πάει" (οι εκπαιδευτικοί, στις θέσεις αυτές), "θα πάνε αύριο, αλλά έχουν βγει... εάν δεν έχουν ολοκληρωθεί οι ειδοποιήσεις, αλλά έχουν βγει στο Φ.Ε.Κ. οι Κ.Υ.Α. ...Υπάρχουν οι Κ.Υ.Α. και γίνονται οι προσκλήσεις... αυτό ΕΧΕΙ ΛΗΞΕΙ !"

Όμως, Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: η ΜΟΝΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ που αφορά στους 1.300 από τους εκπαιδευτικούς σε διαθεσιμότητα, ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΒΓΑΛΕ ΣΕ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ (και μάλιστα δύο φορές) !! Συγκεκριμένα:

1. Με την υπ' αριθμ. 106520/Δ2/31-7-2013 Διαπιστωτική Πράξη του Υπουργού Παιδείας τέθηκαν σε διαθεσιμότητα 2.122 εκπαιδευτικοί 49 τεχνικών ειδικοτήτων.

2. Με την υπ' αριθμ. 106523/Δ2/31-7-2013 Υ.Α. εξαιρέθηκαν αρχικά από

τη διαθεσιμότητα 288 εκπαιδευτικοί (περιπτώσεις των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 82 του Ν. 4172/2013).

3. Με την υπ' αριθμ. 162305/Δ2/30-10-2013 Υ.Α. τροποποιήθηκε η προηγούμενη και εξαιρέθηκαν από τη διαθεσιμότητα, ακόμη 93 εκπαιδευτικοί (αφού ταλαιπωρήθηκαν επί μακρόν και ενώ πληρούσαν τις προϋποθέσεις του Νόμου περί εξαιρέσεων), και τέθηκαν σε διαθεσιμότητα 2 επιπλέον εκπαιδευτικοί.

4. Με την υπ' αριθμ. 162306/Δ2/30-10-2013 νέα Διαπιστωτική Πράξη του Υπουργού Παιδείας τέθηκαν εκ νέου σε διαθεσιμότητα οι 1.992 εκπαιδευτικοί (με μόνη προφανή εξήγηση, την παρεμπόδιση του δικαστικού αγώνα των εκπαιδευτικών).

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: ο Νόμος και οι Υπουργικές Αποφάσεις που έχουν εκδοθεί είναι ΜΟΝΟ οι:

1. Ο Ν. 4186/2013 (ΦΕΚ Α' 193) με τον οποίο ιδρύθηκαν 325 οργανικές θέσεις διοικητικού προσωπικού στις Διευθύνσεις Δια Βίου Μάθησης (Δ.Δ.Β.Μ. άρθρο 26, παρ. 10) και 925 οργανικές θέσεις εκπαιδευτικού προσωπικού στις Σχολές Επαγγελματικής Κατάρτισης, στα Ι.Ε.Κ., στα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας και στα Κέντρα Διά Βίου Μάθησης (άρθρο 27, παρ. 14α).

2. Με τις Υ.Α. 10655 και 10656/18-9-2013 (ΦΕΚ Β' 2490/4-10-2013) κατανεμήθηκαν στις Δ.Δ.Β.Μ. οι παρα-

πάνω οργανικές θέσεις (325+925=1.250 θέσεις).

3. Με την Κ.Υ.Α. υπ' αριθμ. 12348/23-10-2013 (ΦΕΚ Β' 2799/4-11-2013) οι 325 οργανικές θέσεις διοικητικού προσωπικού μειώθηκαν σε 199 και κατανέμονται εκ νέου στις Δ.Δ.Β.Μ.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: και αυτές οι 199 θέσεις έχουν μειωθεί σε 145 (σύμφωνα με δηλώσεις παραγόντων του Υπουργείου), επομένως το σύνολο των θέσεων προς πλήρωση είναι 925+145=1.070 θέσεις. Από πουθενά ΔΕΝ προκύπτει το νούμερο "1.300"!

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: από ΚΑΝΕΝΑ Δημόσιο ΕΠΤΑΦΟ, Απόφαση, κλπ ΔΕΝ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ότι αυτές οι 925 θέσεις αφορούν αποκλειστικά στους εκπαιδευτικούς σε διαθεσιμότητα. Ιδιαίτερα οι 325 (ή 199, ή 145) θέσεις διοικητικού προσωπικού των Δ.Δ.Β.Μ., δεν προκύπτει ούτε καν ότι αφορά μόνο σε εκπαιδευτικούς (πόσο μάλλον σε εκπαιδευτικούς σε διαθεσιμότητα)!

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: δεν δόθηκε ΠΟΤΕ ΚΑΜΙΑ εξήγηση γιατί μειώθηκαν οι 325 θέσεις του Νόμου, σε 199 (της Κ.Υ.Α.) και μετά, σε 145.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: από τη μελέτη της κατανομής των ειδικοτήτων στις 925 θέσεις εκπαιδευτικού προσωπικού κατά κλάδο και τεχνική ειδικότητα, προκύπτει ΠΛΗΡΗΣ αποκλεισμός ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ειδικοτήτων, με ταυτόχρονη μερική ή πλήρη απορ-

ρόφηση άλλων (βλ. πίνακες ανά Δ.Δ.Β.Δ. και ανά κλάδο και ειδικότητα).

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: δεν δόθηκε ΠΟΤΕ ΚΑΜΙΑ εξήγηση για το ΠΩΣ και ΠΑΤΙ έγινε αυτή η κατανομή.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: οι 925 θέσεις εκπαιδευτικού προσωπικού και οι 325 (ή 199, ή 145) θέσεις διοικητικού προσωπικού ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ούτε καν ΠΡΟΚΗΡΥΧΘΕΙ και πολύ περισσότερο:

ΔΕΝ υπάρχουν Κ.Υ.Α. (ούτε Υ.Α.) με λίστες και ονοματεπώνυμα,

ΔΕΝ έχουν σταλεί προσκλήσεις και οι εκπαιδευτικοί ΔΕΝ θα πάνε αύριο στις θέσεις τους !

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: για να απορροφηθούν οι βρεφονηποκόμοι στους Δήμους και οι του κλάδου υγείας σε δομές του Υπουργείου Υγείας, όπως και για να καταλάβουν οποιαδήποτε άλλη θέση που προκηρύσσεται στο Δημόσιο Τομέα, θα έπρεπε να έχουν ενταχθεί στο καθεστώς της κινητικότητας.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: από πουθενά ΔΕΝ προκύπτει ότι το Υπουργείο Παιδείας έθεσε σε κινητικότητα κανέναν από τους 1.992 εκπαιδευτικούς που έθεσε σε διαθεσιμότητα.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: τα σχολεία της Τ.Ε.Ε. (ΕΠΑ.Λ. – ΕΠΑ.Σ. – Ειδικής Αγωγής) υπολειπονται, με ελλείψεις εκπαιδευτικών ΑΥΤΩΝ ΑΚΡΙΒΩΣ των Ειδικοτήτων που βρίσκονται σε διαθεσιμότητα...

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: ο χρόνος της διαθεσιμότητας τελειώνει.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι: η διαθεσιμότητα αυτή οδηγεί σε απολύσεις...».

Ασύστολα ψεύδη

Αγώνας για την Παιδεία και το δικαίωμα στη δουλειά

Όταν ο αντίπαλος ζητά διαπραγμάτευση, σημαίνει ότι βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Τότε δεν του απλώνεις το χέρι για να τον σώσεις, αλλά τον «πατάς». Κι όταν, τελικά, πας στη διαπραγμάτευση, αυτή γίνεται με τους δικούς σου όρους και όχι με τους όρους του αντίπαλου. Αυτή την αλφαβήτα του ταξικού πολέμου κάποιον κάνουν πως την ξεχνάνε και προσπαθούν να σύρουν τους απεργούς διοικητικούς υπάλληλους του ΕΚΠΑ και του ΕΜΠ σε μια διαπραγμάτευση με τους όρους του Αρβανιτόπουλου, που θα στέψει με ήττα έναν σπουδαίο αγώνα, που θα συνεχιστεί για 13η βδομάδα, καθώς η βάση των απεργών έβαλε πάγο στην ανοιχτή υπονομιεση που πήγαινε για ξεπούλημα.

Τα πράγματα είναι κρίσιμα, όμως, γιατί ο στριμωγμένος Αρβανιτόπουλος βρήκε συμμάχους στην καθηγητική κάστα και κυρίως στον Πελεγρίνη και τους άλλους του ΕΚΠΑ. Αντίθετα, στο ΕΜΠ, το ΑΠΘ και τη σύνοδο των πρυτάνων είναι πιο προσεκτικοί, καθώς δε θέλουν να γίνουν εντελώς ρόμπες.

Και τούτη η βδομάδα κύλησε με απεργία. Αυτό αποφάσισαν οι γενικές συνελεύσεις των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ και του ΕΜΠ, πετώντας στα σκουπίδια τις «προτάσεις» του υπουργού Παιδείας, ακυρώνοντας τα τρικλοποδιά που πήγε να τους βάλει, αγνοώντας για μια ακόμη φορά τις αποφάσεις της σε διατεταγμένη υπηρεσία Δικαιοσύνης. Βεβαίως, η τρικλοποδιά ήταν πολύ χοντροκομμένη για να γίνει πιστευτή, αφού ο «διάλογος», στον οποίο καλούσε το περασμένο Σαββατοκύριακο πρυτάνεις και διοικητικούς υπαλλήλους ο Αρβανιτόπουλος αφορούσε μόνο τη συνέχιση της «διαδικασίας της διοικητικής αναδιάρθρωσης», δηλαδή είχε ως προαπαιτούμενο τη διαθεσιμότητα των εργαζόμενων. Οι διοικητικοί υπάλληλοι δεν έχασαν ούτε το παραμύθι της «επανατοποθέτησης των περισσοτέρων σε φορείς του Δημοσίου», εν αντιθέσει με το πανεπιστημιακό κατεστημένο, που έσπευσε συνειδητά, επιβεβαιώνοντας το ρόλο του, ως θεσμού του αστικού συστήματος, να το χάψει αμάσητο και να διαμηνύσει ότι οι προτάσεις του υπουργού κρίνονται «θετικές».

Σε ένα επαίσχυντο κείμενο η Σύγκλητος του ΕΚΠΑ, σβήνοντας με μίας από τη μνήμη της τα όσα υποστήριζε ως τώρα, ότι στο Πανεπιστήμιο δεν υπάρχουν πλεονάζοντες διοικητικοί υπάλληλοι και ότι το δημόσιο Πανεπιστήμιο θα γονατίσει αν αποφιλωθεί και από αυτούς που διαθέτει, φροντίζει να εμφανιστεί ότι είναι ταυτόχρονα «και με τον αστυφύλαξα και με τον χωροφύλαξα». Από τη μια ζητά την «Επιστροφή του διοικητικού προσωπικού στις θέσεις του προκειμένου να λειτουργήσει το Πανεπιστήμιο σε όλο του το εύρος» και την «Ανάκληση της παραπομπής στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο των μη απογραφέντων διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ» και από την άλλη αποδέχεται, στην ουσία, να υπάρξει διαδικασία διαθεσιμότητας με «αναμοριοδότηση από το αρμόδιο Ειδικό Τριμελές Υπηρεσιακό Συμβούλιο των απογραφέντων διοικητικών υπαλλήλων ύστερα από ταυτοποίηση των στοιχείων τους από την αρμόδια Διεύθυνση Διοικητικού του Πανεπιστημίου». Για «τυρί» στη φάκα των διαθεσιμότητων προ-

τείνει τη «διευθέτηση του ζητήματος των διοικητικών υπαλλήλων που κατέχουν τα σχετικά προσόντα να ενταχθούν σε θέσεις ΕΔΙΠ» και τη «δημιουργία οργανικών θέσεων στο πλαίσιο του υπό κατάρτιση Οργανισμού του ΕΚΠΑ, προκειμένου να καλυφθούν από διοικητικούς υπαλλήλους οι οποίοι έχουν τεθεί σε καθεστώς διαθεσιμότητας». Ως την τελική διευθέτηση του θέματος, δε, προτείνει να υπάρξει «μέριμνα της Συγκλήτου, ώστε να καλυφθούν οι λειτουργικές ανάγκες του ΕΚΠΑ μέσω του ΕΛΚΕ, από κονδύλια τα οποία θα διεκδικήσει το Πανεπιστήμιο από το Υπουργείο Παιδείας!»

Πιο προσεκτική η Σύγκλητος του ΕΜΠ, σε έκτακτη ανοιχτή συνεδρίασή της, κάτω από την ασφυκτική πίεση που ασκούσε η παρουσία πλήθους μελών ΔΕΠ και διοικητικών υπαλλήλων, επιβεβαίωσε τις θέσεις της ότι «το Πολυτεχνείο αδυνατεί να λειτουργήσει» «με την εφαρμογή των πράξεων διαθεσιμότητας 399 διοικητικών υπαλλήλων του Ιδρύματος» και «η ίδια η Σύγκλητος αδυνατεί να ανατάξει τις διοικητικές λειτουργίες του Ιδρύματος υπό αυτές τις συνθήκες», προσθέτοντας ότι «ζητάει την αναστολή της ΚΥΑ και όλων των συνεπειών της, μέχρι να ολοκληρωθεί αξιόπιστος διάλογος».

Την ίδια μεσοβέζικη, αλλά και φανερά υπονομευτική του αγώνα των εργαζόμενων, στάση με τη Σύγκλητο του ΕΚΠΑ τηρεί και το Προεδρείο της Συνόδου των Πρυτάνων, που συναντήθηκε το απόγευμα της Τρίτης (ενώ είχαν προηγηθεί οι συνελεύσεις των διοικητικών υπαλλήλων, που αποφάσισαν συνέχιση της απεργίας), με τον υπουργό Παιδείας. Οι Πρυτάνεις, ενώ δηλώνουν ότι «το μέτρο της διαθεσιμότητας είναι ένα μέτρο με ολέθριες συνέπειες για τα πανεπιστήμια και για το λόγο αυτό η Σύνοδος των Πρυτάνων έχει ζητήσει την ακύρωση της σχετικής ΚΥΑ», στη συνέχεια ζητούν «να τροποποιηθούν οι διαπιστωτικές πράξεις που έθεσαν διοικητικούς υπαλλήλους σε διαθεσιμότητα, με τον επανέλεγχό των στοιχείων και την εξέταση των ενστάσεων των διοικητικών υπαλλήλων» και «να σταθεί τριμελής επιτροπή αποτελούμενη από εκπρόσωπους του Υπουργείου, της Συνόδου των Πρυτάνων και των διοικητικών υπαλλήλων προκειμένου να εξετάσει τα τεχνικά ζητήματα που προκύπτουν». Κοντολογίς, οι Πρυτάνεις, παρά τις τσιριτζάτζουλες αντίστασης και μη αποδοχής της ΚΥΑ, αποδέχονται την έναρξη της διαδικασίας των διαθεσιμότητων, στην οποία ανακαλύπτουν τώρα μόνο «τεχνικά προβλήματα».

Αυτή η υπονομευτική δράση τμήματος του καθηγητικού κατεστημένου και ιδιαίτερα της συγκλήτου του ΕΚΠΑ προκάλεσε το πρώτο ρήγμα, καθώς η συνέλευση των απεργών του

Ιδρύματος πήρε μεν απόφαση για συνέχιση της απεργίας, ταυτόχρονα όμως, μια οριακή πλειοψηφία υποχώρησε και δέχτηκε να πάει μαζί με τον Πελεγρίνη στο «διάλογο» του Αρβανιτόπουλου. Για τη μεθόδευση που επιχειρήθηκε δε θα μιλήσουμε εμείς, αλλά θα δώσουμε το λόγο στην Απεργιακή Επιτροπή, η οποία εξέδωσε την εξής ανακοίνωση καταγγελίας την Τετάρτη:

«Η απόφαση της ΓΣ του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού της Τρίτης, 26/11, προέβλεπε τη δημιουργία κλιμακίου του ΔΣ του Συλλόγου το οποίο θα συναντούσε την Τετάρτη 27/11 τον υπουργό Παιδείας προκειμένου να αποσαφηνιστούν τα σημεία της πρότασης Αρβανιτόπουλου.

Καταγγέλλουμε τους όρους αυτής της διαπραγμάτευσης, όπως αυτή τελικά πραγματοποιήθηκε γιατί:

Δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ συνεδρίαση του ΔΣ του Συλλόγου προκειμένου να συγκροτηθεί το κλιμάκιο.

Αποκλείστηκε από το κλιμάκιο αυτό οποιοδήποτε μέλος του ΔΣ δεν ταυτιζόταν με την άποψη της πλειοψηφίας σ' αυτό παράταξης.

Σήμερα, Τετάρτη, 27/11, πραγματοποιήθηκε συνάντηση μελών της Απεργιακής Επιτροπής και μελών του ΔΣ με τον Πρύτανη, στην οποία δηλώθηκε σαφώς ότι ΚΑΜΙΑ διαπραγμάτευση δεν μπορεί να έχει νομιμοποίηση μ' αυτούς τους όρους.

Παρ' όλα αυτά, η συνάντηση πραγματοποιήθηκε παρουσία του Πρύτανη, του νομικού συμβούλου του ΕΚΠΑ, του καθηγητή κ. Πανταζάκου και δύο μελών της πλειοψηφίας παράταξης του ΔΣ.

Μέλος του ΔΣ, και ταυτόχρονα της Απεργιακής Επιτροπής, που μετέβη στο υπουργείο για να παρακολουθήσει τη συζήτηση, ενώ του επιτραπεί η είσοδος και έφτασε μέχρι το γραφείο του υπουργού, αποκλείστηκε από τη συνάντηση. Προφανώς, έπρεπε να γίνει αυτή μόνο με όσους ήταν έτοιμοι να συμφωνήσουν με την πρόταση του υπουργού.

Η «διαπραγμάτευση» με τον υπουργό, όπως αναφέρθηκε στα ΜΜΕ, κατέληξε στα εξής:

– 650 από το σύνολο των διαθεσίμων από τα 8 ΑΕΙ θα μπουν σε κινητικότητα. Αυτό το γνωρίζαμε ήδη.

– Ο υπουργός εύχεται να βρεθούν θέσεις και για τους υπόλοιπους. Δε δεσμεύεται.

– Οι μη απογραφέντες που διώκονται για το φρόνημά τους, τιμωρούνται όχι πλέον με πειθαρχική δίωξη, την οποία θα μπορούσαν να αντιπαλέψουν στο πειθαρχικό, αλλά με ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ-ΑΠΟΛΥΣΗ. Αυτό είναι το μόνο νέο από τη συνάντηση με τον υπουργό, κατά δημοσιογραφικές πηγές πάντα.

Ο στόχος της διαπραγμάτευσης ήταν να υπάρξουν γραπτές δεσμεύ-

σεις και νομοθετική πρόβλεψη γι' αυτές. ΚΑΜΙΑ εξέλιξη δεν υπάρχει ως προς αυτό.

Ο στόχος της διαπραγμάτευσης ήταν να μην υπάρξει ΚΑΜΙΑ δίωξη εναντίον των μη απογραφέντων. Η μόνη εξέλιξη ως προς αυτό είναι η επιδείνωση των όρων δίωξής τους.

Για όλους τους παραπάνω λόγους καταγγέλλουμε το Προεδρείο του ΔΣ που έσπευσε να ανακοινώσει στα ΜΜΕ την αποδοχή των προτάσεων Αρβανιτόπουλου χαρακτηρίζοντάς τις ως «θετικές».

Την απάντηση την έδωσαν οι ίδιοι οι απεργοί την επομένη (Πέμπτη), αποφασίζοντας:

«Γνωρίζοντας ότι ο απεργιακός μας αγώνας είναι αυτός που έφερε το υπουργείο Παιδείας στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού, σήμερα, 28/11, αποφάσισε τη συνέχιση του απεργιακού μας αγώνα με τρεις 24ωρες απεργίες την Παρασκευή, 29/11, τη Δευτέρα, 2/12 και Τρίτη, 3/12.

Αίτημά μας παραμένει η αναστολή της ΚΥΑ.

Δεν αποδεχόμαστε καμιά διαπραγμάτευση με δεδομένη την απόλυτη συναδέλφων μας.

Σε διάλογο πάμε μόνο με εκπροσώπους από όλες τις πληττόμενες κατηγορίες, διαθέσιμους λόγω κατάργησης κλάδου και κατόπιν μοριοδότησης, μη απογραφέντες, αλλά και όλους τους άλλους συναδέλφους μας που υφίστανται την πολιτική των απολύσεων και της διάλυσης του δημόσιου πανεπιστημίου του υπουργείου».

Συνέχιση της απεργίας αποφάσισε και η γενική συνέλευση των απεργών του ΕΜΠ. Οι δύο πρόεδροι των σωματείων των διοικητικών πήγαν σε συνάντηση με τον Αρβανιτόπουλο, μαζί με τον πρύτανη και εκπροσώπους του ΔΕΠ, αφού προηγουμένως πήραν την άδεια της Απεργιακής Επιτροπής και με τη δέσμευση ότι θα μεταφέρουν τα αιτήματα της απεργίας, θ' ακούσουν τον υπουργό και δε θα δεσμευτούν σε καμιά πρότασή του. Στη γενική συνέλευση της Πέμπτης, πολλοί απεργοί άσκησαν κριτική στην απόφαση της Απεργιακής Επιτροπής, υποστηρίζοντας πως δεν έπρεπε να δώσει την άδεια για συνάντηση με τον υπουργό, εφόσον δεν είχε αποφασιστεί κάτι σχετικό από τη γενική συνέλευση.

Είναι γεγονός ότι ο αγώνας των διοικητικών υπαλλήλων βρίσκεται στην πιο κρίσιμη φάση του. Η απόρριψη από τη μεριά τους όλων των έως τώρα τρομοκρατικών τελεσίγραφων του υπουργείου Παιδείας έφερε τον Αρβανιτόπουλο να είναι με την πλάτη κολλημένη στον τοίχο. Από αυτή τη δεινή θέση έσπευσε να τον βγάλει η Σύγκλητος του ΕΚΠΑ, μήπιγοντας πισώπλατα το μαχαίρι στους εργαζό-

μενους του Πανεπιστημίου. Οι επόμενες μέρες θα είναι αποφασιστικές για τη συνέχιση και την προοπτική του αγώνα. Όχι μόνο γιατί αυτός υπέστη ένα πλήγμα από «τα μέσα», αλλά και γιατί θα μπορούμε στην 13η εβδομάδα. Είναι φανερό ότι το υπουργείο Παιδείας προσφέρει σ' αυτή τη φάση καρότο («διάλογο») εναλλακτικά με το μαστίγιο, ποντάροντας στις πλάτες του πανεπιστημιακού κατεστημένου και στην πιθανή κούραση των απεργών.

Είναι, λοιπόν, πολύ σημαντικό, τώρα που ο ταξικός αντίπαλος δείχνει φανερά σημάδια αδυναμίας, αφού δεν μπορεί να επιβάλει την πολιτική του, οι εργαζόμενοι να επιτεθούν με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα και ένταση. Ακόμη κι αν αποφάσισαν στις γενικές τους συνελεύσεις να πάνε στο «διάλογο», είναι σημαντικό να αποδείξουν ακόμη μια φορά ότι αυτός δεν είναι παρά ένα τέχνασμα του Αρβανιτόπουλου, με το οποίο ευελπιστεί να πάρει ανάσα ζωής.

Το γεγονός ότι η προσπάθεια για ξεπούλημα δεν καρποφόρησε και ότι η απεργία συνεχίζεται δείχνει ότι ανάμεσα στους εργαζόμενους εξακολουθεί να υπάρχει πνεύμα αντίστασης και διεκδίκησης. Το πνεύμα αυτό ξεπηδάει και μέσα από την ανακίνωση της Απεργιακής Επιτροπής των Εργαζόμενων του ΕΚΠΑ, η οποία έκανε σκόνη τις «προτάσεις» του Αρβανιτόπουλου και ξεμπρόστιασε τη στάση της Συγκλήτου. Αυτή η ανακοίνωση κατέληξε ως εξής:

«Μας κοροιδεύει ο υπουργός;

Μας λέει να ξεχάσουμε ότι 500 από μας θα φύγουν και να γυρίσουμε πίσω μπας και διαπραγματευτούμε ποιοι θα φύγουν;

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Υπουργός επιχειρεί, στρέφοντας τον ένα ενάντια στον άλλο, να μας "σπάσει". Είναι προσφιλής του τακτική κατά τη διάρκεια αυτών των 11 εβδομάδων απεργίας που διεξάγουμε όλοι μαζί λέγοντας ΟΧΙ στις απολύσεις. Αρχικά διαχωρίζοντάς μας σε εξαιρούμενους και μη, μετά σε "διαθέσιμους" και "καταργούμενους", στη συνέχεια σε απογραφέντες και μη, τώρα σε μετακινούμενους και απολυόμενους, αύριο σε δήθεν εξελισσόμενους σε ΕΤΕΠ και ΕΕΔΙΠ και "χαμένους", κ.α.

Ε, μάλλον πρέπει να (ξανα-)πάρετε την απάντησή μας. Απεργία διαρκείας μέχρι να αποσυρθεί η ΚΥΑ, η εφαρμογή της οποίας συνεπάγεται πλήρη κατάργηση των λειτουργιών του ιδρύματος».

Για να αντέξουν, όμως, οι διοικητικοί υπάλληλοι, σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή δεν αρκεί να έχουν μόνο αλληλέγγυους και συμπαραστές. Πρέπει να έχουν συνοδοιπόρους, συναγωνιστές όλη την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της. Γιατί ο αγώνας τους δεν υπερασπίζεται μόνο το ιερό δικαίωμα στη δουλειά, αλλά είναι αγώνας για το αγαθό της δημόσιας Παιδείας.

Μέχρι αυτή την ώρα τελούν υπό κατάληψη οι περισσότερες σχολές του ΕΜΠ (6 από τις 9, ενώ σε μια από τις υπόλοιπες 3 εκκρεμεί η απόφαση) και του ΕΚΠΑ. Τούτο, όμως, δεν αρκεί εδώ που έχουν φθάσει τα πράγματα. Η αντίσταση, ο αγώνας όλων οφείλει να γίνει πραγματικό τσουνάμι και να πνίξει τις βρόμικες, αντεκπαιδευτικές και αντεργατικές πολιτικές των ντόπιων και ξένων αφεντικών.

Η Αριστερά του κεφαλαίου

Την περασμένη Κυριακή, μια συντηρητική αστική εφημερίδα, που έχει στηρίξει με νύχια και με δόντια την πολιτική των Μνημονίων, η «Καθημερινή» της εφοπλιστικής οικογένειας Αλαφούζου, διαμαρτυρόταν στο κεντρικό της άρθρο, ότι «ένα μεγάλο τμήμα της ελληνικής αστικής τάξης βρίσκεται σε αδιέξοδο», διότι «πληρώνει εξωφρενικά ποσά σε φόρους».

Μια άλλη εφημερίδα την ξεπέρασε σε θρήνο για τους δύσμοιρους καπιταλιστές που υποφέρουν τόσο από την ανάληψη εξουσία. Αντιγράφουμε: «Σήμερα όλοι, ακόμα και οι μεγάλοι εργοχώριοι βιομηχανικοί παράγοντες, ανακαλύπτουν πως τα κυβερνητικά σχήματα που στήριξαν δεν υπηρετούσαν τα δικά τους συμφέροντα. Σοβαροί επιχειρηματίες της πραγματικής οικονομίας δεν μπορούν να περιμένουν από πολιτικά ανδρείκελα που σύρονται από τους δανειστές να υπερασπιστούν τα εθνικά μας συμφέροντα. Ο γερο-Στασινόπουλος του ομίλου της Βιοχάλκο, αποκάσισε να μεταφέρει την έδρα ενός από τους μεγαλύτερους βιομηχανικούς ομίλους της χώρας στις Βρυξέλλες, αγανακτισμένος από την ανυπαρξία αναπτυξιακής πολιτικής και την αναληψία των κυβερνήσεων. Η ώρα για την κυβέρνηση της Αριστεράς δεν είναι μεθαύριο, είναι σήμερα».

Δεν ξέρουμε αν σας φαίνεται παράξενο, αλλά τα παραπάνω γράφτηκαν στην «Αυγή της Κυριακής». Απέκτησε, λοιπόν, και η κεφαλαιοκρατία την... Αριστερά της. Η οποία θέλει να σχηματίσει κυβέρνηση εδώ και τώρα, για να γλιτώσει τον... γερο-Στασινόπουλο και τους άλλους βιομήχανους από την ανάληψη της Σαμαρά-Βενιζέλου!

Προσέξτε την προσφώνηση: ο γερο-Στασινόπουλος. Για να παραπέμπετε στα δημοτικά έπη (ο γερο-Δήμος και τα παρόμοια) και να αποπνέει μια οικειότητα. Δικός μας άνθρωπος είναι ο Στασινόπουλος, άνθρωπος του λαού, που μοχθεί για το καλό του τόπου. Και δεν είναι τα επιχειρηματικά του συμφέροντα που τον ώθησαν να μεταφέρει την έδρα (και όχι τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις) στις Βρυξέλλες, αλλά η ανικανότητα και η αναληψία του Σαμαρά, του Βενιζέλου, του Στουρνάρα και της τριάδας.

Για τα εργασιακά Νταχάου του ομίλου Στασινόπουλου μπορεί κανείς να πει πολλά. Εμείς θα θυμίσουμε ένα μόνο περιστατικό. Την έκρηξη στα Σωληνουργεία Κορίνθου, με έξι νεκρούς εργάτες και τρεις βαριά τραυματίες. Έκρηξη που δε θα γινόταν αν είχαν ληφθεί στοιχειώδη μέτρα ασφαλείας και οι εργάτες δεν αντιμετωπιζόνταν σαν πρώτη ύλη. Αυτός είναι ο «γερο-Στασινόπουλος», ο νέος έρωτας του ΣΥΡΙΖΑ.

Ξεφτίλα του ΣΥΡΙΖΑ

Μέσω του Γραφείου Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ δημοσιοποιήθηκε η νέα Ερώτηση του βουλευτή του Αλέξη Μητρόπουλου (έχει ήδη κάνει Επίκαιρη Ερώτηση για το ίδιο θέμα και τουλάχιστον τρεις παρεμβάσεις στη Βουλή), που έχει τον εξής εκπληκτικό τίτλο: «Ανησυχία επενδυτών και καταθετών που έχουν εισαγάγει χρήματα, έχουν φορολογηθεί και κινδυνεύουν με ισόποσα πρόστιμα». Ποιοι είναι αυτοί οι «επενδυτές και καταθέτες» που «ανησυχούν»; Ο ίδιος ο Μητρόπουλος, φυσικά, που έχει το γνωστό πρόβλημα με την εφορία. Του επέβαλε πρόστιμο 750.000 ευρώ, για ποσό που εισέπραξε ως αμοιβή στο εξωτερικό το 1999 και το έκρυψε σε κυπριακή τράπεζα του Λονδίνου, για να το εισάγει με τον προκλητικό νόμο Αλογοσκούφη το 2005.

Έχουμε και άλλες φορές σημειώσει, ότι είναι τουλάχιστον προκλητικό ένας βουλευτής να εκμεταλλεύεται την ιδιότητά του για να επιλύσει με πολιτικά μέσα μια φορολογική διαφορά του. Οποιοσδήποτε άλλος πολίτης θα έλυσε αυτή τη διαφορά είτε με τα γνωστά πλάγια μέσα είτε μέσω των φορολογικών δικαστηρίων. Με τη νέα ερώτησή του, όμως, ο Μητρόπουλος ξεπερνά και αυτό το όριο. Παίρνει υπό την προστασία του όσους εισήγαγαν κεφάλαια με το νόμο Αλογοσκούφη και ζητά να σταματήσει κάθε έλεγχός τους. Ερχεται, δηλαδή, και δικαιολογεί έναν προκλητικό νόμο, για τον οποίο, την εποχή που ψηφίζονταν, ο ΣΥΡΙΖΑ έλεγε στη Βουλή: «Ελεύθερος επαναπατρισμός των διαφόρων διαφυγόντων κερδών και άλλων εισοδημάτων, που με διάφορους τρόπους έχουν αποταμιευθεί στο εξωτερικό και που μπορούν τώρα να επανέλθουν. Και δεν μας απασχολεί καθόλου από πού προέρχονται. Προέρχονται από εγκληματίες, προέρχονται από εγκλήματα, από κλεψιές, από διαπλοκές, από την πορνεία, τα ναρκωτικά; (...) Ανοίγει ο δρόμος, κύριε υπουργέ, για το ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος».

Όλα αυτά ξεχάστηκαν. Πλέον έχουμε «επενδυτές και καταθέτες», που «ανησυχούν» διότι «έχουν φορολογηθεί και κινδυνεύουν με ισόποσα πρόστιμα». Πλέον δεν πρόκειται για προσωπική ξεφτίλα του Μητρόπουλου. Πρόκειται για πολιτική ξεφτίλα του ΣΥΡΙΖΑ.

Παιχνίδι της εξουσίας με το ναζιστικό μόρφωμα

Ηεικόνα έξω από τον Αρειο Πάγο το πρωί της περασμένης Δευτέρας ήταν πραγματικά σουρεαλιστική. Καμιά εκατονταπεννηταριά νεοαζι με ελληνικές σημαίες συμπαραστέκονταν στους βουλευτές τους Ηλιόπουλο, Καϊάδα και Μπούκουρα, που είχαν κληθεί από τις ειδικές ανακρίτριες του παρακείμενου Εφετείου να απολογηθούν για συγκρότηση και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης. Το γενικό πρόσταγμα των συγκεντρωμένων το είχαν τρεις άλλοι βουλευτές

(Κασιδιάρης, Παναγιώταρος, Μίχος), που κατηγορούνται επίσης για συγκρότηση και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης, αλλά δεν προφυλακίστηκαν. Οι τρεις νέοι κατηγορούμενοι ζήτησαν προθεσμία, όπως έχουν δικαίωμα από το νόμο, και αυτή δεν ήταν η προθεσμία των δύο-τριών ημερών που συνήθως δίνεται, αλλά 12 ημερών. Και αναχώρησαν, φυσικά, ελεύθεροι.

Το έχουμε επισημάνει από τότε που δεν προφυλακίστηκαν οι Κασιδιάρης, Παναγιώ-

ταρος και Μίχος. Είναι δυνατόν να τους συλλαμβάνεις με τη διαδικασία του αυτόφωρου (που νομικά σημαίνει ότι η «εγκληματική οργάνωση» θεωρείται ακόμη ενεργή) και μετά να τους αφήνεις ελεύθερους; Είναι δυνατόν να κατηγορείς άλλους τρεις για διεύθυνση «εγκληματικής οργάνωσης», η οποία είναι ακόμη ενεργή, και να μην εκδίδεις σε βάρος τους εντάλματα σύλληψης, αλλά να τους καλείς ένα μήνα μετά την άρση της ασυλίας τους και να τους δίνεις και 12 μέρες προθεσμία

για να προετοιμάσουν την απολογία τους, χωρίς να προχωρείς σε πράξη σύλληψης;

Δεν ξέρουμε τι θ' αποφασίσουν τελικά οι δύο ειδικές ανακρίτριες για τους Ηλιόπουλο, Καϊάδα και Μπούκουρα, είναι όμως πέραν κάθε αμφιβολίας ότι παίζεται παιχνίδι. Το παιχνίδι της «κακής» και της «σοβαρής» Χρυσής Αυγής. Η πρώτη προφυλακίζεται, η δεύτερη αφήνεται ελεύθερη, για να συμμαζεύει τα τάγματα εφόδου και να τα μετατρέψει σε... ειρηνικούς διαδηλωτές.

Πίσω από την τουριστική βιτρίνα, η εγκατάλειψη

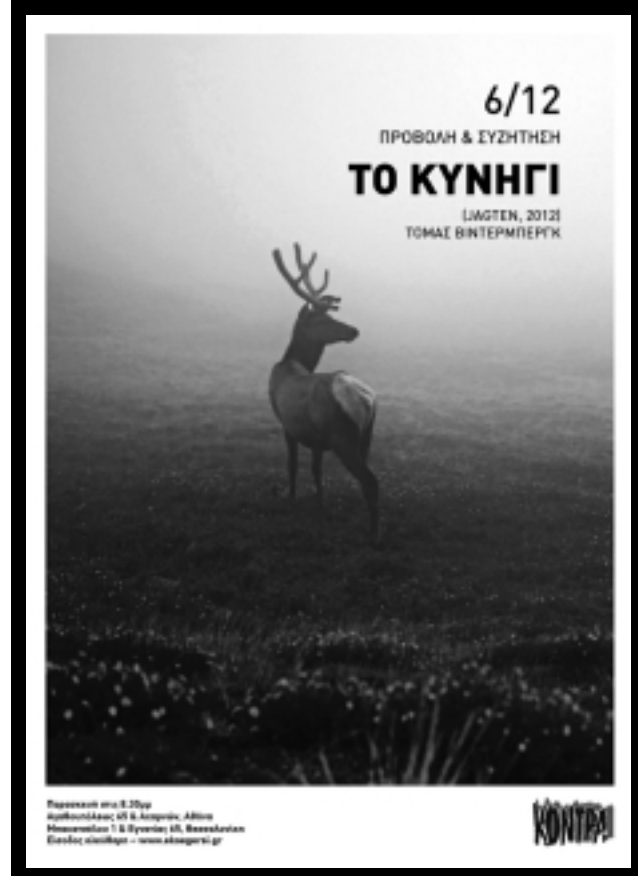
Τέσσερις νεκροί στη Ρόδο, τεράστιες καταστροφές σε Ρόδο, Κάλυμνο και Ψέριμο, είναι ο πρώτος απολογισμός της τελευταίας υψηλής βροχόπτωσης. Τις προηγούμενες φορές είχαμε συνήθως πλημμύρες και καταστροφές, τώρα έχουμε και νεκρούς. Και πού; στη βιτρίνα του ελληνικού τουρισμού, τη Ρόδο. Η αστραφτερή βιτρίνα καταστράφηκε και απεκάλυψε

την εικόνα της πλήρους εγκατάλειψης της πολιτικής προστασίας. Αν αυτή άλλοτε λειτουργούσε στοιχειωδώς και με τεράστιες ελλείψεις, τώρα δεν λειτουργεί καθόλου. Ακόμη και η Πυροσβεστική Υπηρεσία έχει αποφιλωθεί από προσωπικό και αδυνατεί να προσφέρει το έργο που προσέφερε παλαιότερα.

Αλλοτε, η ΤΕΔΚ της Ρόδου είχε προσωπικό 65 ατόμων

Βίντεοπροβολή σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

σε υπηρεσία προστασίας από φυσικές καταστροφές. Η υπηρεσία καταργήθηκε. Αλλοτε, υπήρχαν προσωπικό και μηχανήματα σε επιφυλακή για τέτοιες περιπτώσεις. Σήμερα δεν υπάρχει τίποτα. Αλλοτε, καθάριζαν τα φρεάτια και τα ρέματα, έστω και αραιά. Πλέον έχουν χρόνια να τα καθαρίσουν. Δεν πρόκειται, λοιπόν, για καταστροφές από ακραία καιρικά φαινόμενα, όπως τα χαρακτηρίζει η αστική προπαγάνδα. Αλίμονο αν μια νεροποντή αποτελεί «ακραίο καιρικό φαινόμενο». Δεν πέρασε ξαφνικά κανένας τυφώνας από την Ελλάδα, ούτε σηκώθηκε κάποιο τσουνάμι. Νεροποντές υπήρχαν, υπάρχουν και θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν στη χώρα μας. Οι καταστροφές οφείλονται στη ληθαργική προσαρμογή για την πολιτική αδιαφορία, η οποία έχει θυσιαστεί στο βωμό του «νοικοκυρέματος», της μείωσης των κρατικών δαπανών, της μείωσης προσωπικού στο δημόσιο. Ο,τι δεν φέρνει κέρδος στο κεφάλαιο θεωρείται «αντιπα-

ραγωγικό».

Όταν απ' αυτή την πολιτική χάνονται και ανθρώπινες ζωές, τότε μπορούμε να μιλήσουμε για **προαναγγελθέν εγκλημα**. Εγκλημα σε βάρος του περιβάλλοντος, των εργαζόμενων νοικοκυριών, αλλά και της ίδιας της ζωής, η οποία κατά τα άλλα αποτελεί... υπέρτατη αξία.

Δυο μέρες μετά τις καταστροφές, την ώρα που τούρκοι ψαράδες έβρισκαν το πτώμα του τέταρτου νεκρού, η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θα χορηγήσει επιγενώντως 360.000 ευρώ για αποζημιώσεις και αποκατάσταση ζημιών σε Ρόδο, Κάλυμνο και Ψέριμο. Το ποσό είναι αστειό και κανείς δεν ξέρι πότε και αν θα εκταμιευθεί ολόκληρο. Αλλά και αν εκταμιευθεί, θα γίνουν το πολύ μερικά πασαλείματα, μπας και συμμορφωθεί κάπως η κατάσταση για να μη ξανασπάσει η τουριστική βιτρίνα τους επόμενους μήνες. Στην επόμενη νεροποντή κάποια άλλη πόλη θα πνιγεί. Μετρήστε πόσες πόλεις πνίγηκαν την τελευταία δεκαετία.

Η μεθόδευση της φασιστικής δικτατορίας

Στις αρχές του 1932, η διακυβέρνηση Μπρίνγκ έστρωσε το έδαφος για την εγκαθίδρυση της φασιστικής δικτατορίας του γερμανικού χρηματιστικού κεφαλαίου. Η εργατική τάξη κουβαλούσε μια τεράστια ήττα στην πλάτη της: μαζική ανεργία, πείνα, καταβράθρωση μισθών, κατάρρευση της κοινωνικής ασφάλισης. Παράλληλα, η ορατή άνοδος του φασισμού στην ύπαιθρο και στα μικροαστικά στρώματα των πόλεων προκαλούσε τον πανικό και μεγέθυνε την απελπισία και το γενικό «μούδιασμα». Χωρίς ταξική σπικτική, χωρίς μαζικούς αγώνες, η μόνη διέξοδος που διαφαινόταν στον ορίζοντα για την πλειοψηφία των εργατών ήταν η εκλογική «σωτηρία».

Σ' αυτήν ακριβώς πόνταρε και η μεγάλη μερίδα του μονοπωλιακού κεφαλαίου, που στήριζε την διακυβέρνηση Μπρίνγκ, προκειμένου να μεθοδεύσει τη φασιστική δικτατορία. Οι σοσιαλδημοκράτες ηγέτες του SPD, πρόθυμοι και υπάκουοι υπηρέτες του κεφαλαίου, αξιοποιούνταν ξανά για μια νέα σημαντική προδοσία. Η χρονική διέγερση της κυβέρνησης μειοψηφίας, χωρίς τη λειτουργία του κοινοβουλίου, αλλά με έκδοση προεδρικών διαταγμάτων βάσει του άρθρου 48 του Συντάγματος της Βαϊμάρης, περνούσε από την επανεκλογή του μοναρχοφασίστα Χίντεμπουργκ στη θέση του προέδρου του Ράιχ. Η εφτάχρονη θητεία του έληγε τον Μάρτιο του 1932.

Από την άλλη ο στρατός εγγυόταν την συνέχιση της επιβολής της δικτατορίας της αστικής τάξης, κάτι που εγκαίνιαζόταν περίφημα με τη σύνθεση του υπουργικού συμβουλίου της κυβέρνησης Μπρίνγκ, με την ανάδειξη του αρχηγού του Γενικού Επιτελείου του στρατού Βίλχελμ Γκρένερ στη θέση αρχικά του υπουργού Αμυνας και αργότερα του υπουργού Εσωτερικών του Ράιχ. Ενα ξεχωριστό κυβερνητικό οφίτσιο είχε δημιουργηθεί για τον μεγάλο ραδιόγραφο—στρατηγικό πλέον—Κουρτ Φον Σλάιχερ, που ήλεγχε στο παρασκήνιο τις στρατιωτικές υποθέσεις και ήταν ο «εξ απορρήτων» του προέδρου Χίντεμπουργκ.

Ο ίδιος ο Μπρίνγκ ανέλαβε να δώσει τις κατάλληλες εγγυήσεις και διαβεβαιώσεις εκ μέρους των μονοπωλιωτών της χημικής βιομηχανίας και της ηλεκτροβιομηχανίας στην ηγεσία του SPD. Αλλωστε, στελέχη των συγκεκριμένων μονοπωλιών κατείχαν υπουργικούς θώκους στην κυβέρνηση και διατηρούσαν στενή σχέση με τον Μπρίνγκ. Οι ηγέτες της σοσιαλδημοκρατίας πίστευαν ότι στη χειρότερη περίπτωση το SPD θα διατηρούσε μια θέση διακοσμητικής «αντιπολίτευσης» σε ένα δικτατορικό σχήμα διακυβέρνησης, όπως τα χρόνια του Α' Παγκόσμιου Πολέμου, όταν οι σοσιαλδημοκράτες ψήφιζαν τις πολεμικές πιλοτήσεις, στήριζοντας τη συνέχιση του πολέμου και τη de facto δικτατορία των στραταρχών Λούντερντορφ και Χίντεμπουργκ, προσφέροντας ως αντάλλαγμα την ενσωμάτωση και την υπο-

■ KPD: Η συνενής αντιφασιστική και επαναστατική οργάνωση της γερμανικής εργατικής τάξης

Διδάγματα από το Μεσοπόλεμο (7)

ταγή της εργατικής τάξης στα σχέδια μιας νέας πολεμικής αναμέτρησης στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Στο ένα και μοναδικό ραδιοφωνικό προεκλογικό του διάγγελμα ο Χίντεμπουργκ υπενθύμιζε ακριβώς αυτή την περίοδο, της «εθνικής ομοψυχίας», της «αδελφότητας» των χρόνων του πολέμου. Υποσχόταν ότι η υποψηφιότητά του θα αναβίωνε ξανά αυτές τις στιγμές, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι «εξτρεμιστές» Χίτλερ και Τέλμαν. Στο σοσιαλδημοκρατικό ακροατήριο ο πρωθυπουργός της Πρωσίας Οτο Μπράουν, που ήταν υποψήφιος του SPD για την προεδρία το 1925 (στο δεύτερο γύρο αποσύρθηκε για να στηριχτεί ο υποψήφιος του κέντρου Βίλχελμ Μαρξ έναντι του Χίντεμπουργκ), ανέλαβε να «κατευνάσει» τις αντιδράσεις των σοσιαλδημοκρατών εργατών, χρησιμοποιώντας προφανώς άλλη γλώσσα. Ο Χίντεμπουργκ ήταν η μόνη υποψηφιότητα που θα μπορούσε να εγγυηθεί τη διατήρηση της δημοκρατίας από τον Χίτλερ! Οι σοσιαλδημοκράτες έπρεπε να στηρίξουν τον Χίντεμπουργκ από τον πρώτο γύρο!^[1]

Το KPD παρουσίασε τη δική του ξεχωριστή υποψηφιότητα στις προεδρικές εκλογές, αυτή του ηγέτη του Ερνστ Τέλμαν. Το βασικό προεκλογικό του σύνθημα συμπύκνωνε τη δραματική εξέλιξη των μελλούμενων: «Όποιος ψηφίζει Χίντεμπουργκ ψηφίζει Χίτλερ, όποιος ψηφίζει Χίτλερ ψηφίζει πόλεμο». Από τον πρώτο εκλογικό γύρο, το Μάρτιο του 1932, ο Χίντεμπουργκ έπαιρνε το 49.6%, ο Χίτλερ 30.1% και ο Τέλμαν μόλις 13.2%, παραμένοντας στο ποσοστό των εκλογών του 1930. Οι εργάτες του SPD ευθυγραμμίστηκαν πλήρως με τη νέα εκδοχή της λογικής του «μικρότερου κακού». Στο δεύτερο γύρο, τον Απρίλη, το ποσοστό του Τέλμαν έπεφτε στο 10.2%. Μια μη αμελητέα τάση των κομμουνιστών ψηφοφόρων υπέκυπτε στο διάχυτο «φιλελευθερισμό», ψηφίζοντας Χίντεμπουργκ.

Οι προεδρικές εκλογές ήταν όμως και το τέλος των εκλογικών αυταπατών και η έναρξη της ταξικής αντιπλοκής. Από το Μάη του 1932 άρχιζαν ξανά οι απεργίες και οι μαζικές ταξικές συγκρούσεις.

Η κυβέρνηση Φραντς φον Πάπεν

Η επανεκλογή του Χίντεμπουργκ στην προεδρία ήταν το σημείο εκκίνησης για την εφαρμογή του σχεδίου της φασιστικής δικτατορίας. Ενθαρρυνόμενοι από την ενίσχυση της εκλογικής τους δύναμης, οι ναζί άρχισαν να επεκτείνουν τις επιθέσεις τους και στους σοσιαλδημοκράτες εργάτες και να γεμίζουν το Βερολίνο με γιάφκες που χρησιμοποιούνταν ως βάσεις εφόρμησης από τα τάγματα εφόδου. Η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση της Πρωσίας αποφάσισε—με τρία χρόνια καθυστέρησης και δεκάδες

νεκρούς κομμουνιστές από τις επιθέσεις των ναζί—να κάνει επιδρομές στα γραφεία των SA και να κατόπχει τον οπλισμό τους^[1]. Τελικά, αποκαλύφθηκε ότι θύλακες του στρατού, αξιωματικοί της Ράιχσβερ, εξόπλιζαν τα SA και συμμετείχαν στις φονικές επιδρομές ενάντια στις εργατικές ενώσεις, προκειμένου να εντείνουν την τρομοκρατία και να ρίξουν την κυβέρνηση της Πρωσίας. Πίσω από το σχέδιο αυτό δεν ήταν βέβαια άλλος από τον ίδιο τον Σλάιχερ, αν και τα δικαστήρια και οι ανακριτές δεν τον «ακούμπησαν».

Εργάτες της πολιτοφυλακής του SPD, οι Ράιχσμπανερ (σημ: αυτοί που φέρουν τη σημαία του Ράιχ), καθώς και μέλη της σοσιαλδημοκρατικής νεολαίας άρχισαν να αντιδρούν μαζικά στην ανοχή που έδειχνε η ηγεσία του SPD στα τάγματα εφόδου. Η ηγεσία του SPD επιχείρησε να «καναλιζάρει» την οργή και την αγανάκτηση της βάσης διαπραγματευόμενη με την αστική τάξη: Απαιτούσε από την κυβέρνηση Μπρίνγκ να θέσει τα SA στην παρανομία. Αυτή ήταν και η τελευταία πράξη της κυβέρνησης Μπρίνγκ. Ο Γκρένερ καθώς και οι εκπρόσωποι του μονοπωλιακού κεφαλαίου αποχώρησαν από την κυβέρνηση. Μια νέα κυβέρνηση μειοψηφίας σχηματιζόταν τον Ιούνιο του '32 με καγκελάριο τον Φραντς φον Πάπεν, εκπρόσωπο της δεξιάς, φιλομοναρχικής τάσης του Κέντρου, με στενές διασυνδέσεις με τους μεγαλοκτηματίες της Πρωσίας και μέλος του διαβόητου Herrenklub, μιας κακόφημης ένωσης αντιδημοκρατικών και φιλομοναρχικών διανοούμενων με διακηρυγμένο στόχο την παρεμπόδιση της εξάπλωσης του μαρξισμού στη Γερμανία.

Η νέα κυβέρνηση εξακολουθούσε να έχει βέβαια τη στήριξη της πλειοψηφίας του μονοπωλιακού κεφαλαίου, όπως και η κυβέρνηση Μπρίνγκ. Επειδή το νέο κυβερνητικό συμβούλιο αποτελούνταν κυρίως από αριστοκράτες και φιλομοναρχικά στοιχεία, με τον ίδιο τον Σλάιχερ υπουργό Αμυνας, η ηγεσία του SPD αποκαλούσε την κυβέρνηση φον Πάπεν «κυβέρνηση Ναζί-Βαρόνων». Εσκεμμένα τα στελέχη του SPD επεδίωκαν να παρουσιάσουν την κυβέρνηση ως όργανο φιλομοναρχικών, αριστοκρατικών δυνάμεων και όχι ως όργανο της κυριαρχίας των καπιταλιστών και του μονοπωλιακού κεφαλαίου.

Το κόκκινο ενιαίο μέτωπο

Η κυβέρνηση φον Πάπεν κατεδάφισε την κοινωνική ασφάλιση και κατήργησε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Η σοσιαλδημοκρατική ηγεσία, βέβαια, όπως και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, δεν έκανε καμία έκκληση για απεργιακό αγώνα. Το ποτήρι της υπομονής είχε ξεχειλίσει. Οι σοσιαλδημοκράτες εργάτες άρχισαν να συμμετέχουν μαζικά σε κοινούς απεργιακούς αγώνες

με τους κομμουνιστές. Από το Μάη μέχρι το Νοέμβριο του 1932 πραγματοποιήθηκαν σε όλη τη Γερμανία 1.100 απεργίες, κόντρα στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, τις δυνάμεις καταστολής και τα δικαστήρια που έβγαζαν συνεχώς καταδικαστικές αποφάσεις. Το 80% των απεργιών αυτών ήταν νικηφόρες^[2].

Οι εκπρόσωποι της ηλεκτροβιομηχανίας και της χημικής βιομηχανίας άναψαν το πράσινο φως στο φον Πάπεν να διερευνήσει τη συμμετοχή του Χίτλερ στην κυβέρνηση. Ο Χίτλερ, όμως, όπως και οι υποστηρικτές του βιομήχανοι, ήθελε να καγκελαρία. Προϊόν αυτών των διαπραγματεύσεων ήταν η άρση της παρανομίας των ταγμάτων εφόδου των ναζί, στα τέλη του Ιουνίου. Η πράξη αυτή οδήγησε ακαριαία σε άριες οδομαχίες, με δεκάδες νεκρούς, τις μέρες του Ιουλίου. Αυτή τη φορά οι κομμουνιστές είχαν στο πλάι τους σοσιαλδημοκράτες εργάτες που αφηρούσαν τις απειλές της σοσιαλδημοκρατικής ηγεσίας να μη συνεργάζονται με τους κομμουνιστές. Σε ενιαία παράταξη σοσιαλδημοκράτες και κομμουνιστές, κάτω από κόκκινα λάβαρα, τσάκιζαν τις επιδρομές των SA.^[2] Ήταν ολοφάνερο ότι τα τάγματα εφόδου των ναζί δεν μπορούσαν να νικήσουν το ενιαίο μέτωπο της εργατικής τάξης, που μόλις σχηματιζόταν. Η τρομοκρατία τους έπρεπε να ενισχυθεί από τις δυνάμεις καταστολής, από το έτοιμο οπλοστάσιο της σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης της Πρωσίας. Έτσι και έγινε.

Στις 17 Ιουλίου, 7.000 μέλη των SA συγκεντρώνονταν από όλη την πρωσική περιφέρεια του Schleswig-Holstein για να παρελάσουν στην «κόκκινη» συνοικία του Αμβούργου, την Αλτόνα. Οι ναζί ήθελαν να κάνουν επίδειξη δύναμης μέσα στη συνοικία-σύμβολο της εξέγερσης του Αμβούργου το 1923. Την προηγούμενη, είχαν πάρει άδεια από το σοσιαλδημοκράτη Οτο Εγκερσεντ, αστυνομικό διευθυντή της Αλτόνα, προκειμένου να πραγματοποιήσουν τα σχέδιά τους. Με συνθήματα όπως «Θα τσακίσουμε τους κόκκινους», οι ναζί κατέφταναν με στρατιωτικό σχηματισμό στην Αλτόνα, στρατοπεδεύοντας κοντά στο δημαρχείο. Όταν το απόγευμα αποφάσισαν να περάσουν από την εργατική συνοικία, τους περίμενε «θερμή» υποδοχή. Η αστυνομία παρενέβη στη σύγκρουση προς όφελος των ναζί, πυροβολώντας αδιάκριτα στα παράθυρα των σπιτιών, δολοφονώντας 16 κατοίκους. Δυο ναζί κείτονταν νεκροί από σφαίρες. Οι σοσιαλδημοκράτες μπάτσοι επέρριψαν την ευθύνη του μακελειού σε 15 κομμουνιστές, οι οποίοι υποτίθεται ότι πυροβόλησαν από τις στέγες τους συντρόφους τους γείτονες! Τέσσερις από τους δεκαπέντε συλληφθέντες κομμουνιστές θα αποκεφαλίζονταν με γκιλοτίνη από τους ναζί την 1η Αυγούστου του 1933.

Η σφαγή αυτή ήταν η αφορ-

μή που έφαχνε η κυβέρνηση φον Πάπεν για να ανατρέψει πραξικοπηματικά τη σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση της Πρωσίας, στις 20 Ιουλίου του 1932. Ο Τέλμαν απηύθυνε αμέσως έκκληση στην ηγεσία του SPD και στην ηγεσία των ελεύθερων συνδικάτων για την εξαγγελία γενικής απεργίας προκειμένου να αναχαχιστεί το πραξικόπημα. Η ηγεσία του SPD, αντιθέτως, κάλεσε τους Ράιχσμπανερ να μην αντισταθούν στο πραξικόπημα και αρνήθηκε κάθε κουβέντα για απεργία. Οι σοσιαλδημοκράτες εργάτες άρχισαν να εγκαταλείπουν το SPD και να εντάσσονται στις γραμμές του KPD. Στις εκλογές της 31ης Ιουλίου, το KPD κατέγραφε νέα άνοδο (14.3%) και το SPD απώλεια πάνω από 700.000 ψήφων που τις κέρδιζε το KPD. Αντιθέτως, οι ναζί έπαιναν «ταβάνι». Το ανώτερο ποσοστό που άγγιξαν ποτέ σε ελεύθερες εκλογές οι ναζί ήταν 37%, στις εκλογές του Ιουλίου του '32.

Το «θερμό» φθινόπωρο του '32

Η κορύφωση των απεργιακών αγώνων ήταν η απεργία των εργαζόμενων στα μέσα μαζικής μεταφοράς του Βερολίνου, το Νοέμβριο του '32^[3]. Στην Επαναστατική Συνδικαλιστική Αντιπολίτευση (RGO) οργανώνονταν μόνο 1.200 από τους 22.000 εργάτες των μεταφορών του Βερολίνου. Μετά από τηλεσήραφο της εργοδοσίας για εκ νέου μείωση μισθών, οι κομμουνιστές της RGO κατάφεραν να πείσουν την πλειοψηφία των εργατών να απεργήσουν. Ο αγώνας αυτός κράτησε πέντε μέρες και είχε την ενεργή στήριξη και αλληλεγγύη εκατοντάδων χιλιάδων βερολινεζών εργατών, παραλύοντας την πρωτεύουσα. Η απεργία δέχτηκε εξαιρετικά άγρια καταστολή από τους μπάτσους της Πρωσίας, που πλέον υπερασπιζόνταν την πραξικοπηματική εξουσία της κυβέρνησης φον Πάπεν, δολοφονώντας τρεις εργάτες και τραυματίζοντας δεκάδες. Ανάμεσα στους 22.000 εργάτες υπήρχαν και 1.000 που ανήκαν στα ναζιστικά συνδικάτα και συμμετείχαν στην απεργία. Η ηγεσία των σοσιαλδημοκρατών δεν στήριξε την απεργία. Αντιθέτως, με αφορμή τη συμμετοχή των ναζιστών εργατών στην απεργία, κατηγορούσε τους κομμουνιστές ως συνοδοιπόρους των ναζί!!

Στην εκλογική αναμέτρηση του Νοεμβρίου του 1932, πέντε μέρες μετά την έναρξη της απεργίας των μεταφορικών, το ποσοστό των ναζί έπεφτε στο 33%. Οι ναζί έχαναν 2.000.000 ψήφους χωρίς καν να έχουν συμμετάσχει σε κυβερνητικό σχήμα. Αντιθέτως, το KPD έπαιρνε άλλες 600.000 ψήφους από το SPD, φτάνοντας στο 16.9% και τα 6.000.000 ψήφους σε συνολικά. Το SPD, αντιθέτως, έπεφτε στα 7.200.000 ψήφους με ποσοστό 20.4%. Τα αποτελέσματα αυτά έφεραν τον πανικό στα επιτελεία του μονοπωλιακού κεφαλαίου. Πλέον,

ήταν ξεκάθαρο πως το SPD κατέρρεε και οι σοσιαλδημοκράτες εργάτες κατευθύνονταν στις γραμμές των κομμουνιστών, στις γραμμές της επανάστασης. Αντιθέτως, ο Χίτλερ είχε αρχίσει να «ξεφρουσκώνει». Τα ίδια αποτελέσματα παρουσιάζονταν και στις εκλογές της Θουριγγίας λίγο αργότερα. Οι ναζί έπεφταν κατά 40%!

Το Δεκέμβριο, ο Σλάιχερ έπεισε τον Χίντεμπουργκ να αναλάβει αυτός χρέη καγκελάριου και να προσπαθήσει να διαμορφώσει μια κοινωνική συμμαχία στήριξης της κυβέρνησής του από τους ηγέτες των SA, τον Στράσερ και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία του SPD, τον Λάιπαρτ. Ο μόνος που στήριζε πλέον τον Σλάιχερ ήταν το αφεντικό της πολεμικής βιομηχανίας, ο Κρουπ. Στις 22 Γενάρη, τα SA έκαναν προκλητική διαδήλωση μπροστά στα κεντρικά γραφεία του KPD, με τη συνοδεία 15.000 μπάτσων και στρατιωτικών οχημάτων. Στις 29 του ίδιου μήνα, μια λαοθάλασσα 150.000 κομμουνιστών και σοσιαλδημοκρατών εργατών, με επικεφαλής τον ίδιο τον Τέλμαν, τον Ούλμπριχτ, τον Φλόριν και τους άλλους ηγέτες του κόμματος, βάδισε στους δρόμους τους Βερολίνου, διακηρύσσοντας την ετοιμότητά της να τσακίσει τους ναζί.

Τα αφεντικά της ηλεκτρικής και χημικής βιομηχανίας έβλεπαν ως μοναδική διέξοδο σωτηρίας, τον Χίτλερ. Μαζί με τους Τίσεν και Κίρντορφ επέβαλαν στον Χίντεμπουργκ τον διορισμό του Χίτλερ στη καγκελαρία, στις 30 Γενάρη του 1933. Το KPD απηύθυνε ξανά έκκληση στην ηγεσία του SPD για πραγματοποίηση γενικής απεργίας, προκειμένου να εμποδιστεί η είσοδος των ναζί στην κυβέρνηση. Αυτή τη φορά οι σοσιαλδημοκράτες, ενώ είχαν καταγγείλει την κυβέρνηση φον Πάπεν ως κυβέρνηση «Ναζί-Βαρόνων», ψήφιζαν το εξωτερικό πρόγραμμα του Χίτλερ στις προγραμματικές του δηλώσεις στο Ράιχσταγκ!

Στις 7 Φλεβάρη, ο Τέλμαν, με απόλυτη ψυχραιμία και ακριβεία, χωρίς βερμπουλιόμους, αλλά και χωρίς ίχνος απαισιοδοξίας, περιγράφει στην παράνομη συνάντηση της Κεντρικής Επιτροπής του KPD την κατάσταση και θέτει τα καθήκοντα της στιγμής για το κόμμα. Η επαναστατική κρίση ωριμάζει ταχύτατα, αλλά δεν έχει φτάσει ακόμη στο σημείο της επαναστατικής εφόδου των μαζών. Τα χρονικά περιθώρια, όμως, είναι πολύ στενά. Οι απεργίες που ξεκίνησαν από το Μάη του 1932 δεν είναι αρκετές. Το απεργιακό κύμα δεν έχει εξαντλήσει τη δυναμική του. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία μπορεί ακόμη και συγκρατεί μη αμελητέο τμήμα της εργατικής τάξης. Τα στοιχεία του εμφυλίου έχουν ήδη εμφανιστεί. Συναντώνται πρώτα απ' όλα στις καθημερινές οδομαχίες με τους φασίστες σε όλη τη Γερμανία. Οι κομμουνιστές πρέπει πάση θυσία να πυροδοτούν μικρά ή μεγάλα γεγονότα μαζικών συγκρούσεων (απεργίες, πορείες, οδομαχίες), διατηρώντας τη φωτιά των ταξικών συγκρούσεων διαρκώς αναμμένη, παρασύροντας όσο το δυνατόν γρηγορότερα και άλλα τμήματα εργατικών μαζών

Κατέρρευσε η σκευωρία σε βάρος του Τάσου Θεοφίλου

Από την τέταρτη κιόλας συνεδρίαση του Γ' Τριμελούς Εφετείου Κακουρημάτων Αθηνών, η σκευωρία σε βάρος του Τάσου Θεοφίλου κατέρρευσε σαν χάρτινος πύργος. Και κατέρρευσε με τις καταθέσεις των στελεχών της Αντιτρομοκρατικής, με πρώτον και καλύτερο τον εμπνευστή της, τον τμηματάρχη και ενορχηστρωτή (και) αυτής της σκευωρίας, Ε. Χαρδαλιά.

«Μπορεί να μην ήταν ο άνθρωπος στη ληστεία!» Μ' αυτή τη φράση, που την επανέλαβε μάλιστα δυο φορές και ασφαλώς δεν του ξέφυγε, ο Χαρδαλιάς έβαλε ταρόπια στην βασικότερη κατηγορία κατά του Τ. Θεοφίλου. Είναι δυνατόν να καταδικαστεί για τη ληστεία της Πάρου και το φόνο του ταξιτζή Μίχα, πράξεις τις οποίες αρνείται κατηγορηματικά από την πρώτη στιγμή της σύλληψής του, όταν ο ίδιος ο μαέστρος της Αντιτρομοκρατικής εκφράζει τόσο κραυγαλέα την αμφιβολία του; Μπορεί το δικαστήριο να παραβιάσει με τόσο ωμό τρόπο την αρχή «in dubio pro reo» (η αμφιβολία υπέρ του κατηγορούμενου), μετά απ' αυτή την αποκλυπτική ομολογία του τμηματάρχη της Αντιτρομοκρατικής;

Κατέρρευσε, όμως, και η άλλη κατηγορία, αυτή της συμμετοχής του Τ. Θεοφίλου στη ΣΠΦ, βάσει της οποίας χτίστηκαν οι υπόλοιπες κατηγορίες. Κι αυτό συνέβη μετά τις καταθέσεις τριών στελεχών της Αντιτρομοκρατικής.

Στο ρεπορτάζ μας για την προηγούμενη συνεδρίαση μιλούσαμε για «ξέχειλη προκατάληψη» εναντίον του Τ. Θεοφίλου, παράλληλα όμως σημειώναμε: «Νομίζουμε ότι, παρά την επιθυμία τους, δε θα είναι εύκολη η καταδίκη του Τάσου». Την αισιόδοξη αυτή εκτίμησή μας στηρίζαμε καταρχήν στο υλικό της δικογραφίας, που αποκάλυπτε ένα εντελώς σαθρό κατηγορητήριο (στήθηκε από την Αντιτρομοκρατική και τη διεκπεραίωσή του ανέλαβε η «ανεξάρτητη» δικαστική εξουσία, το οποίο δε θα μπορούσε να σταθεί. Κι ακόμη, στη στάση που κράτησε η χήρα του άτυχου οδηγού ταξί. Δεν περιμέναμε, όμως, ότι αυτό το σαθρό κατηγορητήριο θα κατέρρευε τόσο σύντομα.

Ας δούμε όλο το ρεπορτάζ από την σημαντική (ελπίζουμε και καθοριστική) τέταρτη συνεδρίαση του δικαστηρίου.

Μετά από δύο μέρες βασανιστικής εξέτασής του από τους συνηγόρους υπεράσπισης Κ. Παπαδάκη, Α. Παπαρούτσου και Σ. Φυτράκη, ο ενορχηστρωτής της σκευωρίας Ε. Χαρδαλιάς κατέρρευσε, παρασύροντας και το σαθρό κατηγορητήριο του. Ηρθε στο δικαστήριο με ύφος χιλίων καρδινάλιων, συνοδευόμενος από κουστωδία στελεχών της Αντιτρομοκρατικής και κρατώντας μια τσάντα που δεν γνωρίζουμε τι περιείχε, αφού ποτέ δεν την άνοιξε. Προφανώς, την κρατούσε για να του... προσίδει κύρος μέσα ερευνητή, πλην όμως αποδείχτηκε Κλουζό. Ο άνθρωπος αυτός, που σε μια από τις δίκες για τη ΣΠΦ δήλωσε με... μετριοφροσύνη «είμαι εδώ γιατί έχω την αλληλουχία των γεγονότων και γνωρίζω από την αρχή ποια έχουν αξία για το δικαστήριο και ποια δεν έχουν» (!), στις ερωτήσεις των συνηγόρων υπεράσπισης απαντούσε με στόμφο, άφηνε να διαφανεί ότι γνωρίζει όλη την υπόθεση (μολοντί υποτίθεται ότι δεν διεξήγαγε προανακριτικό έργο και δεν συμμετέτοχε στη σύνταξη της δικογραφίας) και γενικώς προσπαθούσε να αποπνέει έναν αέρα αυτοπεποίθησης, ως κάτοχος της απόλυτης αλήθειας. Όμως, ο ξερολιθής από τη κομπορημοσύνη δεν ήταν αρκετά για ν' αντιμετωπίσει τους συνηγόρους. Ετσι, στα μέσα περίπου της εξέτασής του από τον Σπ. Φυτράκη, στην κυριολεξία κατέρρευσε και εμμέσως πλην σαφώς απάλλαξε τον Τ. Θεοφίλου από τη βαρύτερη των κατηγοριών, αυτή της ανθρωποκτονίας του οδηγού ταξί Μίχα και της συμμετοχής στη ληστεία της Πάρου.

Σύμφωνα με το σενάριο της σκευωρίας, κάποιος άγνωστος, του οποίου δεν

κατέγραψαν το τηλέφωνο (!), τηλεφώνησε στις 14 Αυγούστου του 2012 στην Αντιτρομοκρατική και ανέφερε ότι κάποιος Τάσος πήρε μέρος στη ληστεία και στην ανθρωποκτονία του ταξιτζή στην Πάρο, δίνοντας και τη διεύθυνση του σπιτιού του στη Θεσσαλονίκη! Και οι... άφθαστοι ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής, πήγαν αυθημερόν στη Θεσσαλονίκη, βρήκαν το σπίτι, βρήκαν ότι ο «Τάσος» λέγεται Θεοφίλου και σε τέσσερις μέρες, στις 18 Αυγούστου, τον βρήκαν να κάθεται στα σκαλάκια του Μετρό στον Κεραμικό, με μια τσάντα που έγραφε «ΠΑΡΟΣ» στην πλάτη, και τον συνέλαβαν.

«Μπορεί να περιλαμβάνει σφάλμα αυτό το τηλεφώνημα;», ρώτησε τον Χαρδαλιά ο Σπ. Φυτράκης, για ν' ακολουθήσει ο εχθρικός διάλογος:

Χαρδαλιάς: Τι σφάλμα δηλαδή περιλαμβάνει;

Φυτράκης: Οτι μπορεί να είναι ψεύτικο.

Χαρδαλιάς: Μπορεί να μην είναι, ως ένα μέρος δεν γνωρίζω εάν είναι αλήθεια. Μπορεί να μην ήταν ο άνθρωπος στην ληστεία.

Φυτράκης: (σύντομη φράση που δεν ακούγεται)

Χαρδαλιάς: Μπορεί να μην ήταν στην ληστεία. Από εκεί και πέρα, οι επιμέρους πληροφορίες που δίνονται, κατά την εξέτασή τους φαίνεται ότι επιβεβαιώνονται.

Θέλοντας να διασώσει το σκέλος της σκευωρίας που εντάσσει τον Θεοφίλου στη ΣΠΦ, ο Χαρδαλιάς αποποιείται το σκέλος της συμμετοχής στη ληστεία με φόνο στην Πάρο, εκφράζοντας ανοιχτά αμφιβολία και άγνοια. Προσέξτε: είναι αρμόδιος τμηματάρχης, είναι ο συντονιστής όλης της «έρευνας» της Αντιτρομοκρατικής και απαντά ότι ο Θεοφίλου μπορεί να μην ήταν στη ληστεία της Πάρου! Αν από την αστυνομική έρευνα προέκυπτε βεβαιότητα για τη συμμετοχή του Θεοφίλου στη ληστεία της Πάρου, ο Χαρδαλιάς δε θα κάτρευε σε άτακτη φυγή, αλλά θα... άνοιγε την τσάντα που κουβαλούσε, θα ανέσυρε τις αποδείξεις του και θα απαντούσε στον συνηγόρο: «Οχι, δεν ήταν ψεύτικο το τηλεφώνημα, διότι από την έρευνα της υπηρεσίας μας επιβεβαιώθηκαν αυτά κι αυτά κι αυτά!» Τι έκανε; Απάντησε ότι το τηλεφώνημα μπορεί να ήταν εν μέρει ψεύτικο (σε ό, τι αφορά τα της Πάρου), όμως οι υπόλοιπες πληροφορίες (σε σχέση με την υποτιθέμενη συμμετοχή στη ΣΠΦ) επιβεβαιώθηκαν!

Θα δούμε στη συνέχεια ποιες ήταν οι «επιμέρους πληροφορίες» και πώς «επιβεβαιώνονται». Προς το παρόν, σημειώνουμε ότι απ' αυτό το υποτιθέμενο τηλεφώνημα ο Χαρδαλιάς εκφράζει αμφιβολίες για τη συμμετοχή του Θεοφίλου στην Πάρο, για να σώσει τον ισχυρισμό, ότι δόθηκε απ' αυτό το ανώνυμο τηλεφώνημα έφτασαν στον Θεοφίλου και όταν τον συνέλαβαν και τον κουβάλησαν στο άντρο τους, οι ασφαλίτες «θυμήθηκαν» ότι αυτός είχε επαφές με τους Κ. Σακκά και Γ. Καραγιαννίδη στην Καλλιθέα και στο ΚΤΕΛ στο Αγρίνιο! Η αλήθεια, όμως, είναι πως ο Θεοφίλου ήταν γνωστός, ήταν υπό παρακολούθηση, τον είχαν περιλάβει στη «δεξαμενή» με τα υποτιθέμενα μέλη της ΣΠΦ και όταν αποφάσισαν να τον εμπλέξουν στη ληστεία της Πάρου (για να κλείσουν την υπόθεση; για να καλύψουν άλλους; για λόγους αντι-αναρχικού μένους;), μηχανεύθηκαν το δόνη ανώνυμο τηλεφώνημα που τους απεκάλυψε την ταυτότητά του και τους έβαλε στα ίχνη του.

Ο δεύτερος ασφαλίτης της Αντιτρομοκρατικής, που κατέθεσε, ο Π. Μπα-

γατέλας, ρωτήθηκε για τη ληστεία της Πάρου και δήλωσε ότι δεν γνωρίζει τίποτα!

Στη δίκη του Θεοφίλου, εν αντιθέσει με την 3η δίκη της ΣΠΦ, στην οποία κατέθεσαν μόνο οι Χαρδαλιάς και Μπαγατέλας, εμφανίστηκε και τρίτος ασφαλίτης της Αντιτρομοκρατικής, ο Γ. Μαρινόπουλος, που συστήθηκε ως ο άνθρωπος που συμμετείχε στις παρακολουθήσεις στην Καλλιθέα, στα Εξάρχεια και στο ΚΤΕΛ στο Αγρίνιο, επικεφαλής και αυτός ομάδας αντιτρομοκρατικών και θυμήθηκε ότι ο Θεοφίλου ήταν ο άνθρωπος που έβλεπε παλαιότερα, χωρίς να ξέρει πως τον λένε. Κατά την εξέτασή του, ο πρόεδρος του δικαστηρίου Μ. Χατζηαθανασίου του έδειξε φωτογραφίες από τη ληστεία της Πάρου και τον ρώτησε αν αναγνωρίζει σε κάποια απ' αυτές τον Θεοφίλου. Η απάντησή του Μαρινόπουλου ήταν αρνητική.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε κάτι σημαντικό, που εμμέσως πλην σαφώς δείχνει το στήσιμο της κατηγορίας. Οι αντιτρομοκρατικοί που πήραν ανακριτικές καταθέσεις από τους αυτόπτες μάρτυρες της Πάρου, για λογαριασμό των εφετών ειδικών ανακριτών, δεν τους έδειξαν φωτογραφίες του Τάσου Θεοφίλου, γιατί ήταν σίγουροι ότι κανένας δε θα τον αναγνώριζε και αυτό θα λειτουργούσε υπέρ του κατηγορούμενου. Αναρωτιόμαστε: γιατί οι εφέτες ειδικοί ανακριτές δεν κάλεσαν τους αυτόπτες μάρτυρες να καταθέσουν ενώπιόν τους, αλλά ανέθεσαν τη διεξαγωγή της ανάκρισης στην Αντιτρομοκρατική; Γιατί δεν ανέθεσαν τη διεξαγωγή των ανακριτικών πράξεων στις τοπικές δικαστικές αρχές ή έστω στην τοπική Ασφάλεια, που είχε κάνει και την προανάκριση; Πόσο νομικά... πολιτισμένο είναι να εφαρμόζεται η αρχή «πάρε και το πεπόνι και το μαχαίρι» και να ανατίθεται στην Αντιτρομοκρατική (που διεξήγαγε την προανάκριση κατά του Τ. Θεοφίλου) να διεξάγει και την κύρια ανάκριση για το πιο βαρύ σκέλος της κατηγορίας;

Εν πάση περιπτώσει, το κατηγορηματικό «όχι» του Μαρινόπουλου στο αν αναγνωρίζει τον Θεοφίλου στις φωτογραφίες από τη ληστεία, το «δεν γνωρίζω τίποτα» του Μπαγατέλα και το «μπορεί να μην ήταν στη ληστεία ο άνθρωπος» του Χαρδαλιά έκλεισαν την υπόθεση της Πάρου από πλευράς Αντιτρομοκρατικής.

Τη χαρακτηριστική βολή σ' αυτό το σκέλος της σκευωρίας κατά του Τάσου Θεοφίλου έδωσε ο εφέτης Αλ. Ζιάκας με την τελευταία ερώτηση που υπέβαλε στον Μαρινόπουλο. Ερώτηση που χρειάστηκε να την κάνει δυο φορές, γιατί η απάντηση που πήρε την πρώτη φορά στερούσαν σοβαρότητας, μολοντί ένα στελεχος της «τοπ» αστυνομικής υπηρεσίας θα έπρεπε (λέμε τώρα) να διαθέτει στοιχειώδη σοβαρότητα, όταν αναφέρεται σε ένα τόσο σοβαρό θέμα, όπως είναι μια ληστεία με ανθρωποκτονία.

Ρώτησε ο δικαστής: «Πώς κρίνεται τώρα, ένας λογικός άνθρωπος, ο οποίος κάνει ένα φόνο, κουρεύεται, παρότι στο σπίτι του βρέθηκαν πολλά υλικά μεταμφίσεως, δεν αλλάζει για να αλλοιώσει τα χαρακτηριστικά του, κυκλοφορεί ανέμελα στον Κεραμικό με ένα σάκο που γράφει ΠΑΡΟΣ και πάει ανέμελος; Πώς το κρίνεται εσείς σαν άνθρωπος; Μια υπόθεση κάνω».

Η υπόθεση που έκανε ο δικαστής συμπτωκτική όλη τη δουλειά που έκαναν οι συνηγόροι υπεράσπισης στις δύο συνεδριάσεις, η οποία κατέδειξε την αθωότητα του Θεοφίλου για όλες τις κατηγορίες και όχι μόνο για τη ληστεία και την ανθρωποκτονία της Πάρου.

Και φτάνουμε στην κατηγορία της δήθεν συμμετοχής του Θεοφίλου στη ΣΠΦ, την οποία απεγνωσμένα προσπάθησε να διασώσει ο Χαρδαλιάς, επιλέγοντάς την ως τελευταία γραμμή άμυνας της Αντιτρομοκρατικής.

Με βάση το υλικό της δικογραφίας και τις καταθέσεις των τριών ασφαλιτών, η Αντιτρομοκρατική προσπαθεί να στηρίξει αυτή την κατηγορία σε συναντήσεις του Θεοφίλου με τον Κ. Σακκά στην Καλλιθέα, με τον Σακκά και κοινούς φίλους στα Εξάρχεια (καείς απ' αυτούς δεν παρατηρήθηκε για συμμετοχή στη ΣΠΦ) και σε δήθεν συνάντησή του με τον Γ. Καραγιαννίδη στο ΚΤΕΛ στο Αγρίνιο. Υποτίθεται ότι τότε δεν ήξεραν ότι τον λένε Αναστάσιο Θεοφίλου! Και αυτοί, τα σαΐνια της Ασφάλειας, έβλεπαν έναν άγνωστο να κάνει «αντιπαρακολούθηση» και ούτε τον έθεσαν υπό παρακολούθηση, ούτε φωτογραφίες του τράβηξαν για να βρουν την ταυτότητά του! Ετσι απαντούσαν στις ερωτήσεις που τους τέθηκαν. Εμωσαν το όνομά του μόνο μετά από το ανώνυμο τηλεφώνημα και όταν τον συνέλαβαν, τότε θυμήθηκαν πως ήταν ο άνθρωπος που έβλεπαν παλιά με τους Σακκά και Καραγιαννίδη! Και εμείς ρωτάμε ευθέως: είναι δυνατόν να γίνουν πιστευτές τέτοιες ψευτιές;

Μιλάμε για δήθεν συνάντηση στο ΚΤΕΛ Αγρινίου, γιατί αυτή δεν υπήρξε ποτέ! Την ίδια μέρα, στις 2:30 μετά το μεσημέρι, ο Θεοφίλου βρισκόταν στην Αθήνα, όπως προκύπτει από αδιάφυστο στοιχείο που κατέθεσαν στο δικαστήριο οι συνήγοροί του. Η εισαγγελέας Οικονόμου έκανε μια απερίπδη προσπάθεια να κλονίσει αυτό το αδιάφυστο στοιχείο, παραβιάζοντας την κοινή πείρα και την κοινή λογική. Η υποτιθέμενη συνάντηση στο Αγρίνιο έγινε (σύμφωνα με την Αντιτρομοκρατική) στις 10:30 το πρωί, αλλά ο Θεοφίλου μπορεί να πρόλαβε να επιστρέψει στην Αθήνα, αναρωτήθηκε η εισαγγελέας! Θα έπρεπε, βέβαια, αφού αναρωτήθηκε, να ερευνηθεί τι ώρα ξεκίνησε το λεωφορείο από το ΚΤΕΛ του Αγρινίου για την Αθήνα και πόση ώρα συνήθως κάνει για να φτάσει στην Αθήνα. Και ακριβώς στις 10:30 να ξεκίνησε, υπάρχει περίπτωση μέσα σε τέσσερις ώρες ο Θεοφίλου να κάνει με λεωφορείο της γραμμής τη διαδρομή Αγρίνιο-Αθήνα (την κατάσταση του οδικού δικτύου από το Αγρίνιο μέχρι την Κόρινθο τη γνωρίζουμε όλοι), να μετακινηθεί από τα ΚΤΕΛ του Κηφισού στο κέντρο της Αθήνας και να ολοκληρώσει τη δουλειά για την οποία έχει αδιάφυστο ντοκουμέντο;

Η κυρία Οικονόμου δε θα έπρεπε να εκτίθεται έτσι. Σύμφωνα με το ελληνικό ποινικό σύστημα, ο εισαγγελέας αναζητά την αλήθεια και δεν βρίσκεται στην έδρα για να ποσοτηρίξει οπωσδήποτε την κατηγορία. Βέβαια, στην πράξη ξέρουμε τι γίνεται, ιδιαίτερα στις πολιτικές δίκες, και ευτυχώς που υπάρχουν εισαγγελείς χωρίς καθόλου... τακτ, για να επιβεβαιώνεται συνεχώς αυτό που έχει γράψει ο γερμανός νομικός Χάινριχ Χανόφερ: «Στις πολιτικές ποινικές δίκες σημασία έχει η ενσωμάτωση των φίλων και η εξόντωση των αντιπάλων».

Τι απέμεινε; Η συνάντηση της Καλλιθέας, μια συνηθής συνάντηση μεταξύ φίλων, που πήγαν σ' ένα σουβλατζίδικο, πήραν φαγητό κι ανέβηκαν στο σπίτι να φάνε και να τα πούνε. Αυτό περιέγραψαν οι ασφαλίτες. Εμείς δεν ξέρουμε αν έγινε αυτή η συνάντηση, αν όμως έγινε, τι παράξενο και μυστηριώδες έχει;

Το ουσιώδες δεν είναι η συνάντηση για σουβλάκια και κουβεντούλα μεταξύ δυο φίλων στην Καλλιθέα, αλλά το ότι και οι τρεις αντιτρομοκρατικοί ρωτήθηκαν από τους συνηγόρους υπεράσπισης, αν

κατά τη διετία από το Νοέμβριο του 2010 (περίοδο που, σύμφωνα με την Αντιτρομοκρατική, εντοπίζονται οι συναντήσεις του Θεοφίλου με Σακκά και άλλους φίλους) μέχρι τις 18 Αυγούστου του 2012 (ημερομηνία σύλληψης του Θεοφίλου) υπέπεσαν στη δική τους αντίληψη ή πληροφορήθηκαν από τη υπηρεσία τους άλλα στοιχεία που μπορεί να στηρίζουν την κατηγορία της συμμετοχής του Θεοφίλου στη ΣΠΦ και απάντησαν αρνητικά.

Αρνητικά απάντησαν και στα ερωτήματα για το αν σε σπίατα που βρέθηκαν οπλισμός βρέθηκε οποιοδήποτε στοιχείο για τον Θεοφίλου. Πώς τότε τον εμπλέκουν; Λόγω των κοινωνικών συναναστροφών του!

Ο Τάσος Θεοφίλου δεν έκρυψε ποτέ τις φιλικές του σχέσεις με τον Κ. Σακκά κι αυτό, βέβαια, δεν μπορεί να αποτελέσει ενοχοποιητικό στοιχείο. Οι αντιτρομοκρατικοί άρχισαν να παρακολουθούν τον Κ. Σακκά, όταν βρήκαν ότι την άνοιξη του 2009 είχε μεταβιβάσει μια μοτοσυκλέτα στον μετέπειτα καταζητούμενο Α. Μητρούσια. Ετσι, παρακολούθησαν και όλους τους φίλους του, μεταξύ των οποίων και τον Θεοφίλου. Γνώρισαν τον Θεοφίλου, τον παρακολούθησαν στενά (όπως και τον Σακκά), αλλά δε θέλουν ν' αποκάλυψουν τη συστηματική παρακολούθησή του και τη δημιουργία «δεξαμενής υπόπτων» και γ' αυτό μηχανεύτηκαν το δήθεν τηλεφώνημα αγνώστου, του οποίου όχι μόνο δεν μηχανεύτησαν τον περιεχόμενο, αλλά δεν κατέγραψαν και τον αριθμό του τηλεφώνου από το οποίο έγινε! Και τα λένε αυτά σε ανώτερο δικαστήριο (Τριμελές Εφετείο Κακουρημάτων), χωρίς ν' ανησυχούν ότι θα γυρίσει κάποιος και θα τους πει να σταματήσουν να πλάσσουν τόσο τερατώδεις ψευτιές.

Είναι δυνατόν να σου τηλεφωνεί ένας τόσο ουσιώδης μάρτυρας, να σου «δίνει» το δράστη μιας ληστείας μετά φόνο και συ, η «τοπ» υπηρεσία, που συνεργάζεται με τις βρετανικές και τις αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες, να μην εξασφαλίζει τη δυνατότητα να καταθέσει αυτός ο μάρτυρας στο δικαστήριο; Ούτε οι χειρότεροι ερασιτέχνες δεν τα κάνουν αυτά, πόσο μάλλον μια υπηρεσία σαν την Αντιτρομοκρατική. Οι αντιτρομοκρατικοί παριστάνουν τους αφέλεις και τους μη εξοπλισμένους (ακόμη και με τα στοιχειώδη), γιατί έτσι τους βολεύει. Επειδή δεν υπάρχει τέτοιος μάρτυρας, επειδή το ανώνυμο τηλεφώνημα έχει κατασκευαστεί, επειδή δεν έχουν κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο για τον Θεοφίλου και σκορπίζουν μόνο ασήριχτες υποψίες, που στηρίζονται σε συναντήσεις για καφέ ή σουβλάκια, επιλέγουν να παριστάνουν τους κακομοίρηδες, που η υπηρεσία τους δεν έχει όχι μηχανήματα καταγραφής των συνομιλιών, αλλά ούτε και υπηρεσία αναγνώρισης κλήσεων του ΟΤΕ, την οποία -παρεμπιπτόντως- έχουν όλες οι άλλες υπηρεσίες που στεγάζονται στη ΓΑΔΑ.

Και βέβαια, ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι αυτές οι ψευτιές αληθεύουν, μπορούσαν και εκ των υστέρων να βρουν αυτόν τον μάρτυρα (αρκούσε μια άρση πορτηρών). Και θα χαλούσαν τον κόσμο να τον βρουν και να τον βάλουν να καταθέσει (αυτό έχει δείξει η συμπεριφορά τους σε όλες τις πολιτικές υποθέσεις). Δεν τον βρήκαν, γιατί απλούστατα δεν υπάρχει. Και δεν είναι η πρώτη φορά που μηχανεύονται το κόλπο του ανώνυμου τηλεφώνηματος. Το έχουν κάνει και στις δίκες της ΣΠΦ, ενώ ακόμη και γνωστό δημοσιογραφικό παπαγαλάκι έχει αποκαλύψει ότι γίνεται προκαταρκτική εξέταση από την Εισαγγελία Πρωτοδικών γ' αυτή την τακτική που κατά κόρον χρησιμοποιεί η Αντιτρομοκρατική.

Οι συνηγόροι υπεράσπισης, με πολλές ερωτήσεις προς τους Χαρδαλιά, Μπαγατέλα και Μαρινόπουλο κατέδειξαν ότι στην υπηρεσία τους υπάρχει μηχανισμός αναγνώρισης κλήσεων και καταγραφής των συνομιλιών. Επειδή ο

ΔΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 3η δίκη 86η συνεδρίαση Τρίτη, 26.11.13

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με την ανάγνωση εγγράφων του βουλευματος 209. Πριν αναγνωστεί το πρώτο έγγραφο, ο Α. Μητρούσιος αναφέρθηκε στις μεθοδεύσεις με τις οποίες η Αντιτρομοκρατική ενέταξε αυτόν και τους συντρόφους του στη ΣΠΦ, εισάγοντας στη δικογραφία τη σύλληψη του μέλους της ΣΠΦ Μ. Νικολόπουλου, καθώς και δύο σπίτια που δεν σχετίζονται με τους Μητρούσια, Καραγιαννίδη και Σακκά, ώστε να δημιουργηθούν παραπέρα εντυπώσεις. Σε άλλη παρέμβαση του έθιξε και το γεγονός ότι εισάγονται μέλη της ΣΠΦ με «αεροπορικό» τρόπο στη δικογραφία και μάλιστα με ρόλο «αρχηγού», με σκοπό την αλληλοτροφοδότηση κατηγοριών και τη δημιουργία περισσότερων επιβουρνωτικών στοιχείων.

Το πρώτο έγγραφο που αναγνώστηκε αφορούσε απάντηση της τράπεζας Πειραιώς σε αίτημα του ειδικού εφέτη ανακριτή Μόκκα για παραχώρηση εικόνων βίντεο του κλειστού κυκλώματος παρακολούθησης του υποκαταστήματος στον Πειραιά, που όμως είχαν διαγραφεί, καθώς είχε περάσει το διάστημα των

45 ημερών, που ορίζει η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων ως ανώτατο όριο κράτησης των βίντεο (αφορά συμβάν που είχε συμβεί στις 25/11/2010 και το αίτημα στάλθηκε στις 22/2/2011). Αμέσως μετά την ανάγνωση του εγγράφου, ο συνήγορος υπεράσπισης Δ. Κατσαρής θύμισε τα ψέματα του ασφαλίτη Χαρδαλιά, ο οποίος είχε δηλώσει ότι ήταν παρών εκείνη την ημέρα (αφορά κατάθεση χρημάτων που είχε κάνει ο Κ. Σακκάς) και ότι την επόμενη είχε πάει μαζί με συνάδελφό του για να δουν τι είχαν καταγράψει οι κάμερες του υποκαταστήματος. Σύμφωνα με την απάντηση της τράπεζας, όμως, οι δύο ασφαλίτες πήγαν να δουν το βίντεο αφού προηγήθηκε σχετικό τηλεφώνημα στην τράπεζα από το διευθυντή της Δίωξης Ναρκωτικών.

Το δεύτερο αναγνωστέο έγγραφο αφορούσε πάλι αίτημα του εφέτη Μόκκα για παραχώρηση εικόνων βίντεο, αυτή τη φορά από κατάστημα ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ. Ο Δ. Κατσαρής παρενέβη ξανά μετά την ανάγνωση, τονίζοντας ότι οι εικόνες από το κλειστό σύστημα παρακολούθησης του συγκεκριμένου καταστήματος δε θα έπρεπε να υπάρχουν, γιατί αποτελούν παράνομα αποδεικτικά μέσα, καθώς είχε περάσει το ανώτατο όριο των 45 ημερών κράτησης της καταγραφής (η λήψη έγινε στις 29/11/2010 και το

αίτημα υποβλήθηκε στις 22/2/2011).

Ένα από τα έγγραφα που αναγνώστηκε αφορούσε τη δημοσιοποίηση φωτογραφιών των κατηγορούμενων (διάταξη δημοσιοποίησης στοιχείων) και μετά την ανάγνωση του ακολούθησε σειρά παρεμβάσεων από συνήγορους και κατηγορούμενους. Η συνήγορος Α. Παπαρρούσου ανέφερε ότι σύμφωνα με το πνεύμα αυτής της διάταξης το αδίκημα θεωρείται τετελεσμένο, θεωρείται ότι όλα έχουν αποδειχτεί και όλοι έχουν κριθεί ένοχοι. Οι αρχές δημοσιεύουν τις φωτογραφίες και δίνουν κάποια τηλέφωνα, στα οποία οι πολίτες μπορούν να καλέσουν και να δώσουν πληροφορίες. Έτσι, έχουμε μια απαράδεκτη διαδικασία που δίνει τη δυνατότητα στους αστυνομικούς, όταν έρχονται να καταθέσουν, να επικαλούνται πληροφορίες που έχουν υποτίθεται λάβει από μια άγνωστη πηγή (καθώς η Αντιτρομοκρατική δεν διαθέτει αναγνώριση κλίσεων!). Ο Μ. Νικολόπουλος τόνισε ότι γίνεται επικοινωνιακό παιχνίδι μεταξύ της Αντιτρομοκρατικής και των ρουφιάνων των ΜΜΕ και ότι δημιουργούνται ένοχοι μέσω του θεάματος. Ο συνήγορος Τζαμτζής παρενέβη λέγοντας ότι υπάρχουν διατάξεις για την προστασία προσωπικών δεδομένων, που στο όνομα της συλλογής πληροφοριών έχουν καταπατηθεί.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωθούμε
ή τζάμπα θα χαθούμε;

«Τιμήθηκε» και η μέρα ενάντια στη βία κατά των γυναικών. Κυρίως από εκείνους που ασκούν τυφλή βία σε όλα τα επίπεδα, καταδικάζοντάς την παράλληλα «απ' όπου κι αν προέρχεται».

Με συγκρούσεις φασιστών και αντιφασιστών στα διαδικτυακά πεδία των καθημερινών μαχών συνεχίστηκαν οι εχθροπραξίες του πολυεπίπεδα μαινόμενου κυνικού πολέμου. Ο πολυπλατίνιος αρχιστράτηγος Νοτίς οδήγησε τα στρατεύματά του στην ανακατάληψη ζωτικού χώρου και προελαύνει, ενώ η καπετάνισσα Δέσπω, επιστρέφοντας από το εξωτερικό όπου είχε πάει για ν' αναψώσει τη γκαρνταρόμπα στολών τε και παρασήμων, απέσυρε τα δικά της τινάζοντας στον αέρα τον κύργο «Εναστρον» στο Σούλι. Με κομμένη την ανάσα παρακολουθεί η κυνή γνώμη, ενώ ο ΟΗΕ (Οργανισμός Ηλεκτρονικής Ενασχόλησης) συσκέπτεται με σκοπό να εκδώσει ψήφισμα για κατάπαυση του πυρός.

Γεγονός είναι πάντως ότι, με το που άκουσε τον αρχιστράτηγο και υπεύθυνο προπαγάνδας Νοτίς να λέει ότι «είναι απαράδεκτο και ουδείς έχει το δικαίωμα να στέλνει στη φυλακή έναν αρχηγό κόμματος», ο φύρερ (εκ του «φύρα») υπέβαλε αίτηση αποφυλάκισης. Εκμεταλλεύομενος σοφά και το κενό που υπάρχει στη σύσταση και λειτουργία των λαϊκών δικαστηρίων.

Παρακάμπτοντας το θείο σημάδι (τι άλλο μπορεί να είναι το γεγονός ότι η Ρώμη γέμισε μαυροπούλια που την κατάχεσαν;), παραμένουμε εντός των τειχών και στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος καθ' οδόν για την ανάκαμψη. «Με τους λαϊκιστές δεν θέλω να έχω καμία σχέση» ήταν η αποστροφή σε μια δεματική στροφή του αρχιερέα του λαϊκισμού Πέτρου Τασόπουλου που μάς άφησε σύζυλους! «Μία πιθανή συνεργασία με τους Ανεξάρτητους Έλληνες θα με βρει απέναντι να κουνάω το μαντήλι» πρόσθεσε, θέτοντας στην άλλη όχθη (σ' αυτή του υπολοίπου Αττικής που έμεινε απήδηχτη) ένα όχι αμελητέο ποσοστό γυναικείου πληθυσμού.

Λίγο δεξιότερα στην κατά Τσιφόρο «πινακοθήκη» και μετά την περί περιπτώσεων δήλωση Τζαμτζή, ο αντιπρόεδρος της βουλής Γιώργος Καλαντζής πρόσθεσε (μιλώντας στο ραδιόφωνο του «Alpha») ότι «υπάρχουν βουλευτές που δεν έχουν να ζήσουν». Η δημοσιοποίηση των δεινών που τσάκισαν τους άριστους έφερε θρήνο στο εκλογικό σώμα, ειδικά όταν ο δύσμοιρος υπηρέτης του λαού θύμισε ότι «δεν έχεις τις ίδιες υποχρεώσεις όταν δεν είσαι βουλευτής» και αποκάλυψε το δράμα του: «Το Σαββατοκύριακο πήγα σε δυο γάμους και δυο κηδείες, ξέρετε πόσο μου στοίχισαν;» είπε, προκαλώντας λυγμούς και αναφιλητά στην επικράτεια, που μόλις τώρα άρχισε να αντιλαμβάνεται το κρυφό δράμα των σεμνών ταγών της.

Πλάκα έχει το όλο πράμα, αποτυπώνοντας ωραία τον δαυμαστό κόσμο των αστών πολιτικών. Για το βιβλίο του Θαπατέρο λέμε, που κυκλοφόρησε την περασμένη Τρίτη και θα διασκεδάσει εκατομμύρια πικραμένους, αν κρίνουμε από αποσπάσματα που προδημοσίευσε το πρακτορείο «Reuters». Μαθαίνουμε λοιπόν ότι στη σύνοδο των G20 του 2011, ο Νικόλα Σαρκοζί σε εξάλλη κατάσταση πάτησε το ένα πόδι στην καρέκλα του και προσπάθησε να ανέβει στο τραπέζι (τον συγκράτησαν την τελευταία στιγμή οι συνεργάτες του), φωνάζοντας προς τον Giorgakis Παπανδρέου «you are a f@cking psycho» (είσαι ένας γ... ψυχασθενής). Λέγεται ακόμα ότι στο ίδιο ύψος κινήθηκε και η γερμανίδα καγκελάριος Άνγκελα Μέρκελ, αλλά χωρίς να χρησιμοποιήσει ακραίες εκφράσεις. Αντιγράφουμε: «Ο Σαρκοζί ήταν διπλά οργανισμένος και αισθάνθηκε εξαπατημένος. Σύμφωνα με την εφημερίδα "Le Capard enchaîne", μετά τη σύνοδο κορυφής των G20 στις Κάννες, ο πρόεδρος της Γαλλίας είπε μιλώντας στους υπουργούς του: "Ο Παπανδρέου είναι μαλ... (con), ένας πραγματικός μαλ... (conpart). Μας τίνεξε στον αέρα το G20. Στις Βρυξέλλες είχε πει ότι αποδέχεται το σχέδιο διάσωσης και στη συνέχεια πήγε και ανακοίνωσε ένα δημοψήφισμα χωρίς να μας ενημερώσει. Ήταν μια πωλύπλατη μαχαίρι. Το απόλυτο σκάνδαλο. Και ύστερα από όλα αυτά, τώρα πρέπει να τον ευχαριστήσω κιόλας". Σύμφωνα δε με τη γαλλική εφημερίδα "Le Parisien", μετά τη σύνοδο στις Κάννες, ο Σαρκοζί σε συνάντησή που είχε με τον Μπαράκ Ομπάμα παραμόσισε τον Παπανδρέου ως "τρελό" και "καταθλιπτικό". Τη συζήτηση μεταξύ των δύο προέδρων είχαν ακούσει τότε κατά λάθος πολλοί γάλλοι δημοσιογράφοι, μέσω των ακουστικών μετάφρασης, λίγο πριν αρχίσει η συνέντευξη τύπου.

Ντυμένη τον μανδύα ενός έξοχου και διαρκώς αναβαθμισμένου επιστημονισμού, η συλλογική πολιτικοκοινωνική m@l@kί@ έχει ξεφύγει τόσο που η στήλη ομολογεί ότι δυσχεραίνεται στην άσκηση του λειτουργήματος παρακολούθησης και καταγραφής της. Κι αν οι (κατακερματισμένες) πολιτικές δυνάμεις που είναι υπεύθυνες για την ανάσχεσή της δεν φαχτούν για το πώς θα φιάξουμε κανένα φράγμα, μας βλέπω παρασυρμένους στο πέλαγος...

Κοκκίνοσκουφίτα

πρόεδρος εμφανιζόταν βασιλικότερος του βασιλέως και υιοθετούσε όλους τους ισχυρισμούς του Χαρδαλιά, όπως ότι η Αντιτρομοκρατική δεν έχει μηχανισμό αναγνώρισης κλίσεων και καταγραφής των συνομιλιών, ο Σπ. Φυτράκης του έπιπε να προσέξει τι λέει, γιατί αν ήταν στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης και τον άκουγαν στις ΗΠΑ και στις άλλες «προηγμένες» ευρωπαϊκές χώρες, θα τον «έτρωγαν», θα τον «δένανε». Η εύστοχη παρατήρηση ανάγκασε τον πρόεδρο να «μαζευτεί» και να δικαιολογηθεί ότι ο ίδιος δεν είναι επαίων στα συστήματα παρακολούθησης. Στη συνέχεια, βέβαια, εξακολούθησε να υπερασπίζεται τις απόψεις του Χαρδαλιά.

Οι τρεις συνήγοροι, με τις ερωτήσεις που υπέβαλαν και στους τρεις ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής για τη δήθεν συνάντηση του Θεοφίλου με τον Καραγιαννίδη στο Αργίνο και τη λεγόμενη «αντιπαρακολούθηση» απέδειξαν ότι αυτά είναι ψέματα και ότι τέτοια συνάντηση δεν υπήρξε. Θύμισαν, επίσης, ότι ο Χρήστος Πολίτης, ο οποίος επίσης είχε συλληφθεί από την Αντιτρομοκρατική με την κατηγορία ότι ασκούσε «αντιπαρακολούθηση» για λογαριασμό του Αλ. Μητρούσια, απαλλάχτηκε με βούλευμα και ουδέποτε παραπέμφθηκε σε δίκη.

Πολλές ερωτήσεις στους Μπαγατέλα και Μαρινόπουλο υπέβαλε και ο εφέτης Ζιάκας, επισημαίνοντας όλες τις αντιφάσεις ανάμεσα στα όσα κατέθεταν οι ίδιοι και στα όσα κατέθεσε ο Χαρδαλιάς για τις συναντήσεις στην Καλλιθέα και στο ΚΤΕΛ Αργίνου και για τη δήθεν «αντιπαρακολούθηση». Με τις αντιφάσεις που επισήμανε, εμμέσως πλην σαφώς αμφισβήτησε την αξιοπιστία τους, σε βαθμό που δεν νομίζουμε ότι κάποιο μέλος του δικαστηρίου θα τολμήσει να επικαλεστεί τις μαρτυρικές καταθέσεις τους προκειμένου να αποφασίσει ενοχή του Θεοφίλου για συμμετοχή στη ΣΠΦ.

Ερωτήσεις στον Χαρδαλιά υπέβαλε και ο Τάσος Θεοφίλου. Τον χαρακτήρισε επαγγελματία αντι-αναρχικό και τόνισε ότι η Αντιτρομοκρατική προσπαθεί να επιβάλει την άποψή της, σύμφωνα με την οποία στις ένοπλες οργανώσεις και στους συλληφθέντες υπάρχουν δύο τάξεις: μία που αναλαμβάνει την ευθύνη για τη συμμετοχή της και μία που προσπαθεί να τη σκαπουλάρει. Η Αντιτρομοκρατική δεν δέχεται ούτε σαν απλή σκέψη την άποψη, ότι υπάρχουν και αυτοί που δεν έχουν καμία σχέση με ένοπλες οργανώσεις και δεν προσπαθούν να τη σκαπουλάρουν. Στο τέλος, ο Τ. Θεοφίλου ρώτησε τον Χαρδαλιά, αν ανάμεσα στα δικά του κείμενα και τα κείμενα της ΣΠΦ υπάρχει ομοιότητα. Ο Χαρδαλιάς, που δεν στερείται στοιχειώδους νοημοσύνης, αρχικά προσπάθησε ν' αποφυγή την απάντηση, λέγοντας ότι δεν μπορεί να διακρίνει. Στη συνέχεια, όμως, μετά από παρέμβαση του προέδρου, αναγκάστηκε να απαντήσει ότι τα κείμενα του Θεοφίλου δεν έχουν καμία σχέση με τα κείμενα

της ΣΠΦ.

Αλγεινή εντύπωση προκάλεσαν οι συνεχείς διακοπές του προέδρου, που δεν άφηνε τον κατηγορούμενο να διατυπώσει ένα σύντομο σκεπτικό πριν υποβάλει την ερώτησή του. Τον διέκοπτε συνεχώς με το επιχειρήμα ότι αυτά θα τα πει στην απολογία του. Χρειάστηκε να παρέμβουν οι συνήγοροι υπεράσπισης για να προστατέψουν το στοιχειώδες αυτό δικαίωμα του εντολέα τους.

Ο Τ. Θεοφίλου κατήγγειλε ότι στην Αντιτρομοκρατική δεν του δίνουν νερό και είναι ψεύτικος ο ισχυρισμός των ασφαλιτών, ότι δεν έπιπε νερό για να μην αφήσει βιολογικό υλικό! Βιολογικό υλικό του είχαν ήδη πάρει με το ζόρι. Ο Χαρδαλιάς «αντέκρουσε» τον Θεοφίλου με τη στομαφώδη δήλωσή ότι η υπηρεσία του χορηγεί τα πάντα στους κρατούμενους, η οποία προκάλεσε παρατεταμένους καγχασιμούς στο ακροατήριο, το οποίο βέβαια γνωρίζει τι μεταχείριση έχουν αυτοί που «φιλοξενούνται» στο άηχο του 12ου ορόφου του μπαταρομέγαρου της Αθήνας.

ΥΓ1: Η πολιτική αγωγή άκουσε την αθωωτική δήλωση που έκανε ο Χαρδαλιάς («μπορεί να μην ήταν στη ληστεία ο άνθρωπος») και δεν έκανε καμία προσπάθεια να οδηγήσει τον Χαρδαλιά σε ανασκευή της. Ενώ είναι πολιτική αγωγή για τον άτυχο οδηγό ταξί, λειτούργησε με τις ερωτήσεις της στους ασφαλίτες ως πολιτική αγωγή της Αντιτρομοκρατικής. Δεν έκανε καμία ερώτηση για τη ληστεία και την ανθρωποκτονία. Οι συνήγοροι υπεράσπισης, μολοντί θα μπορούσαν να ζητήσουν να απαγορευτούν αυτές οι ερωτήσεις της πολιτικής αγωγής, η οποία παρίσταται μόνο για τη ληστεία και την ανθρωποκτονία της Πάρου, δεν το έκαναν, προφανώς επειδή δεν φοβούνται τίποτα και δε θέλουν να φανεί ότι κάτι προσπαθεί να κρύψει η πλευρά του κατηγορούμενου. Η υπεράσπιση δεν αντιδικεί με την οικογένεια του θύματος, γιατί ο κατηγορούμενος δεν έχει καμία σχέση με το φόνο. Έχουμε ήδη μιλήσει για τη σεμνότητα με την οποία κατέθεσε η σύζυγος του θύματος, η οποία ανταποκρίθηκε θετικά στην έκκληση του Τ. Θεοφίλου να μην τον αντιμετωπίσει η οικογένεια του θύματος με προκατάληψη. Τη δίκη παρακολουθεί η αδελφή του θύματος και έχει άμεση γνώση των όσων διαδραματίζονται. Μετά τα όσα αποκαλύφθηκαν στη συγκεκριμένη συνεδρίαση, μήπως η οικογένεια του θύματος πρέπει να ζητήσει από την πολιτική αγωγή να σταματήσει τα παιχνίδια της με την Αντιτρομοκρατική; Η οικογένεια έχασε έναν άνθρωπο και νομίζουμε πως σε καμία περίπτωση δε θα ήθελε να δει έναν νέο άνθρωπο να καταδικάζεται σε ισόβια για έναν φόνο που ποτέ δεν διέπραξε, επειδή αυτό απαιτεί ο αντι-αναρχικός σχεδιασμός των σκευωρών της Αντιτρομοκρατικής. Αυτό το χρέος το οφείλουν πρωτίστως στον άνθρωπο που έχασαν.

ΥΓ2: Στην προηγούμενη συνεδρίαση, ο πρό-

εδρος μίλησε σκαιώς στη σύζυγο του θύματος, απαγορεύοντάς της να αναφέρει τι ακούγεται στην Πάρο. Αυτή η συμπεριφορά δυσάρεστησε τους συγγενείς του θύματος. Ισως γι' αυτό ο πρόεδρος τα έβαλε αυτή τη φορά με τους γονείς του Τ. Θεοφίλου. Πριν ξεκινήσει η εξέταση του Χαρδαλιά, απαίτησε απ' αυτούς να αποχωρήσουν από την αίθουσα, γιατί διαφορετικά θα εξαιρεθούν από μάρτυρες! Δε ζήτησε το ίδιο από την αδελφή του θύματος, θέλοντας προφανώς να διασκεδάσει τις άσχημες εντυπώσεις που δημιουργήσε η συμπεριφορά του προς τη σύζυγο του θύματος. Ο Σ. Φυτράκης εγκάλωσε τον πρόεδρο για τη θέση αυτή και του ζήτησε να μην αποχωρήσει καμία από τους μάρτυρες, είτε της υπεράσπισης είτε του κατηγορητηρίου, γιατί η θέση για αποχώρηση των μαρτύρων είναι απαρχαιωμένη. Άλλωστε, ούτε οι γονείς του Θεοφίλου ούτε οι συγγενείς του θύματος ήταν παρόντες στα γεγονότα της Πάρου, για να χρειάζεται να βγουν έξω, μη τυχόν και ακούσουν κάτι και διορθώσουν τις καταθέσεις τους.

ΥΓ3: Ενέντα κουκουλοφόροι με αυτόματα «φρυλάνε» τον Τ. Θεοφίλου μέσα στη δικαστική αίθουσα, ενώ ο πρόεδρος, κάνοντας πως δεν βλέπει τον εξευτελισμό του δικαστηρίου στο οποίο προεδρεύει (ο ίδιος είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για τα πάντα στην αίθουσα), απαντά στις αιτιάσεις των συνηγόρων ότι πρέπει ν' αφήσουμε τη φρουρά να κάνει τη δουλειά της! Ισως κάποια στιγμή θα έπρεπε να μας εξηγήσει πώς είναι δυνατόν να δικάζεται «δίκαια» (σύμφωνα με την περιβόητη ΕΣΔΑ, που μοστράρεται ως η κορωνίδα του αστικού νομικού πολιτισμού) ένας άνθρωπος περικυκλωμένος από κουκουλοφόρους με αυτόματα, οι οποίοι με την παρουσία και τη συμπεριφορά τους υπενθυμίζουν σε όποιον μπαίνει σ' αυτή τη δικαστική αίθουσα ότι εκεί δικάζεται ένας ιδιαίτερα επικίνδυνος εγκληματίας. Πάντως, για να συμπληρωθεί η εικόνα των «επικίνδυνων τρομοκρατών», η Αντιτρομοκρατική αποφάσισε να ενισχύσει το τρομο-σού και με μέτρα για το ακροατήριο. Ενώ στις τρεις πρώτες συνεδριάσεις τα πράγματα ήταν ομαλά και το ακροατήριο μπαίνονόβγαυε ανενόχλητο στην αίθουσα, στην τέταρτη συνεδρίαση θυμήθηκαν να επιβάλουν έλεγχο (με τον ειδικό χειροκίνητο ανιχνευτή) σε όποιον μπαίνει στην αίθουσα! Βγαίνεις για τογάρο, για καφέ ή για κατούρημα, ξανά-μα-νέ ελέγχος όταν επιστρέφεις. Συνάδελφος του δικαστικού ρεπορτάζ, που βγήκε για λίγο έχοντας αφήσει τα πράγματά της στην αίθουσα, είχε έντονη συζήτηση με τον επικεφαλής της φρουράς στην είσοδο, που δεν την άφησε να μπει. Πρέπει να ενισχυθεί το τρομο-μήνυμα. Να καταλάβουν οι δικαστές ποιον επικίνδυνο τρομοκράτη δικάζουν και να μην έχουν αναστολές για την καταδίκες του.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Τρίτη 3 Δεκεμβρίου, σε αίθουσα του 4ου ορόφου του Εφετείου (Λουκάρεως).

Τα κέρδη καθορίζουν την «εντιμότητά» τους

Το βιβλίο του για τους στην-μένους αγώνες στο ποδόσφαιρο, με τίτλο: The Insider's Guide to Match-Fixing in Football (Εκ των έσω οδηγός για το στήσιμο αγώνων στο ποδόσφαιρο), παρουσίασε πριν μερικές μέρες ο ερευνητής-δημοσιογράφος Ντέκλαν Χιλ. Στο βιβλίο παρουσιάζει -μεταξύ άλλων- την έρευνα για την επιτυχή διδακτορική του διατριβή στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Αναλύει τα κίνητρα, τους μηχανισμούς και τις μεθόδους στα στημένα παιχνίδια, ενώ τα βασικά ερωτήματα για τη συγκέντρωση των ερευνητικών δεδομένων ήταν: γιατί οι ποδοσφαιριστές-πραγματοδότες αγώνων, αν η βία κατά των διαιτητών και των παιχτών τους οδηγεί στο να στήνουν αγώνες, γιατί κάποιοι πλούσιοι και ισχυροί σύλλογοι προσπαθούν να δωροδοκώσουν τις φτωχές και αδύναμες ομάδες, γιατί κάποια πρωταθλήματα είναι πιο διεφθαρμένα από κάποια άλλα και αν υπάρχει τρόπος οι έντιμοι διοργανωτές αθλητικών αγώνων να προλαμβάνουν τα στημένα παιχνίδια.

Τα βασικά ευρήματα της έρευνας έχουν ενδιαφέρον και ορισμένα ανατρέπουν ευρύτατα διαδεδομένες αντιλήψεις. Σύμφωνα με την έρευνα του Χιλ, η πιο βασική αιτία που ωθεί έναν ποδοσφαιριστή να δεχτεί να στήσει ένα παιχνίδι είναι η μη καταβολή των δεδουλευμένων του από την ομάδα. Σε ένα χώρο που τζογάρονται και διακινούνται τεράστια ποσά είναι προφανές ότι αυξάνονται σημαντικά οι πιθανότητες ένας απλήρωτος ποδοσφαιριστής να δεχτεί να στήσει κάποιο παιχνίδι για να βάλει στην τσέπη του τα φράγκα που δεν του έχει δώσει η ομάδα του. Ενα ακόμη σημαντικό στοιχείο είναι ότι από τη συγκεκριμένη έρευνα δεν επαληθεύεται η κυρίαρχη άποψη, ότι οι νεαροί σε ηλικία παίκτες είναι περισσότερο ευάλωτοι σε σχέση με τους μεγαλύτερης ηλικίας συναδέλφους τους. Από την επεξεργασία των ερευνητικών ευρημάτων προκύπτει ότι ο μέσος όρος ηλικίας των ποδοσφαιριστών που εμπλέκονται σε στημένους αγώνες είναι τα 26,8 χρόνια και αυτό εξηγείται και με ποδοσφαιρικούς όρους. Αυτοί οι παίκτες βρίσκονται στην καλύτερη ποδοσφαιρική ηλικία, έχουν συνήθως σταθερή θέση στην ενδεκάδα και κάποιοι από αυτούς έχουν και ηγετικό ρόλο στην ομάδα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τους, οπότε άμεσα ή έμμεσα μπορούν να επηρεάσουν και κάποιους άλλους παίκτες, με αποτέλεσμα να είναι τα κατάλληλα «εργαλεία» γι' αυτούς που στήνουν παιχνίδια.

Όσον αφορά το βαθμό διαφθοράς στα εθνικά πρωταθλήματα, αυτό που επισημαίνεται είναι ότι ο αριθμός των στημένων αγώνων σε κάποιο πρωτάθλημα δεν είναι κατ' ανάγκη αποδεικτικό στοιχείο για τη διαφθορά σ' αυτό. Ο Χιλ επισημαίνει ότι, αν και ο αριθμός των στημένων αγώνων είναι μεγαλύτερος στη Γερμανία σε σχέση με τη Ρωσία, ελάχιστα θα πίστευαν ότι το γερμανικό πρωτάθλημα είναι περισσότερο διεφθαρμένο. Εξηγεί μάλιστα ότι ο μεγαλύτερος αριθμός στημένων αγώνων στη Γερμανία οφείλεται στους ελέγχους και τις έρευνες που γίνονται για να καταπολεμηθεί το φαινόμενο, σε αντίθεση με το ρωσικό πρωτάθλημα στο οποίο δεν υπάρχει διαδικασία ελέγχου και κατά συνέπεια δεν μπορεί να διαπιστωθεί αν ένας αγώνας είναι στημένος ή όχι.

Έχοντας τα παραπάνω δεδομένα, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τη μεγαλύτερη ευθύνη για τα στημένα και πολύ περισσότερο την ευθύνη για τη μη καταπολέμηση του φαινομένου την έχουν οι εθνικές ομοσπονδίες ποδοσφαίρου και οι ομάδες και όχι οι ποδοσφαιριστές. Ο ερευνητής θεωρεί ότι αν οι ομοσπονδίες και οι αρμόδιες υπηρεσίες ανάγκαζαν τις ομάδες να πληρώνουν κανονικά και είχαν θεσπίσει σύστημα για την καταπολέμηση των στημένων αγώνων, ο αριθμός τους θα μειωνόταν σημαντικά.

Αν και η πρώτη εντύπωση είναι ότι ο Ντέκλαν Χιλ έχει κάνει μια πολύ καλή δουλειά, το γεγονός ότι δεν κάνει την παραμικρή αναφορά στη σχέση που έχει ο επαγγελματικός αθλητισμός με την προσπάθεια όσων «επενδύουν» σ' αυτόν για μεγιστοποίηση των κερδών τους αδυνατίζει πάρα πολύ τη δουλειά του. Όταν ο κάθε μικρός ή μεγάλος καπιταλιστής, που έχει στην ιδιοκτησία του μια ομάδα, στοχεύει να βάλει στην τσέπη όσο το δυνατόν περισσότερο φράγκα και είναι διατεθειμένος να χρησιμοποιήσει κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο για να αυξήσει τα κέρδη του, τότε οι πιθανότητες για στημένους αγώνες αυξάνονται με γεωμε-

τρική πρόοδο. Η προσπάθεια για όσο το δυνατόν περισσότερα κέρδη είναι η βασική και απαραβίαστη ιδιότητα του καπιταλισμού και από τη στιγμή που ο επαγγελματικός αθλητισμός οικονομικά ακολουθεί τους κανόνες της καπιταλιστικής παραγωγικής διαδικασίας δεν μπορεί παρά να έχει ως βασική προτεραιότητα το μέγιστο κέρδος.

Υπ' αυτό το πρίσμα πρέπει να δούμε τα ευρήματα της έρευνας, γιατί μόνο τότε οι απαντήσεις στα ερευνητικά ερωτήματα θα μας οδηγήσουν στο σωστό συμπέρασμα. Από τη στιγμή που οι δραστηριότητες του νόμιμου ή του παρανόμου στοιχήματος αποφέρουν μεγάλα ποσά στα ταμεία των συλλόγων, είναι απόλυτα φυσιολογικό, με βάση την καπιταλιστική άποψη για το κέρδος, να στήνονται αγώνες, αφού με αυτό τον τρόπο κάποιοι κερδίζουν πολλά φράγκα. Ο αριθμός των αγώνων που στήνονται και ο βαθμός διαφθοράς του κάθε πρωταθλήματος καθορίζονται εν πολλοίς από καθαρά οικονομικά κριτήρια. Ενα δυνατό πρωτάθλημα, με ομάδες που έχουν «επενδύσει» δεκάδες εκατομμύρια για το έμφυλο υλικό τους, είναι από τη φύση του πιο «καθαρό» σε σχέση με ένα απαξιωμένο πρωτάθλημα, αφενός γιατί οι καπιταλιστές έχουν θεσπίσει κανόνες για τη λειτουργία του, προκειμένου να διασφαλίσουν τις «επενδύσεις» τους, και αφετέρου επειδή τα κέρδη που μπορούν να έχουν από το προϊόν που πουλάνε είναι αρκετά μεγάλα και δεν ρισκάρουν να τα χάσουν στήνοντας αγώνες ο ένας σε βάρος του άλλου. Με απλά λόγια, δεν ρισκάρουν τα κέρδη τους από τις νόμιμες μπίζνες, γιατί είναι εξίσου μεγάλα με αυτά που θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν από τα «στημένα» παιχνίδια.

Εν κατακλείδι, οι «έντιμοι» διοργανωτές αθλητικών αγώνων δε θα διστάσουν στιγμή να γίνουν «ανέντιμοι», αν αυτή η αλλαγή τους αποφέρει μεγαλύτερο κέρδος. Αρα, η εξήγηση των όσων γίνονται στο χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού θα πρέπει να αναζητηθεί πρωτίστως στην οικονομική τους διάσταση και δευτερευόντως στην κοινωνιολογική. Διαφορετικά, το περιεχόμενο της οποιας έρευνας

θα απέχει πολύ από την πραγματικότητα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Για μια ακόμη φορά, οι οπαδοί της Λιβόρνο έδειξαν το κοινωνικό τους πρόσωπο. Πριν από μερικές μέρες, ο αρχηγός της ποδοσφαιρικής ομάδας Αντρέα Λούτσι μαζί με τη γυναίκα του Λίζα έκαναν γνωστό ότι ο 6χρονος γιος τους πάσχει από μια σπάνια ασθένεια, τη Fibrodysplasia ossificans progressiva, πιο διαδεδομένη ως σύνδρομο του Stone Man. Η αντίδραση των οπαδών ήταν άμεση. Αποφάσισαν να σταθούν έμπροσθα στο πλευρό του παίκτη. Η πρώτη τους ενέργεια είναι η συγκέντρωση χρημάτων για την καταπολέμηση της σπάνιας ασθένειας, με την αρχή να γίνεται στον αγώνα της περασμένης Κυριακής κόντρα στη Γιουβέντους, ενώ θα ακολουθήσουν και άλλες εκδηλώσεις συμπαράστασης.

ΥΓ2: Τρεις νεκροί είναι ο απολογισμός από την κατάρρευση ενός μέρους του στεγασμού στο γήπεδο της Κορίνθιας και του γερανού που χρησιμοποιούνταν για τα σχετικά έργα. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, οι ρυθμοί με τους οποίους δουλεύουν οι εργάτες στα γήπεδα της Βραζιλίας είναι εξοντωτικοί, γιατί οι διοργανωτές βιάζονται να παραδώσουν τα γήπεδα, αφού σε ένα μήνα λήγει η διορία που τους έχει δώσει η ΦΙΦΑ και αυτό σε απλά λόγια σημαίνει ανύπαρκτους κανόνες και μέτρα ασφάλειας για τους εργάτες. Μετά το θάνατο των τριών εργατών, οι αρχές άρχισαν ανακρίσεις για να διαπιστωθούν τα αιτία του «ατυχήματος», η διοίκηση της Κορίνθιας εξέφρασε τη λύπη της, ο πρώην πρόεδρος της επιτέθηκε σε δημοσιογράφους που πήγαν για να καλύψουν το γεγονός και ο πρόεδρος της ΦΙΦΑ Ζεπ Μπλάτερ, με μήνυμά του στο twitter, εξέφρασε την οδύνη του για το γεγονός. Για μια ακόμη φορά επιβεβαιώνεται από την ίδια τη ζωή η άποψη, ότι στο βωμό του καπιταλιστικού κέρδους η ζωή των εργατών έχει ασήμαντη αξία.

■ ΠΑΟΛΟΣΟΡΕΝΤΙΝΟ

Η τέλεια ομορφιά

Ο Σορεντίνο («This must be the place/ Εκεί που χτυπά η καρδιά μου») είναι αναμφισβήτητα ένας από τους πιο συζητημένους σύγχρονους Ιταλούς σκηνοθέτες. Η νέα του ταινία διακρίνεται για δυο της χαρακτηριστικά, την ειρωνεία και τον κυνισμό. Τεράστια πάρτι, δείπνα, σύγχρονη τέχνη, απελευθερωμένη σεξουαλικότητα, ναρκωτικά κ.ά., τοποθετημένα στην «αιώνια» πόλη, στην πανέμορφη Ρώμη. Η τέλεια ομορφιά της πόλης, όμως, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την απόλυτη σήψη και παρακμή μιας κοινωνίας πλουσίων, διασήμων, διανοούμενων και καλλιτεχνών, οι οποίοι περιφέρουν τις χωρίς νόημα υπάρξεις τους από event σε event. Πρωταγωνιστής ένας άντρας γύρω στα 65, μέλος αυτής της κοινωνίας, ο οποίος συνειδητοποιεί την κενότητα του τρόπου ζωής του και νιώθει πιο κουρασμένος από ποτέ.

Ο Σορεντίνο, όπως και στις προηγούμενες ταινίες του, δίνει μεγάλη σημασία στο εικαστικό αποτέλεσμα, φροντίζοντας πάντα να εκπλήσσει ευχάριστα τους θεατές. Αρκετά σουρεαλιστικά πλάνα, πολλά φαινομενικά ετερόκλητα στοιχεία και η δεδομένη μεγαλοπρέπεια της Ρώμης συνθέτουν τον τελικό καμβά της ταινίας.

■ ΟΛΙΒΕΡ ΧΙΡΣΜΠΙΓΚΕΛ

Νταϊάνα

Τι να πει κανείς γι' αυτήν την ταινία; Θέμα της τα δύο τελευταία χρόνια της ζωής της πριγκίπισσας Νταϊάνα και φυσικά επίκεντρό τους ένας θεωλλόδης έρωτας με έναν πακιστανό καρδιοχειρουργό, ο οποίος δεν άντεξε το βάρος της δημοσιότητάς της και την άφησε.

Οι συντελεστές έχουν δηλώσει ότι για το σενάριο έχε γίνει πολύ μεγάλη έρευνα και μελέτη, ώστε το αποτέλεσμα να είναι όσο το δυνατόν πιο κοντά στα αληθινά γεγονότα. Το αποτέλεσμα δεν είναι τίποτε περισσότερο από δυο ώρες κουτσομπολιό. Η προσωπική ζωή της Νταϊάνα, ο μεγάλος της έρωτας με τον γιατρό, οι προσπάθειές τους να υπερκεράσουν τα εμπόδια που τους χώριζαν, η τελική τους ήττα, η σχέση με τους παπάρατσι, η φιλανθρωπική και ανθρωπιστική πλευρά της Νταϊάνα και τέλος το θανατηφόρο ατύχημα. Καμία προσέγγιση της προσωπικότητας ή της ζωής της, παρά μόνο μια άδοξη ροζ ιστοριούλα. Πιο βαρετή πεθαίνεις... Κρίμα στο σκηνοθέτη που γνωρίσαμε από τη γερμανική ταινία «Das experiment/ Το πείραμα».

■ ΜΠΙΑ ΚΟΝΤΟΝ

Ο άνθρωπος που πούλησε τον κόσμο

Η «Wikileaks», η ιστοσελίδα που έχει φέρει στο φως της δημοσιότητας εκατοντάδες χιλιάδες απόρρητα έγγραφα που αφορούν στη διεθνή πολιτική, σε πολέμους, σκάνδαλα πάσης φύσεως, δολοφονίες, πολιτικά εγκλήματα κ.ά., στοχοποιώντας τις εκάστοτε κυβερνήσεις, ανάμεσά τους φυσικά και το Λευκό Οίκο, είναι το θέμα αυτής της ταινίας. Πρωταγωνιστής είναι ο Τζούλιαν Ασάνζ, ο ιδρυτής της ιστοσελίδας.

Κατ' αρχήν, η ταινία αναφέρεται σε πολύ πρόσφατα γεγονότα. Εστιάζει σε όσα συνέβησαν από το 2010 και μετά, από τότε δηλαδή που ο Ασάνζ και η ιστοσελίδα του δέχτηκαν διώξεις. Αυτή τη στιγμή ο Ασάνζ έχει πολιτικό άσυλο και μένει στην πρεσβεία του Ισημερινού στο Λονδίνο. Ο ίδιος, έχοντας διαβάσει το σενάριο της ταινίας, που διέρρευσε, έχει δηλώσει ότι πρόκειται για σκουπίδι που παραχαράσσει την ιστορία και εξυπηρετεί πολιτικές σκοπιμότητες. Την αλήθεια δεν την γνωρίζουμε στην ολότητά της, η ταινία όμως είναι ένα πολιτικό θρίλερ που πιο πολύ εστιάζει στα ψυχολογικά χαρακτηριστικά του πρωταγωνιστή του παρά στην όποια σημασία των έργων του, γεγονός που δικαιώνει την άποψη του Ασάνζ. Πα-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Ρώτησαν έναν εργάτη στο δικαστήριο αν ήθελε να δώσει τον πολιτικό ή τον θρησκευτικό όρκο. Εκείνος αποκρίθηκε: Είμαι άνεργος. Αυτό δεν τότε μόνο από αφηρημάδα, παρατήρησε ο κ.Κ. Μ' αυτήν την απάντηση τους έδωσε να καταλάβουν ότι τέτοιες ερωτήσεις, ναι, ίσως ακόμα κι αυτή η δικαστική διαδικασία μπορεί να μην έχουν γι' αυτόν καμιά σημασία». (Μ. Μπρεχτ: «Μια καλή απάντηση», από τις «Ιστορίες του κ. Κούνερ»).

Three Oxford chaps/ with beards and maps/ went looking for a treasure. But, on the way,/ they went astray/ and drunk to death for pleasure. (A Burden Overcome)

Πρόταση ΜΟΡΦΗΣ (διαχείρισης του καπιταλισμού)

Νότης ΣφακιασΝΑΖΙΣ

«Όταν γράφεις και μιλάς, πρέπει πάντα να σκέφτεσαι τον απλό εργάτη, που πρέπει να σε καταλάβει, να πιστέψει στο κάλεσμά σου και να σε ακολουθήσει με προθυμία: Πρέπει να σκέφτεσαι για ποιον γράφεις και σε ποιον μιλάς» (Γ. Ντιμτρόφ: «Ο φασισμός»)

◆ The Python is back.

◆ Νέο χαρτονόμισμα των δέκα ευρώ – ε, και; (άδειαι τσέπαι, που θάλεγε κι ο Ζαμπέτας).

◆ Ως τσάτσος ο Τσατσόπουλος, τίνος ο τσάτσος είναι;

◆ Ευημερία του γαλλικού καπιταλισμού. 1.000.000 οι Γάλλοι σε συσσίτια.

◆ 70% η αποχή στις εκλογές του ΤΕΕ, μα η «Αυγή» χαίρεται: «Σημαντική αύξηση των ποσοστών της Αριστεράς» - avg.gr, 26-11-13. Τόση θεομολαγνεία που τους στράβωσε τους ανθρώπους.

◆ «Ασκήθηκαν πιέσεις» για να ρυθμίσει τα χρέη του ο γνωστός lifestyleistas Π. Κωστόπουλος. (Δηλαδή, του ζήτησαν να πληρώσει; Α, πα, πα).

◆ Εντάξει με το πολιτιστικό μπουκοτάζ του Ken Loach. Tamam. Όμως κουβέντα για την ένοπλη παλαιστινιακή αντίσταση, Mr. Γη και Ελευθερία;

◆ Ουστ Σάιντ Στόρυ..

◆ «Μελετάει» την πείρα της 24ωρης απεργίας της 6-11-13 ο Περισσός (Ριζοσπάστης, 25-11-13, απόσπασμα από παρέμβαση του Γ. Πέρρου στο ΓΣ της ΓΣΕΕ). Και λέει ότι «οργανώνουμε τη συνέχεια». Πού πήγε άραγε η «κλιμακώση»; «Ξεχάστηκε»; Ή οι κλιμακώσεις της ασφαιρης ντουφεκιάς «ζορίζουν» κι από τα μέσα;

◆ Να, ρε, (αστική) δημοκρατία (στη Βρετανία): ο φοιτητής Σάιμον Φερς και η Χάτι Κρέιγκ, αντιπρόεδρος του φοιτητικού συλλόγου του πανεπιστημίου του Μπέρμινγκχαμ, ενώπιον δικαστηρίου αντιμετωπίζουν χρηματική ποινή 25.000 λιρών στερλινών για... κατάληψη της αίθουσας της συγκλήτου. Να τα βλέπουν κάτι τσογλάνια στην Αθήνα που μιλάνε – λόγω απεργίας, λένε – για «ανοιχτά πανεπιστήμια» και «πανεπι-

στήμια που ανήκουν στους φοιτητές» (εάν η φωτό ήταν καλή, στους «ανησυ-χούντες» φοιτητές της Αθήνας διακρίναμε και κάποιους Atenistas - και πιθανά tenistas του Politeia Tennis Club...).

◆ Το «ΚΚ Χιλής» σπρώχνει την εκλογή της ΜΠΑΤΣΕλε(τ): η 25ετής δεσποινίς Καμίγια Βαγιέχο στηρίζει την Μπατσέτοια (ως πρόεδρος της φοιτητικής ομοσπονδίας της Χιλής και μέλος της «Κομμουνιστικής Ένωσης Νεολαίας») - info από Morning Star. Η ίδια δεσποινίς (rcchile.cl, 25-11-13) μαθαίνουμε ότι ανταλλάξε χαιρετισμό με την Κριστίνα Φερνάντες εξ Αργεντινής – από μικρή η δεσποινίς στην π...ολιτική πάλι, για την κεντροαριστερά, ρε γαμώτο. Σημείωση: μην ψάχνετε κριτική στο Ριζοσπάστη.

◆ Απάντηση στο χυδαιογράφημα (τουλάχιστον) του Χ. Βλαβιανού (Σεπτέμβρης 2013, «Σκέψεις σε καθεστώς έκτακτης ανάγκης. Ρίτσος: ασυμβίβαστος ποιητής ή δειλός κομφορμιστής;») δίνει στο ίδιο περιοδικό (Νοέμβρης 2013) ο Γιώργος Μιχαηλίδης. Γράφει με ταξί άλλων: «Πόσο εύκολα μπορεί κανείς από την ασφάλεια του γραφείου του, να επικρίνει για κομφορμισμό έναν άνθρωπο – αφού δεν έφτασε ακόμα στον λογοτέχνη – που τα έβαλε με τους εξουσιαστικούς θεσμούς της εποχής του και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο πέρασε σε όσα πέρασε, στους τόπους εξορίας κ.λπ.». Να δώσουμε μίαν επιπλέον (οφειλόμενη) απάντηση από τον ίδιο τον Γιάννη Ρίτσο στο ΧΒ. «Δύο σειρές αυλοκόλακες/ σε ωραία παράταξη – να διασχίσει το διάδρομο; Ν' ανέβει τη σκάλα; Να παραλάβει τα μετάλλια;/ Στάθηκε μια στιγμή/ γύρισε κι έφυγε./ Ερημη νύχτα μητρική/ ο τυφλός κάτω απ' το φανάρι. Κα-

λησπέρα –είπε-/ καλησπέρα σύντροφε./ Έλυσε τη γραβάτα του/ άκουσε από μακριά τη μουσική». (Γ. Ρίτσος: «Το ρόπτρο» - ανατύπωση από το τραμ/6 – Θεσ/νίκη, 1977).

◆ Όλος περιέργως (;) τέσσερις πανεπιστημιακοί (μικρή αναφορά Π. Βόγλη) αγνοούν (;) τα συμβάντα στον Μεσοπόλεμο, σχετικά με την θεωρία των «δύο άκρων» (ΕφΣΥΝ, 23-24/11/13, Λόγος και Αντίλογος, «Η θεωρία των δύο άκρων»). Τυχαίο; Δε νομίζουμε...

◆ Εάν Βουλή=«ανηχείο άχρηστων λόγων», Νέα Προοπτική, 23-11-13, Π. Πέτκας, «Η... αφελής (;) Αριστερά», το ΕΕΚ προτίθεται να (ξανα)πάρει μέρος στις εκλογές γι' αυτό (ή άλλο) το ανηχείο;

◆ Από Ροοινάντε (Νοέμβρης 2013, «Θεωρία των δύο άκρων: Ο λαβύρινθος που έχει εγκλωβίσει το εργατικό κίνημα»): «...μπορούν κάλλιστα να υπάρχουν δύο άκρα εξίσου αντισυστημικά, αλλά με διαφορετικά χαρακτηριστικά». Δηλαδή, πόσο αντισυστημικές

Διδάγματα από το Μεσοπόλεμο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11
στον αγώνα, μέχρι την υλοποίηση του κύριου στόχου που δεν πρέπει να είναι άλλος από την ανατροπή της κυβέρνησης Χίτλερ. Ο στόχος αυτός δεν ταυτίζεται κατ' ανάγκη με την επιβολή της δικτατορίας του προλεταριάτου. Η πτώση του Χίτλερ μπορεί να οδηγήσει σε κυβέρνηση γύρω από το Κέντρο.^[4]

Τελικά, οι ναζί θα καταφέρουν να κάνουν την κίνηση «ματ». Ο εμπρησμός του Ράιχσταγκ από τους ναζί, στις 27 Φλεβάρη του 1933, και η απόδοση της ευθύνης στους κομμουνιστές, έδωσε τη δυνατότητα στους σοσιαλδημοκράτες ηγέτες να προβοκάσουν άγρια το ενιαίο μέτωπο με τους κομμουνιστές. «Με ποιον θα συνεργαστείτε, με αυτούς που πυρπολούν το Ράιχσταγκ;», ρωτούσαν τη βάση τους. Το γεγονός αυτό προκάλεσε τεράστιο «μούδιασμα» στους σοσιαλδημοκράτες εργάτες, αλλά και στους κομμουνιστές που βρίσκονταν πλέον υπό απηνή διωγμό.

Ο ίδιος ο Γκέρινγκ, στη δίκη της Νυρεμβέργης, δεν παραδέχτηκε τη συμμετοχή των ναζί στον εμπρησμό.^[5] Δεν μπορούσε, όμως, να μην παραδεχτεί ότι πολύ πριν τον εμπρησμό του Ράιχ-

στησαν ΟΛΕΣ οι φασιστικές οργανώσεις, κόμματα και κινήματα, με πιο πρόσφατα τα χρυσάουλους; (ΚΑΙ σ' αυτό το σημείωμα ο Μεσοπόλεμος «εξαφανίζεται»...). Στο ίδιο φύλλο (σελ. 12) σε άρθρο για τον Καμύ να και οι «πρακτικές τυφλής τρομοκρατίας του FLN». Απλώς υπενθυμίζουμε, ο ταξικός εχθρός ασκεί μεγάλη πίεση...

Πρόσθεση στο θέμα για τον Χ. Βλαβιανό: «Στον πόλεμο, σαν ξύπνιο πουλί/ στρίβει –ας πάνε να σφάζονται οι μουρλοί!/ Για τον ξένο χασάπη βάνε μάσκα/ στα μπλόκα, να διαλέξ τ' αρνιά του Πάσκα./ Στο Μακρονήσι δένε στο τσουβάλι/ και στη θάλασσα ρίχνε τη μεγάλη/ τον "προδότη", που σήκωσε το χέρι στου ξένου το υπεράνθρωπο σφεφέρι». Κ. Βάρναλη, «Απανταχούσα», από τον «Ελεύθερο Κόσμο». You and your likes, Mr. Vlavianos...

Σ' ανέβασα στους ουρανοί/ μ' έστειλες στα σκοτάδια

Βασίλης

Μετά τη συμφωνία Ιράν-Δύσης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

εξαγωγών πετρελαίου από τις χώρες του Κόλπου, που αντιπροσείχεται στο 40% του διά θαλάσσης παγκόσμιου πετρελαϊκού εμπορίου. Συν τοις άλλοις, τα 70 εκατομμύρια του ιρανικού πληθυσμού αποτελούν σημαντική αγορά για τα αμερικάνικα προϊόντα.

Η προσέγγιση των ΗΠΑ και των δυτικών εταίρων τους με το ιρανικό καθεστώς και η συμφωνία της Γενεύης ήταν επόμενο να προκαλέσουν τη δυσανεμία και τις αντιδράσεις των στενότερων συμμάχων των ΗΠΑ στην περιοχή. Η ισραηλινή κυβέρνηση, που θεωρεί ένα ισχυρό Ιράν θανάσιμη απειλή για την ασφάλεια του Ισραήλ, αντέδρασε με απειλές και λεονταρισμούς κατά τον Ιράν, ουσιαστικά κενές περιεχομένου, κυρίως για εσωτερική κατανάλωση, γιατί είναι βέβαιο ότι δεν μπορεί να πάρει καμιά πρωτοβουλία χωρίς τη συναίνεση και την πολιτική και στρατιωτική υποστήριξη του Λευκού Οίκου. Ας μην ξεχνάμε ότι οι σιωνιστές θεωρούν θανάσιμους εχθρούς τους, εκτός από

το Ιράν, τη Χεσμπολά στο Λίβανο και τη Χαμάς στη Γάζα, που υποστηρίζονται από το ιρανικό καθεστώς.

Πιο συγκρατημένες υπήρξαν οι αντιδράσεις της Σαουδικής Αραβίας, η οποία θεωρεί το Ιράν ως ανταγωνιστική περιφερειακή δύναμη, που υποκινεί εξεγέρσεις των σιιτών στο Μπαχρέιν, στην πλούσια σε πετρέλαιο Ανατολική Επαρχία της Σαουδικής Αραβίας και αλλού, για να αυξήσει την επιρροή του στην περιοχή. Επιπλέον, αντιδρά γιατί γνωρίζει ότι σε περίπτωση ολικής άρσης των κυρώσεων στο ιρανικό πετρέλαιο, θα πέσει η τιμή του και οι δικές της εξαγωγές, σε μια περίοδο μειωμένης ζήτησης λόγω της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Και στην περίπτωση της Σαουδικής Αραβίας οι όποιες αντιδράσεις και απειλές περί αλλαγής συμμάχων και προσέγγισης με τη Ρωσία είναι λόγια του αέρα. Όσο για τις υπόλοιπες μοναρχίες του Κόλπου, συμμάχους των ΗΠΑ, τάχθηκαν εξαρχής υπέρ της συμφωνίας της Γενεύης, για να μην δυσανεμιστούν τα αφεντικά τους.

Αίγυπτος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Το άρθρο 10 επιτρέπει στον υπουργό Εσωτερικών ή στον αρμόδιο διοικητή ασφαλείας να ακυρώσει, να αναβάλλει ή να αλλάξει την πορεία μιας διαμαρτυρίας εάν φτάσουν στα χέρια του «σοβαρές πληροφορίες ή αποδείξεις ότι η συγκέντρωση θα απειλήσει την εθνική ειρήνη και ασφάλεια». Οι οργανωτές της συγκέντρωσης πρέπει να ειδοποιηθούν σε περίπτωση τέτοιας απόφασης τουλάχιστον 24 ώρες πριν από την καθορισμένη ημερομηνία της συγκέντρωσης και έχουν το δικαίωμα να προσφύγουν κατά της απόφασης σε ειδικό δικαστήριο πρώτου βαθμού. Το άρθρο 11 επιτρέπει στις «ένστολες δυνάμεις ασφαλείας» να διαλύουν μια δημόσια συνάντηση, αν κάποιος από τους συμμετέχοντες διαπράξουν αδικημάτων ή μη «ειρηνική πράξη», και να συλλαμβάνουν τους δράστες.

Οι δυνάμεις ασφαλείας πρέπει να χρησιμοποιούν μεθόδους «βαθμιαίας διάλυσης» των συγκεντρώσεων που παραβαίνουν το νόμο. Αρχικά με επανειλημμένες λεκτικές προειδοποιήσεις, παρέχοντάς τους ασφαλείς δρόμους αποχώρησης. Σε περίπτωση που οι συμμετέχοντες αρνηθούν να φύγουν, έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιήσουν κανόνια νερού, γκλομπς και δακρυγόνα. Αν κι αυτά δεν έχουν αποτέλεσμα, έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιήσουν προειδοποιητικά πυρά, βόμβες κρότου, πλαστικές σφαιρές και μεταλλικά σφαιρίδια. Κι αν διαδηλωτές χρησιμοποιήσουν όπλα, έχουν το δικαίωμα να απαντήσουν ανάλογα, σύμφωνα με το δικαίωμα τους για «νόμιμη αυτοάμυνα». Με άλλα λόγια, οι δυνάμεις καταστολής έχουν απόλυτη ελευθερία και ασυλία να διαλύουν τις συγκεντρώσεις κατά την κρίση τους με όλα τα μέσα.

Ο νόμος ορίζει επίσης ότι ο

υπουργός Εσωτερικών πρέπει να οριοθετήσει «ουδέτερες περιοχές», όπου θα απαγορεύονται όλες οι συγκεντρώσεις. Τέτοιες «ουδέτερες περιοχές» πρέπει να υπάρχουν έξω από «ζωτικές σημασίας εγκαταστάσεις», όπως προεδρικά κτίρια, κοινοβούλιο, κυβερνητικά κτίρια, δικαστήρια, ξένες αποστολές, πρεσβείες, αστυνομικά τμήματα, στρατιωτικές εγκαταστάσεις, αρχαιολογικοί χώροι, μουσεία, εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Όσοι παραβαίνουν το νόμο θα τιμωρούνται με ποινές φυλάκισης 2-5 χρόνια και με εξοντωτικά πρόστιμα από 5.350 μέχρι 21.400 ευρώ, όταν ο κατώτερος μισθός ενός δημόσιου υπαλλήλου είναι γύρω στα 130 ευρώ.

Ο νόμος έχει προκαλέσει τις έντονες αντιδράσεις πολλών πολιτικών και κοινωνικών συλλογικοτήτων, γεγονός όμως που δεν εμπόδισε τη χούντα να τον εφαρμόσει κατά γράμμα από τις πρώτες μέρες, διαλύοντας με δακρυγόνα, κανόνια νερού και μεταλλικά σφαιρίδια τις πρώτες διαδηλώσεις μερικών εκατοντάδων που έγιναν στο Κάιρο χωρίς άδεια. Συνελήφθησαν γύρω στους 70 διαδηλωτές με την κατηγορία της συμμετοχής σε παράνομη διαδήλωση, μεταξύ των οποίων δύο γνωστοί αγωνιστές. Ο Μόνα Σείφ, ιδρυτής της καπιτάνιας «Ενάντια στις στρατιωτικές δίκες πολιτών», και ο Αχμαντ Χαράρα, που έχασε τα μάτια του από μεταλλικά σφαιρίδια στις διαδηλώσεις ενάντια στο Χόσνι Μουμπάρακ το 2011 και ενάντια στη στρατιωτική χούντα που τον διαδέχτηκε. Ανάμεσα στους συλληφθέντες είναι ακόμη δύο πολύ γνωστοί αγωνιστές, ο Αχμέντ Μαχέρ, ηγετικό στέλεχος του κινήματος 6 Απριλίου και ο Αλάα Αμπντέλ Φατάχ, που έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο στη λαϊκή εξέγερση το Γενάρη του 2011 και κατηγορούνται για υποκίνηση παράνομων διαδηλώσεων.

ράλληλα, γίνεται χρήση πολλών τεχνικών όρων, σε βαθμό που δυσκολεύεται η παρακολούθηση της ταινίας από κάποιον που δεν έχει σχέση με το χάινγκ, καθιστώντας δύσκολη την κατανόηση των όσων διαδραματίζονται. Φυσικά, έστω και καλυμμένα, περνά και η άποψη ότι η ασφάλεια όλων των αμερικανών πολιτών είναι πάνω απ' όλα...

✓Στον κινηματογράφο «Αλεξάνδρα» προβάλλεται το ντοκιμαντέρ «Το χρονικό μιας καταστροφής» της Χρύσας Τζελέπη και του Ακη Κερσανίδη, με θέμα το ολοκαύτωμα του Χορπάτη τα χρόνια της Κατοχής. Ένα ντοκιμαντέρ που μέσα από τις αφηγήσεις των πρωταγωνιστών του κρατά ζωντανή την ιστορική μνήμη.

Ελένη Π.

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Η Μέρκελ έδωσε τη γραμμή από το Βερολίνο. Δημόσια, μπροστά στους δημοσιογράφους και όχι στο γεύμα που παρέθεσε στον Σαμαρά: «Συζητήσαμε σχετικά με τα όσα πρέπει να γίνουν ακόμη ώστε να εκταμιευθεί η επόμενη δόση. Ο Έλληνας πρωθυπουργός τόνισε ότι η Ελλάδα εκπληρώνει πλήρως

αποικιοκρατικής δύναμης της ΕΕ, που έβαλε νέφτι στον κώλο του Σαμαρά, ο οποίος άρχισε να «τρέχει» τον Στουρνάρα και τους άλλους υπουργούς.

Την επομένη της επιστροφής του από το Βερολίνο (Κυριακή), ο Σαμαράς συνέφραγε με τον Στουρνάρα και τον ενημέρωσε. Και την Τρίτη,

ρωθούν πλήρως οι απολύσεις στον ιδιωτικό και να αρθεί η απαγόρευση πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας.

Όπως φαίνεται, η διαπραγμάτευση με την τρόικα θα χωριστεί σε δύο σκέλη, έτσι που να διευκολυνθούν όλοι. Το πρώτο σκέλος πρέπει να ολοκληρωθεί άμεσα, μέχρι τις 9 Δεκεμβρίου που θα

μένουν των απολύσεων στις πολεμικές βιομηχανίες), καθώς και κάποια πρόοδος στη διαπραγμάτευση για το «δημοσιονομικό κενό» του 2014, ώστε η τρόικα να στείλει σημείωμα στο Eurogroup, στο οποίο θα αναφέρει ότι συντελέστηκε πρόοδος. Κάτι επιπλέον πρέπει να «δώσει» η κυβέρνηση, ώστε να «ανέ-

■ Τρέχουν να κλείσουν τη διαπραγμάτευση με την τρόικα

Όπως διέταξε η Μέρκελ

τις υποχρεώσεις της έναντι της τρόικα (...) οι Έλληνες για να έχουν ένα καλύτερο μέλλον στην Ελλάδα χρειάζονται αυτές τις διαρθρωτικές αλλαγές και την σταθεροποίηση των δημοσιονομικών (...) Δεν προτίθεμαι να μιλήσω κι εγώ εδώ σήμερα για την Τρόικα και πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό και αυτό το συζητήσαμε σε αυτό το πνεύμα, οι δεσμεύσεις που ανέλαβε η Ελλάδα θα πρέπει να υλοποιηθούν. Και στη βάση αυτή θα καταβληθεί και η επόμενη δόση (...) Και τώρα περιμένω και πιστεύω ότι η Ελλάδα θα τα καταφέρει κι ότι με μία Προεδρία Ελληνική θα έχουμε μία Ελλάδα η οποία θα είναι σε θέση να έχει την Προεδρία χωρίς να επιβαρύνεται με διαπραγματεύσεις για την επόμενη δόση».

Δεν χρειάζονται κάποια ιδιαίτερη αποκρυπτογράφηση αυτές οι δηλώσεις. Η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να κάνει ό,τι της ζητάει η τρόικα και πρέπει να έχει κλείσει όλες τις εκκρεμότητες στη διαπραγμάτευση μέχρι τα τέλη του χρόνου, ώστε ν' αναλάβει την προεδρία χωρίς εκκρεμότητες. Αυτό ήταν το μήνυμα της ηγέτιδας της μεγαλύτερης ιμπεριαλιστικής-

φάναξαν και τον Βρούτση και κλείστηκαν στο Μαξίμου, καθορίζοντας τις λεπτομέρειες για την τελική διαπραγμάτευση με την τρόικα, η οποία επιστρέφει τη Δευτέρα στην Αθήνα.

«Πρέπει όλα να λυθούν πριν η Ελλάδα αναλάβει την Προεδρία», δήλωσε ο Στουρνάρας, βγαίνοντας από το Μαξίμου μετά τη συνάντησή με τον πρωθυπουργό. Μεσ στην καλή χαρά, όπως πάντα, ο Βρούτσης δήλωσε: «Είμαι σίγουρος πως θα βρεθεί λύση μέχρι τις 9 του Δεκεμβρίου». Όταν τον ρώτησαν, αν οι δανειστές ζητούν μειώσεις σε συντάξεις των πρώην ΔΕΚΟ και των τραπέζων κατά περίπου 8%, το γύρισε στο τσάμικο, λέγοντας πως «τέτοια απαίτηση δεν πρόκειται να γίνει δεκτή. Νομίζω ότι πλέον δεν χρειάζεται. Η Ελλάδα πάει καλά και είμαστε στο σωστό δρόμο». Δεν διέψευσε, όμως, ότι η τρόικα ζήτησε κάτι τέτοιο. Πονηριά; Ίσως, αν σκεφτούμε ότι ο Τόμσεν σε συνέντευξή του δήλωσε πως χρειάζονται μεν νέα μέτρα, αυτά όμως δε θα είναι «οριζόντια», αλλά «στοχευμένα», τονίζοντας ότι πρέπει να γίνουν απολύσεις στο δημόσιο τομέα, να απελευθε-

συνεδριάσει το Eurogroup, και αφορά τα περιβόητα προαπαιτούμενα για την έγκριση της εκκρεμούσας από τον Ιούλη δόσης του 1 δισ. ευρώ. Το δεύτερο σκέλος αφορά τη συμφωνία για το εξίσου περιβόητο «δημοσιονομικό κενό» του 2014, που είναι εξαιρετικά δύσκολο να το συμφωνήσουν άμεσα με την τρόικα, δεδομένου ότι κάποια μέτρα η κυβέρνηση πρέπει να τα περάσει λάου-λάου. Μπορούν, λοιπόν, να συνεχίσουν τη διαπραγμάτευση και το Γενάρη, ώστε μέτρα όπως η μείωση των συντάξεων πάνω από ένα ορισμένο ύψος να παρθούν αργότερα και να συνοδευτούν με την κατάθεση ενός συμπληρωματικού προϋπολογισμού.

Ποια είναι τα προαπαιτούμενα για τη δόση; Η ψήφιση του Κώδικα Δικηγόρων (έχει ήδη γίνει), οι 12.500 διαθεσιμότητες και οι 4.000 απολύσεις στο Δημόσιο μέχρι 31.12.2013, η ρύθμιση του ζητήματος των πολεμικών βιομηχανιών και της ΛΑΡΚΟ και η εξόφληση των οφειλών σε ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ (για να 'ναι έτοιμες για ιδιωτικοποίηση). Ουσιαστικά, εκείνο που μένει είναι οι απολύσεις και διαθεσιμότητες (συμπεριλαμβανο-

βει» από το 1,3 δισ. που επισημώς παραδέχεται ως τώρα σαν «δημοσιονομικό κενό», μέρος του οποίου αμφισβητείται μάλιστα από την τρόικα, η οποία ζητά πρόσθετα μέτρα.

Βέβαια, όπως πολλές φορές έχουμε επισημάνει, το πραγματικό δημοσιονομικό κενό και το ακόμη μεγαλύτερο χρηματοδοτικό κενό (προστίθενται και τα χρεολύσια) είναι πολλές φορές μεγαλύτερο απ' αυτό που διαπραγματεύονται η κυβέρνηση με την τρόικα. Και για να καλυφθεί αυτό θα χρειαστεί νέο δάνειο και νέα σκληρή επιτήρηση. Η αναφορά του Σαμαρά στο Βερολίνο («θα ελεγα ότι δε θα υπάρξει ανάγκη για νέο μνημόνιο ή νέο πακέτο χρημάτων»), την οποία η Μέρκελ έκανε πως δεν άκουσε, διαψεύστηκε μετά από τρεις μέρες από τον εκπρόσωπο Τύπου του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών Μάρτιν Κότχουζ, ο οποίος πήρε εντολή από τον Σόιμπλε να δηλώσει πως το ελληνικό πρόβλημα θα ξανασηχνηθεί στα μέσα του 2014 «και αν τότε υπάρχει ανάγκη, θα στηρίξουμε ξανά την Ελλάδα, αλλά θα πρόκειται για ποσά μικρότερα από τα μέχρι τώρα».

Δούρειος Ιππος

Χωρίς να αλλάξει κανένα πραγματικό δεδομένο, η σύγκλητος του ΕΚΠΑ έσπευσε όχι μόνο να προσφέρει σωσίβιο στον παραπαίοντα υπουργό Παιδείας, αλλά και να λειτουργήσει ως Δούρειος Ιππος του, προσπαθώντας να αλώσει από τα μέσα τον αγώνα των διοικητικών υπαλλήλων, που επιμένουν για 12η συνεχή βδομάδα με αξιοζήλευτη εμμονή στο στόχο: καμία διαθεσιμότητα, να ανακαλέσει ο υπουργός την ΚΥΑ.

Η σύγκλητος θεωρούνταν μέχρι και την περασμένη Δευτέρα σύμμαχος των απεργών, έστω και με τη στάση ευμενούς ουδετερότητας που κρατούσε έναντι του αγώνα τους. Όταν «ξαφνικά» βρίσκει θετικές τις «νέες» προτάσεις του υπουργού, χωρίς μάλιστα να περιμένει την κρίση τους από εκείνους που αφορούν αυτές οι προφορικές προτάσεις, τους διοικητικούς υπάλληλους, μετατοπίζεται απότομα προς το αντίπαλο στρατόπεδο και γι' αυτό κερδίζει επάξια τον τίτλο του Δούρειου Ιππου.

Εν προκειμένω δεν εξετάζουμε την τελική έκβαση του αγώνα των διοικητικών υπαλλήλων, την οποία και δεν γνωρίζουμε όταν γράφουμε αυτό το σημείωμα. Εξετάζουμε αυτή καθεαυτή τη συμπεριφορά του συγκεκριμένου στρώματος, της καθηγητικής κάστας, όπως εκπροσωπείται από τη θεσμική διοίκησή του.

Είναι άραγε η πρώτη φορά που πρυτανικές διοικήσεις αλλάζουν ρότα σε κρίσιμες στιγμές και μετατρέπονται σε συμμάχους των κυβερνήσεων; Μπορούμε να θυμηθούμε πολλές ανάλογες συμπεριφορές στο παρελθόν. Την περίοδο των κινητοποιήσεων ενάντια στο νόμο Γιαννάκου, για παράδειγμα. Μπορούμε, ακόμα, να θυμηθούμε τον και σήμερα πρύτανη του ΕΚΠΑ Δ. Πελεγρίνη το Γενάρη του 2011, που ενώ γνώριζε πολύ καλά πως οι 250 απεργοί πείνας στο κτίριο της Νομικής ήταν φιλοξενοούμενοι του συλλόγου των φοιτητών, ότι φιλοξενοούνταν σε ένα άδειο κτίριο, στο οποίο τηρούνταν αυστηρότατοι κανόνες καθαριότητας, πράγμα που είχε διαπιστώσει και αυτοπροσώπως, μόλις τον στρίμωξε λίγο η τότε κυβέρνηση, έσκυψε ταπεινωμένος το κεφάλι και υπέγραψε απόφαση άρσης του ασύλου. Στη συνέχεια, ντροπιασμένος και αναζητώντας εξιλέωση, έψαχνε κτίριο για να μετακινηθούν οι απεργοί πείνας.

Η πανεπιστημιακή κάστα έχει τα ιδιαίτερα συμφέροντά της. Τα μέλη της που αναζητούν ή ασκούν διοικητικό ρόλο χρειάζονται συμμαχίες για ν' ασκήσουν αυτό το ρόλο. Η πλειοψηφία της κάστας γνωρίζει τις ιδιαίτερες της του χώρου (που ακούει στο όνομα «φοιτητικό κίνημα») και προσπαθεί να κρατήσει κάποιες ισορροπίες, προσπαθεί να την οποία πολλές φορές δεν κατανοούν οι κυβερνήσεις και τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, που ζητούν «αίμα» το οποίο η πανεπιστημιακή κάστα γνωρίζει ότι δεν «χύνεται» εύκολα.

Ετσι προκύπτει μια επαμφοτερίζουσα συμπεριφορά από τη μεριά της πανεπιστημιακής κάστας, η οποία περιστασιακά την εμφανίζει ως σύμμαχο του αγωνιζόμενου φοιτητικού κινήματος ή άλλων αγωνιζόμενων κομματιών της πανεπιστημιακής κοινότητας, όπως τώρα οι διοικητικοί. Ποτέ, όμως, δεν πρέπει αυτή η περιστασιακή συμπεριφορά να απολυτοποιείται και να εκχωρούνται στην πανεπιστημιακή κάστα αποφασιστικές (ή συν-αποφασιστικές) αρμοδιότητες. Γιατί είναι η πρώτη που θα αλλάξει ρότα την κρίσιμη στιγμή. Η ίδια η ταξική της φύση και η θέση της στο σύστημα εξουσίας καθορίζουν και τα όριά της. Ένας ταλαντευόμενος σύμμαχος θα είναι πάντοτε τέτοιος και τίποτα περισσότερο. Κι αυτό πρέπει να καθίσταται σαφές και στον ίδιο, εν είδει προειδοποίησης, για να είναι καθαρές οι σχέσεις. Και προπαντός να μην του παραχωρείται καμία εξουσία, για να μη μπορεί να παίξει κάποια στιγμή ρόλο Δούρειου Ιππου.

Κάνοντας μια προβολή των παραπάνω σκέψεων σε πανκοινωνικό επίπεδο, θα λέγαμε πως αυτό ισχύει γενικότερα για την πολιτική συμμαχιών του κινήματος.

Π.Γ.

Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές

Ετήσια 85 ευρώ

Εξάμηνη 45 ευρώ

Λογαριασμός ΕΤΕ: 10087804638

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65. ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 81 - ΑΘΗΝΑ